XXVI. évfolyam, 20. szám

Ára: 1,80 Ft

1970. május 14.

Ludas Matyi

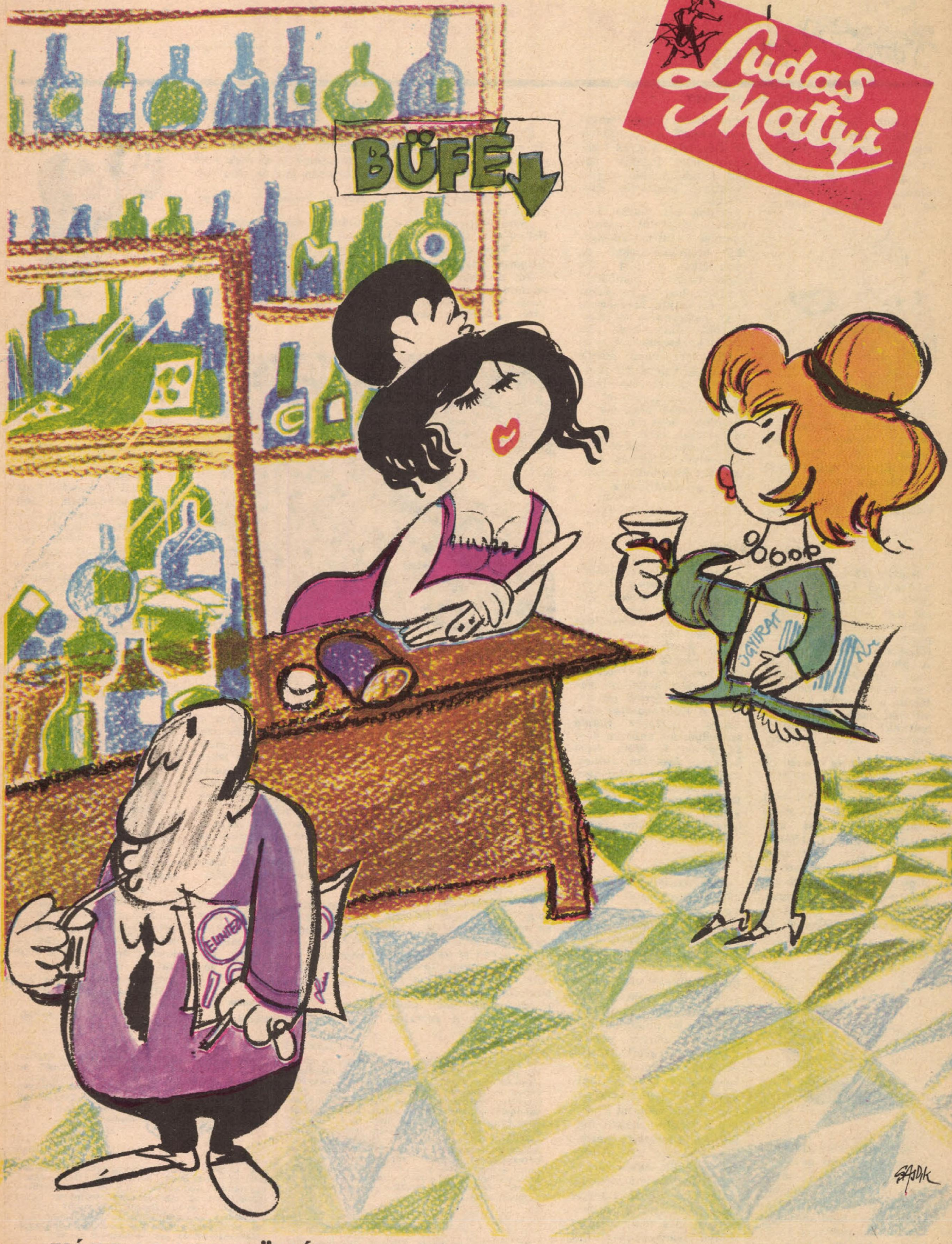
BÜFÉ
ÜGYIRAT
ELINTÉZ
SAJDIK

VÁLLALATI BÜFÉ – *Ma is volt friss pletykánk, de még melegen szétkapkodták …*

Sajdik Ferenc rajza

KEDVES LUDAS!

RÁDIÓ ITT, RADIO OTT...

A Ludas Matyi múlt heti címlapja ösztönzött arra, hogy panaszomat én is szóvá tegyem.

Igazán nem vagyok ellensége a rádiónak, magam is szeretem, szívesen hallgatom, ám embertársaim mindent megtesznek annak érdekében, hogy meggyűlöltessék velem.

Jön a pénzes postás a minap, ideadja az utalványt, hogy írjam alá, és mond is valamit, de hogy mit, azt nem értem, olyan hangosan bömböl a táskarádiója. Kénytelen vagyok megkérni, hogy legalább addig kapcsolja ki, míg a hivatalos teendőket elintézzük...

Beülök egy taxiba, szeretném folytatni partneremmel az utcán megkezdett beszélgetésünket, de nem lehet, mert a sofőr olyan hangosan bömbölteti a rádiót, hogy egymás szavát sem értjük. Megkérem, hogy hallgattassa el. Kelletlenül, fintorogva tesz eleget kérésemnek.

Mivel ez nem először fordul elő velem, azt javasolnám nagyon szerényen, de igen határozottan: a taxivállalatok utasítsák a sofőröket, hogy az autórádiókat csak akkor kapcsolják be, ha az utastól erre engedélyt kértek és kaptak. Ezt feltétlenül megkívánja az udvariasság.

K. B.
Budapest

CSAK RÖVIDEN!

Április 22-én betértünk a Frankel Leó utcai Kis Buda Halászcsárdába, vacsorázni. A barátságos kisvendéglőben barátságtalan pincér toppant elénk, akitől sört és étlapot kértünk. A pincér közölte velünk, hogy sört ad, de étlapot nem, mert nincs miben feltálalni a vacsorát, s ő nem áll neki mosogatni. Mit tehettünk? Megszégyenülten kullogtunk ki az étteremből.

P. J. és felesége
Bp. XII., Greguss u. 4.

Hónapok óta sehol sem tudok drapp EGGÜ cipőtisztító port kapni. Más gyártmányú sincs ebben a színben. Két javaslatom van ezzel kapcsolatban: vagy ne gyártsanak drapp nubuk-cipőt, vagy ha igen, akkor gondoskodjanak a megfelelő tisztítószerről is.

Lakos Istvánné
Bp. VIII., Üllői út 66/b

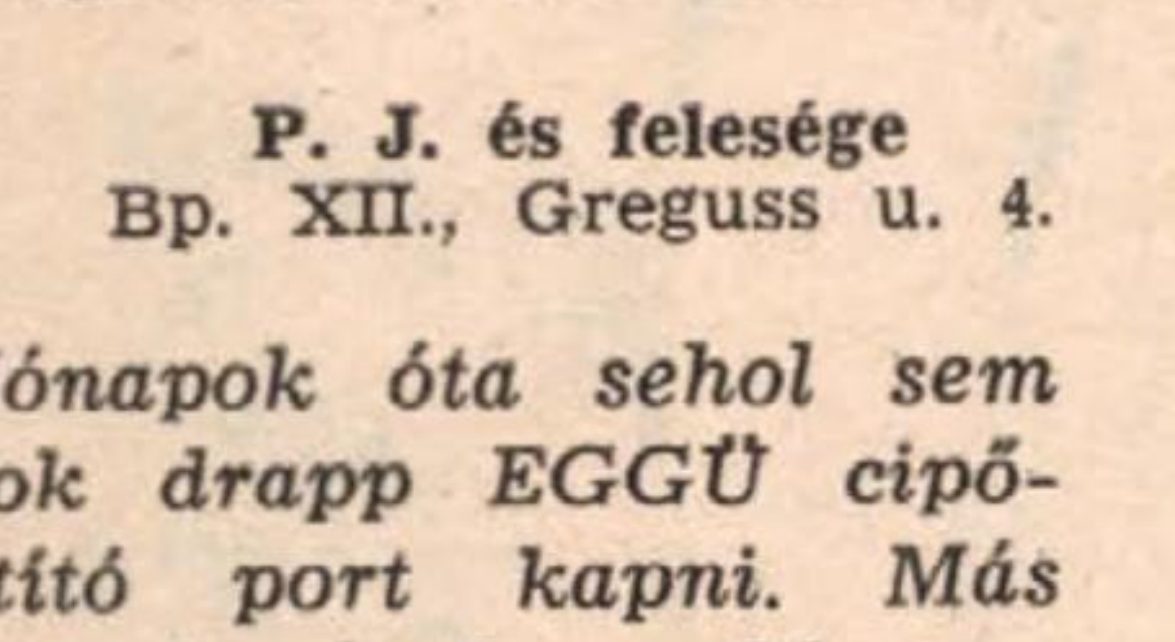

Marcella a keresztnevem, s hiába keresem névnapomat a naptárban. Tekintve, hogy kutatásaim során három „Marcell" és hat „Mária" napot találtam, nem lehetne valamelyiket átalakítani „Marcellává?"

Kovács Pálné
Bp. XX., Temesvár u. 14.

Naponta több ezer ember utazik a Budapest—Lajosmizse közötti vonalon. Tapasztalatunk szerint a munkásokat hazaszállító vonatok többsége 10—30 percet késik. (Közbevetőleg: a reggeli vonatok példás pontossággal érkeznek rendeltetési helyükre, nagyon ritkán fordul elő késés!) A Kőbánya-alsó állomásról 19.17-kor induló személyvonat naponta 40—80 percet is késik. Nem kellemes fáradtan, esőben, szélben, nyílt állomáson várakozni (pl. a Kőbánya—Kispest megállóban), még néhány percet sem. Nem lehetne ezen változtatni?

B. J.
Ócsa

Reprezentatív önkiszolgáló étterem nyílt meg a Tanács körút 7. sz. alatt. A választék minden igényt kielégít, csak éppen arról feledkeztek meg az illetékesek, hogy az emberek általában étkezés után inni is szoktak. Az egyetlen italautomata nem mindig működik, s ha működik, igen gyakran szénsav nélküli folyóvízzel kevert szörpöt csöpögtet a miniatűr pohárkába. A kávé- és italkiszolgáló részleg csak akkor ad innivalót, ha a vendég a teraszon helyet foglal. Az üzletvezető kérdésemre közölte, ha a vendégek igénylik, akkor az éttermi részben is árusítanak palackozott üdítő italokat vagy szódavizet. A magam és sok más vendég ilyen irányú igényét szeretném most bejelenteni.

B. I.
Budapest

ASTA NIELSEN FÉRJEI

Érdekes cikket olvastam a minap a Magyar Hírlapban. Az volt a címe, hogy „A legnagyobb szerelem" és arról szólt, hogy a világ első igazi filmsztárja, a 88 éves Asta Nielsen, férjhez ment Anders Christian Theede, dán műkereskedőhöz.

Még érdekesebb volt a beszámoló folytatása, amelyet az alábbiakban idézek:

„Asta Nielsennek ez a harmadik házassága. Első férje Urban Gad dán filmrendező volt..." „A második férje Carl Wingrad, dán hajóvállalkozó, a harmadik pedig Grigory Chmara, orosz származású berlini filmszínész..."

Hát azt már megszoktuk, hogy a nullák számával általában baj van a sajtóban, három nullával több vagy kevesebb nem sokat számít. De hogy már háromnál tovább se tudjunk számolni...!

h. m.

FOTÓZZON A LUDASNAK!

Arany Kuka-díjra méltó szeméthalom a Damjanich utcában.
(Beküldte: B. Z., Budapest)

KERÉKPÁR

Hat évig gyűjtögettem a pénzt egy SR 26-os kerékpárra. Egy hónapja együtt van a pénz. Elmentem a Csepel Áruház mintaboltjába. Kérdeztem: kék színben van-e? Nem volt. Egy hónapig minden héten felhívtam a Csepel Áruházat. Végre egy pénteki napon közölték: most érkezett 15 darab kék színű bicikli. Nosza, másnap, szombaton, iskola után kiutaztam Csepelre. Nem volt kék. Nem baj, gondoltam, ha már ott vagyok, veszek pirosat. Bár ne tettem volna! A hátsó fék fogantyúja majdnem középen van és úgy rakták fel, hogy megmozdítani sem lehet. Ha fékezek, a fék pontosan fog, de nem ugrik vissza, tehát nem tudok továbbmenni. A sebességváltó hátul nem vált (csak néha). Időnként ledobja a láncot. (Csaknem minden induláskor.) A hátsó kerék súrolja a vázat, nem lehet vele menni és így a gumi is kopik. Ha megigazítom, alig hogy elindulok, újra kitér a helyéből. Az már szót sem érdemel, hogy a pumpa használhatatlan és az ugyancsak ott vett dinamóról és két hátsó lámpáról nem kaptam számlát.

Úgy érzem, 1490 Ft-ért valamivel jobb kerékpárt is kaphattam volna. Mindig SR 26-os márkára vágytam, kár, hogy pechemre egy ilyen hibás darabot fogtam ki.

Ruttkai Tamás
Bp. V., Régiposta u. 5.

PANASZLÁDA

„Hálás köszönet" címmel megírtuk, hogy a Posta az új típusú telefonkészülékek mellé nem szerelt fel panaszládát. Így a telefonáló — ha rossz volt a készülék — nem reklamálhatja a bentmaradt tantuszait. A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság válaszában — többek között — ezeket írta:

„A panaszt indokoltnak tartjuk és intézkedtünk, hogy a panaszládákat mielőbb legyártsák és felszereljék. Az ügyben tényleges eredményről szerettük volna tájékoztatni a szerkesztőséget, több irányú tárgyalásaink azonban mind ez ideig nem vezettek eredményre."

Szeretnénk segíteni a Távbeszélő Igazgatóságon, ezért arra kérjük a panaszládák készítésére képesített üzemeket: ne legyenek kemény szívűek, vállalják a panaszládák elkészítését! A kátéeszek, esetleg a maszek kisiparosok is megpróbálkozhatnának ezzel a munkával. Jó jövedelmet biztosíthatna valamelyik téesz melléküzemágának is!

(g—os)

A CÍMZETT VÁLASZOL

Virág Péter olvasójuk panasza nyomán megvizsgáltam az antikoksz-ellátást és megállapítottam, hogy tavaly — a negyedik negyedévben — részben a kereskedelem óvatos beszerzése, részben pedig az iparnál mutatkozó átmeneti alapanyaghiány miatt, az ellátásban fennakadások mutatkoztak. Idén, az I. negyedévben, az ipar a kereskedelem igényét teljes egészében kielégítette és az ellátási fennakadások nyilvánvalóan abból adódtak, hogy a kereskedelem — új cikkről lévén szó — nem tudta a fogyasztói igényeket kellően felmérni. Intézkedtem, hogy a jövő szezonra a kereskedelem megfelelően készüljön fel és biztosítsa a folyamatos ellátást.

Virág Mihály
osztályvezető
Belkereskedelmi Minisztérium

Az általunk gyártott villamos kávéőrlőt bírálat érte a Ludasban. Az eddig szerzett kellemetlen tapasztalatok arra késztettek bennünket, hogy a „COFIM" motorját konstruktiósan átalakítsuk, és fordulatszámát alacsonyobbra állítsuk át. Ezzel ugyan az őrlési idő valamelyest megnő, de a készülék még szakszerűtlen használat esetén sem lesz könnyen elrontható. Az új motorral szerelt „COFIM"-ok rövidesen megjelennek az üzletekben és az „őrlő gondok" száma csökken.

Oszkó Gyula
igazgató
Ipari Műszergyár, Iklad

A Ludas április 16-i számában „CASCO" címmel közlemény jelent meg Deák János ügyfelünk aláírásával. Az érintett kerületi igazgatóságunk tájékoztatása szerint az ügyet rendezték. Figyelmeztettük dolgozóinkat, hogy a jövőben az adminisztráció pontos vezetésével, az ügyfelek szívélyes és figyelmes kiszolgálásával előzzék meg a hasonló eseteket.

Gede Márton
oszt. vez.
Állami Biztosító

MAI TÉMÁK

Kálmánchey Zoltán rajzai

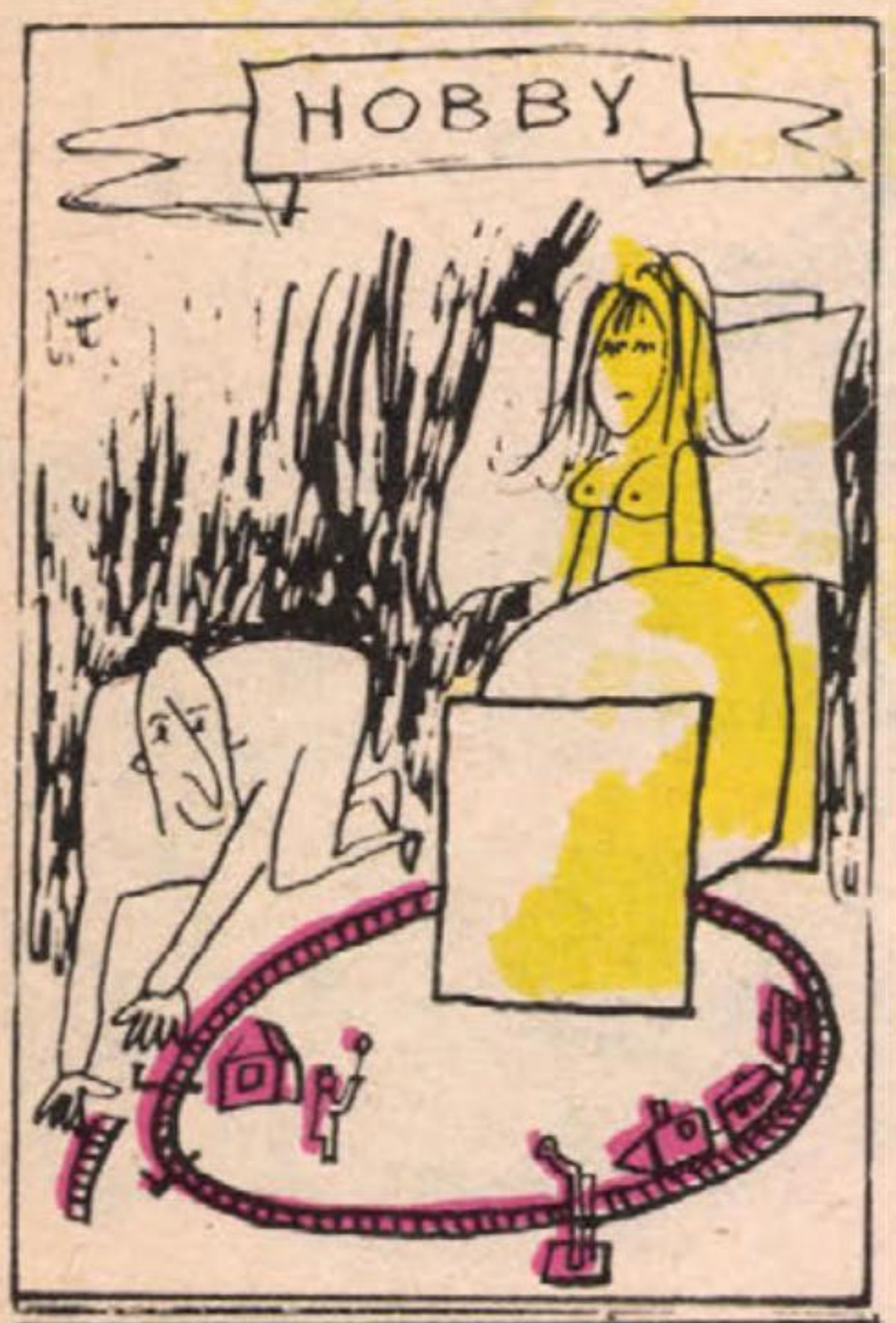

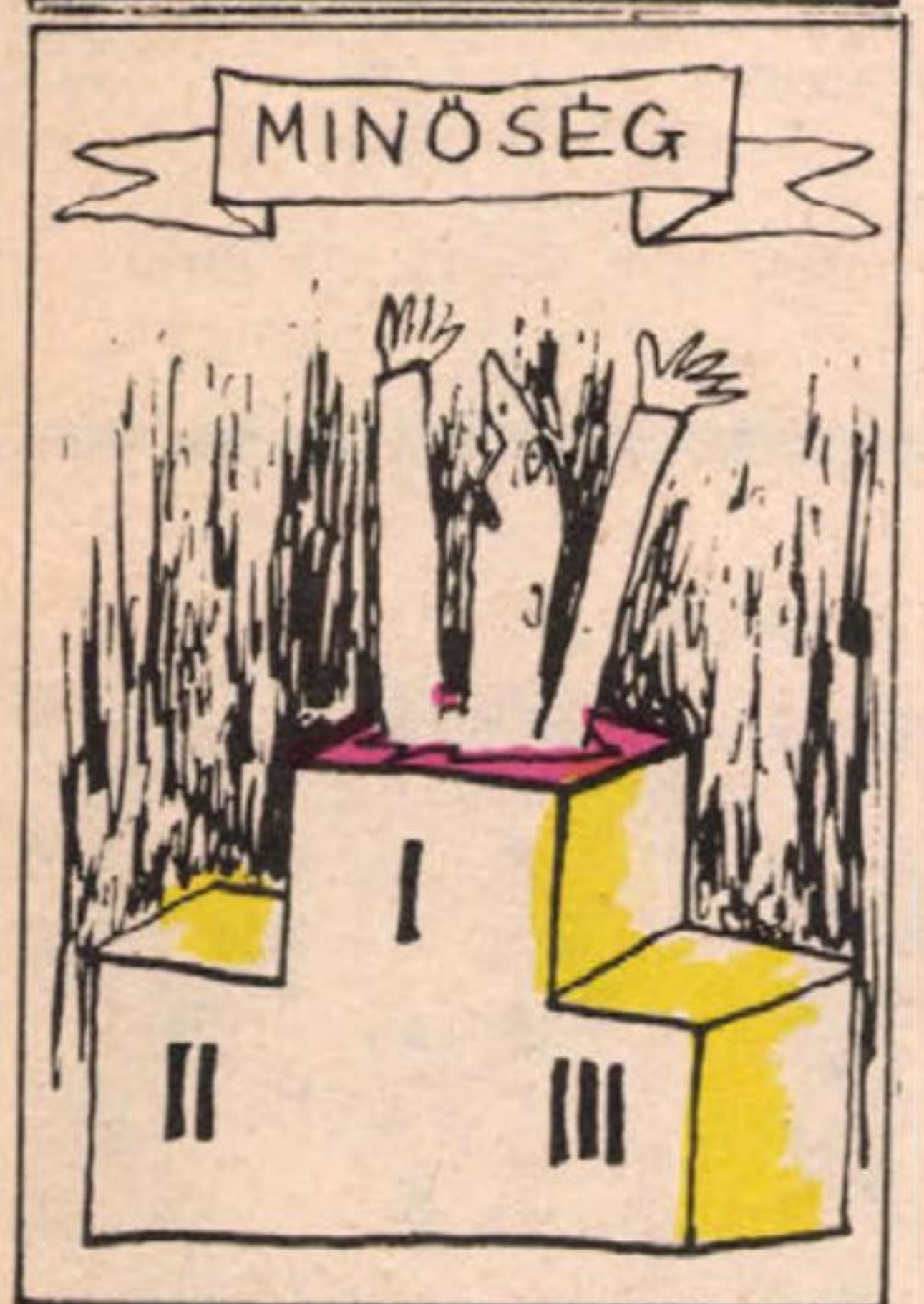

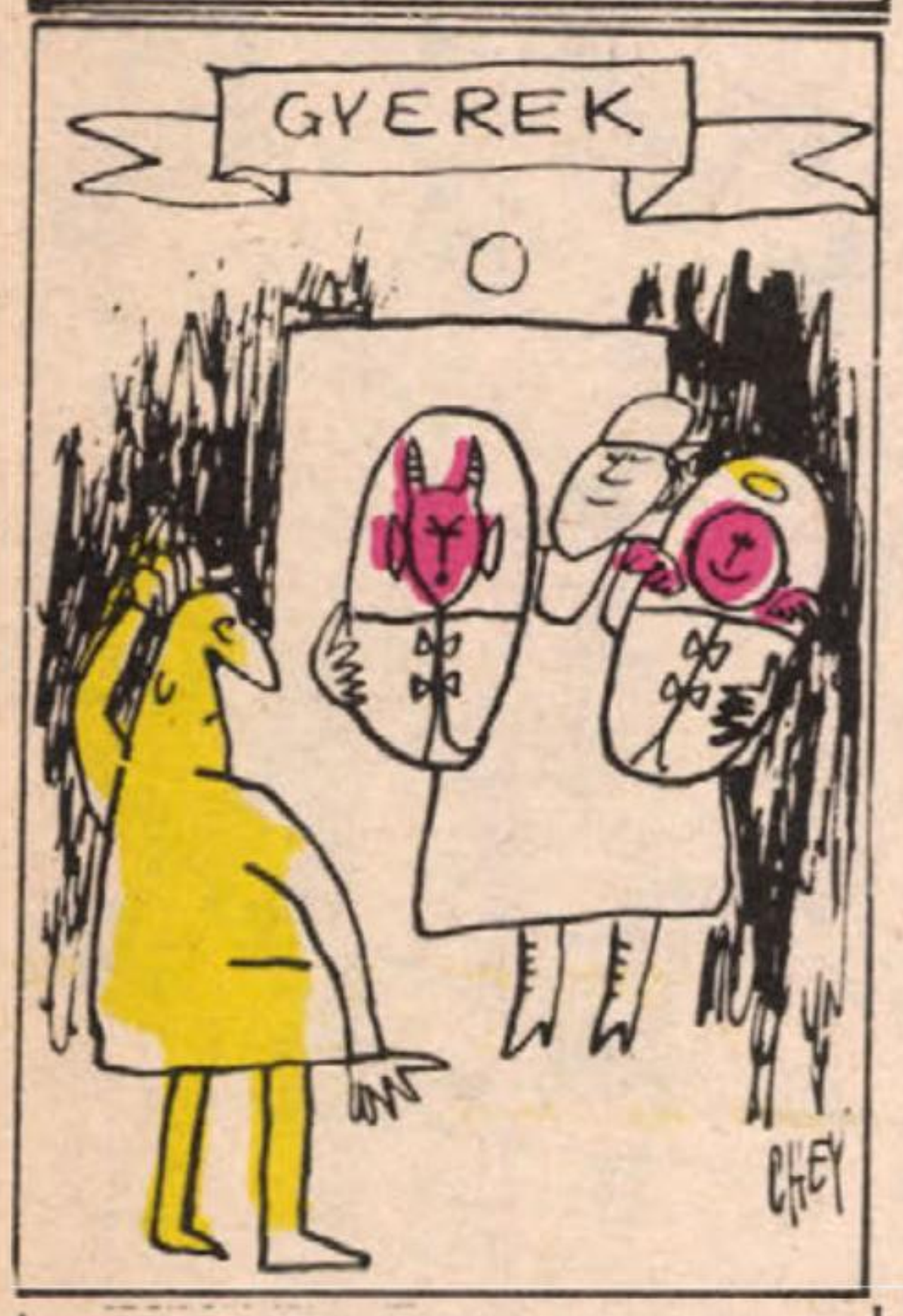

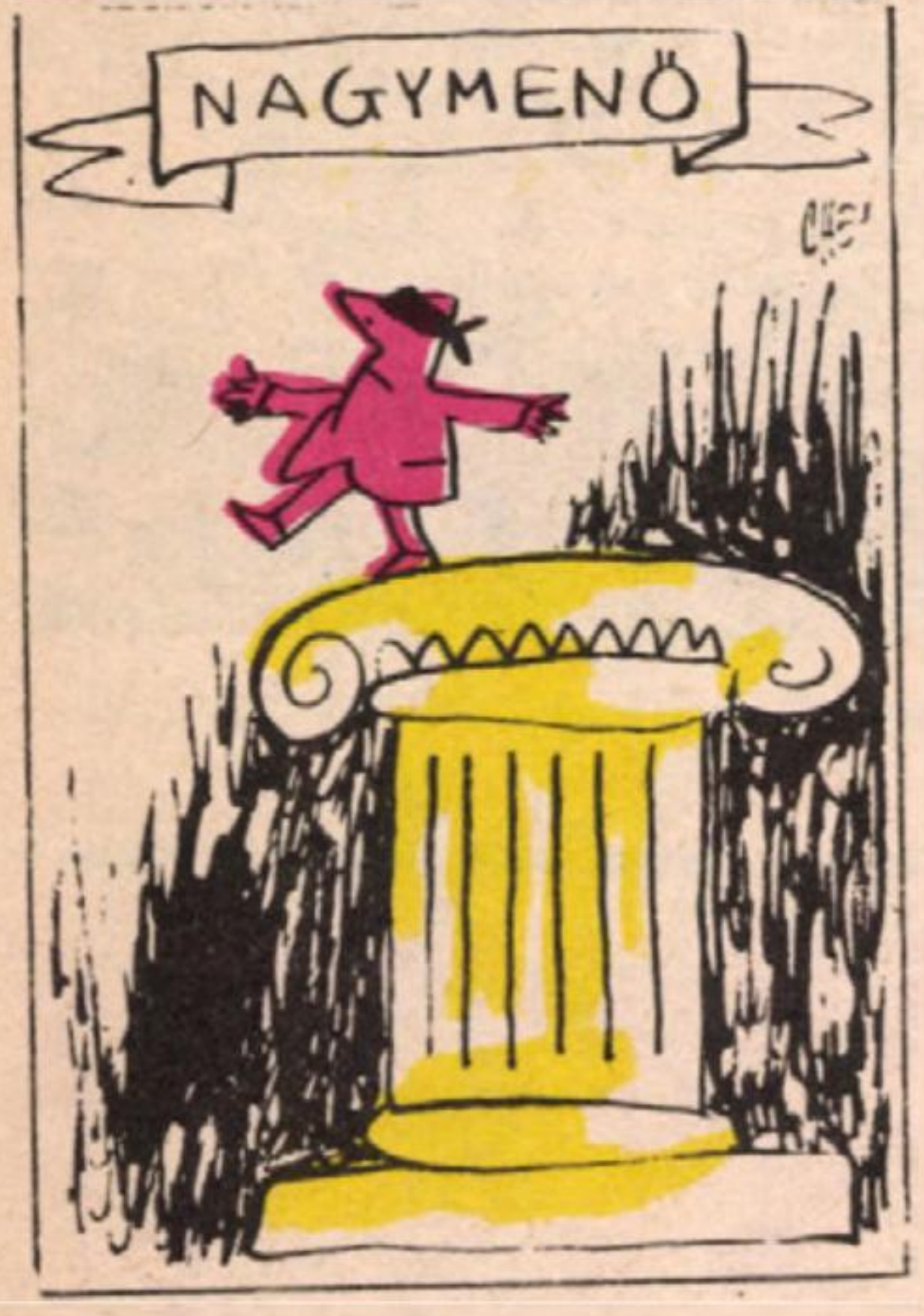

AZ OLASZ RIVIÉRÁN

Két fiatal lány beszélget.

– Miért vagy olyan elkeseredett?

– Képzeld, ez a csirkefogó Giovanni becsapott. Azt mondta, hogy jachtja van, aztán kiderült, hogy egyszerű csónak. És ráadásul nekem kellett eveznem is!

BÉKESZÓLAM

Dallos Jenő rajza

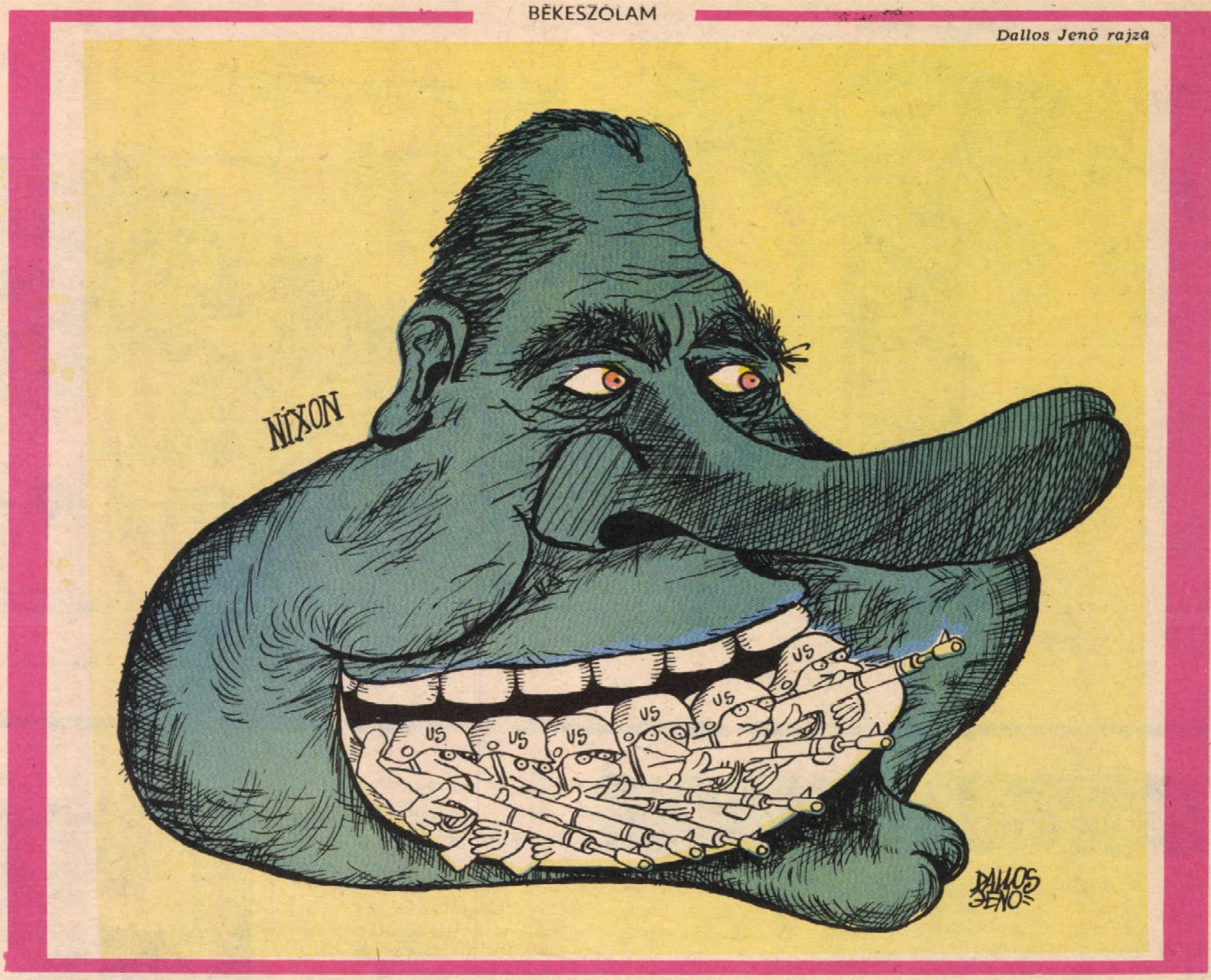

újítás

Halasz tiv enkö fengyi rengerend on.
Rattiva tégyi halmaton hanyol
U garnyolü, édinga pilanol.

Ha valaki azt hinné, hogy az idézett verssorok egy finn antológiából valók, téved. Ez egy magyar vers. magyar költő írta — nem is akármilyen költő, egyike a legjelesebbnek, és az Élet és Irodalom című hetilapban látott napvilágot. És ami a leglényegesebb: nem is tréfából. A költő egy teljes újságoldalon magyarázza: mi tette indokolttá, hogy „In flagranti" című szonettje, melynek utolsó három sorát idéztem, e nem létező és általa sem ismert nyelven íródjék. Hivatkozik egy másik költőre, akinek hasonló verse: „Mintha egy elképzelt ősnép költészetét akarnák rekonstruálni, melyet még nem rontott meg a ráció, vagyis az az igény, hogy a szavaknak értelmi jelentése is legyen."

Hát ez az! Magam is sokszor nehezményeztem, hogy a szavaknak értelmi jelentésük van és örömmel üdvözöltem azon törekvéseket, amelyek megfosztják a szavakat terhes sallangjuktól. A költő eme szonettet azért írta értelem nélküli szavakkal, mert egy olyan élményét örökíti meg benne, amihez senkinek semmi köze sincsen, ami csak az ő magánügye, és e verset ő is csak megírni tudta, mert mint maga is vallja: máris elfelejtette az általa leírt szavak értelmét.

Kitűnőnek tartom a kezdeményezést, olyannyira kiválónak, hogy hasznosnak látnám az élet egyéb területein is. A vers nagy előnye ugyanis, hogy olvasva mindenki arra gondolhat amire akar, azaz ahogy ezt az esztéták nyelvén mondanánk: alkalmas a szabad asszociációk felkeltésére.

Milyen szép lenne egy értekezlet, ahol a szónok feláll, és azt mondja:

— Döga, kujturi ti meta, geömter loperta!

Én már itt tapsolni kezdenék, pedig a java még hátra van:

— Rastima ze kerbit mikünke... — folytatná a szónok emelkedett hangon, és a hallgatóság megkövülten hallgatná az igét — ha tudná, melyik az ige.

Persze, sokan vannak, akik egy-egy értekezlet előadójának mondandójából manapság is csak ennyit értenek, de azért engem zavar, hogy néha a szavaknak értelmi jelentése is van, ha az ember odafigyel. Az új költői nyelven a hallgató nyugodtan megkockáztathatja, hogy figyel: a szavak nem zavarják saját gondolatainak áramát; csak kellemes zajhátteret adnának hozzá, mint a rádióban a szórakoztató zene.

Ezért állok én egy egy emberként a neves költő mögé, és aki nemes mozgalmunk ellensége, annak innen üzenem:

— Potesang henygerü ti megamük be!

Lám, ezen egyszerű kis üzenet is milyen csodálatos. Meg lehet sértődni, de ugyanennyi erővel hízelgésnek is felfoghatja bárki. Imígyen a nyelv kitűnően alkalmazható például filmkritikák írására is. A nemrégiben bemutatott „Hutyixü" című zenge-miküzi-tamarük koprodukciós filmről a véleményem röviden így sommázható:

— Zsumefa ne polyömuk, bergu ti mittöjga!

A nyelv a magánéletben is alkalmazható! Este a fiú azt mondja a lánynak:

— Pityentő di lapusbu netene.

Mire a lány szemlesütve:

— Ti!

És ugyanazt teszik, mintha előtte órákon át csorgatták volna egymásra a szirupos tirádákat. És ha egy év múlva a lány az idézett mondatra így felel:

— Kibuga gerimbu nezrő — és a fiú fejéhez vág egy vázát, akkor is világos a dolog. Nem kell olyan szavakat használni, melyeknek értelmük van, hiszen az egész dolognak már úgy sincs értelme.

Az újítás persze nem teljesen új, csak tökéletesítése egy régen folyó mozgalomnak. E nyelvben ugyanis a szavaknak sincs már értelme. A gyakorlatban azonban már létezik egy nyelv, ahol a szavak hordoznak még értelmi jelentéseket, de az ezekből összeeszkábált mondatoknak már a világon semmi értelmük sincs. És igaza van a jeles költőnek: ezen a területen se végezzünk fél munkát.

— Bifega mi regumba csahuny! Ez az igazság!

Ősz Ferenc

MAI ELDORÁDÓ

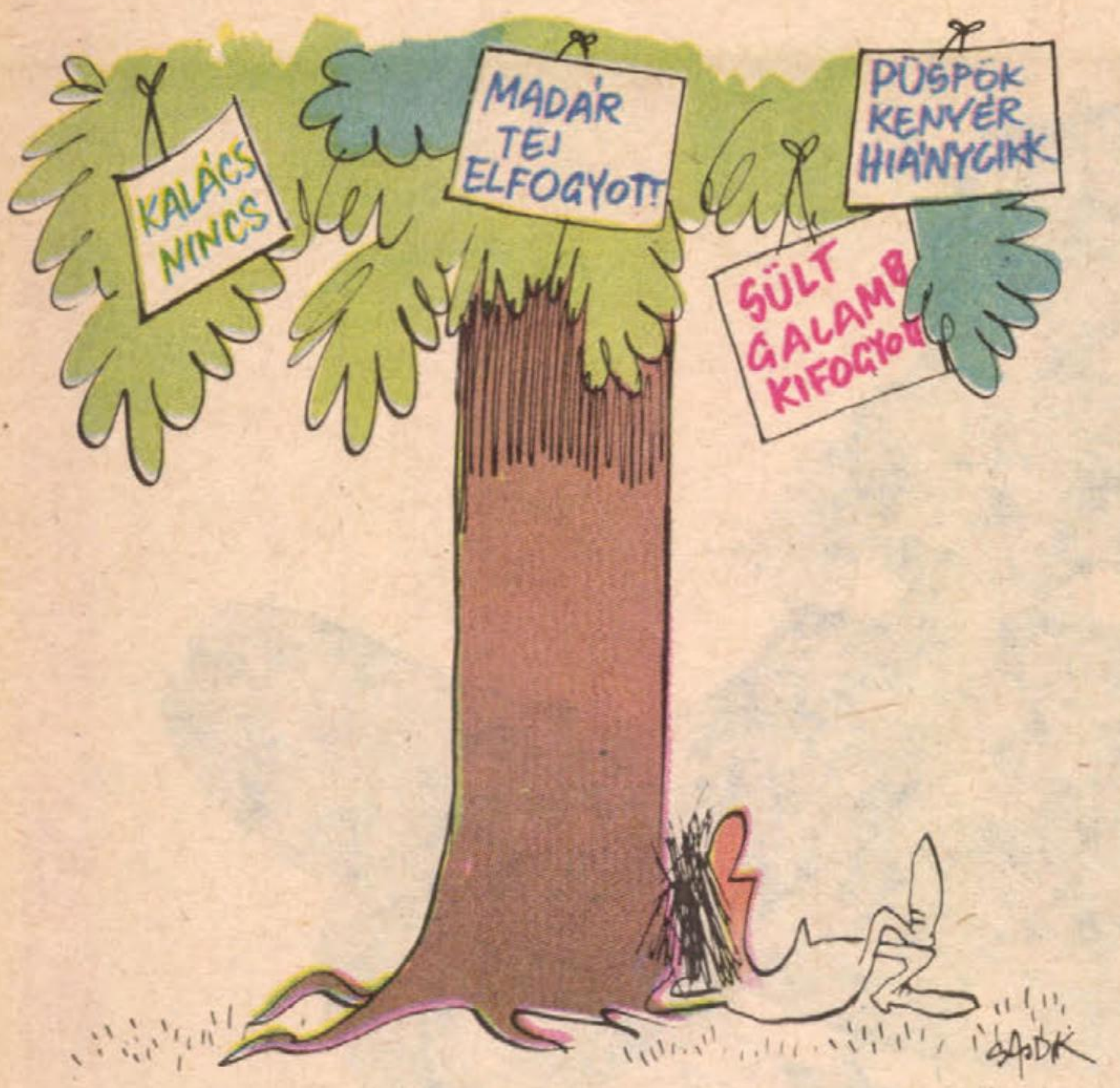

TELEKÜZÉR

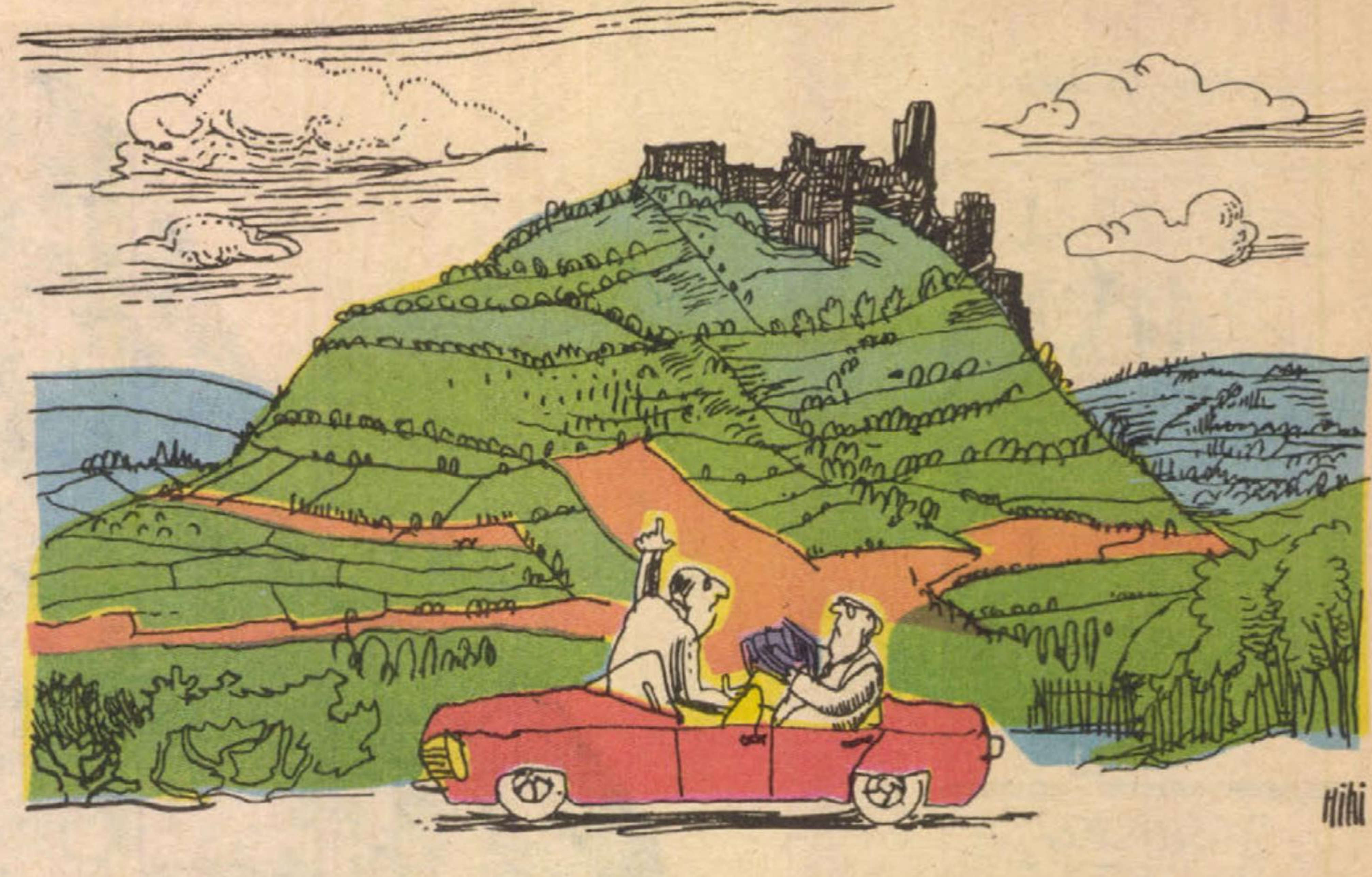

– Romos a vár? Már elnézést, de azért a vacak ötvenezerért nem tudok ép várat és floridai panorámát nyújtani!

Hivatásos vendégek

Vendégkölcsönző ügynökség nyílt Sidneyben. Fogadásokra, estélyekre és egyéb ünnepélyekre 19 és 37 év közötti hölgyeket és urakat bocsát az ügyfelek rendelkezésére. A hivatásos vendégek gondoskodnak arról, hogy a társaságban szellemes csevegés alakuljon ki és szükség esetén képesek nagyobb mennyiségű alkoholt inni anélkül, hogy berúgnának — olvastam az újságban.

Fordított világ. Amíg nálunk fizetővendégek vannak — az ausztráloknál vendégfizetők. Nálunk a vendég fizet — de még mennyit! —, náluk a házigazda. Nem is rossz buli ott vendégnek lenni. Eszik, iszik, társalog, és még ő kap pénzt. Persze, ha mégis berúg, akkor levonnak tőle. Szalonspicc esetén 20 százalékot, kiadósabb becsípésnél 40-et, ha dajdajozni is kezd, akkor 60-at. Ha kötekedik és molesztálja a hölgyeket: 80, asztal alatt elalszik: nem kap egy vasat sem; baltával fölaprítja a stílbútort és szódásüveget vág a házigazdához: ő fizeti az egész cehhet.

„Anyukám, vendégeket kéne hívni" — mondja az ausztrál férj. — „Smithéket?" — „Azokat ne, a papas antialkoholista, a nőnek meg műfogsora van." — „Hát akkor Brownékat?" — „Azokat se, mert mindig magukkal cipelik azt az undok, idomított kengurujukat, teleugrálja nekem az egész lakást." — „De akkor kicsodát?" — „Legjobb, ha a vendégkölcsönzőhöz fordulunk. Kibérelünk 8—10 vendéget, azoknak föltálalhatod a múltkori maradékot. Falják fel a pénzükért. Még az se baj, ha megszólnak, hiszen közülük a kutya se ismer minket." — És este eljönnek a bérvendégek, a háziak jól berúgnak, de amazok kötelesek józannak maradni. Jól átcsevegik az estét, az előszobában megkapják a napidíjukat; a legszellemesebb csevegőnek tán még egy font whiskyrevaló is üti a markát.

Nálunk ilyesmi nincsen, nekünk nem kell bérelni a vendéget, jön az magától. A magyar vendégnek nem azért kell fizetni, hogy jöjjön; azért kéne, hogy elmenjen.

Tulajdonképpen sajnálom ezeket az ausztrálokat. Ők súlyos pénzeket kell fizessenek egy ilyen jópofa kis összejövetelért, ami nálunk teljesen ingyenes. Ezért, még ha házigazda volnék, én akkor se fizetnék senkinek egy vasat se. Tehát a legszellemesebb csevegő se számítson tőlem ellenszolgáltatásra: megfelel nekem a csönd is, noha ingyen jutok hozzá.

Kaposy Miklós

ELADHATATLAN TERMÉK

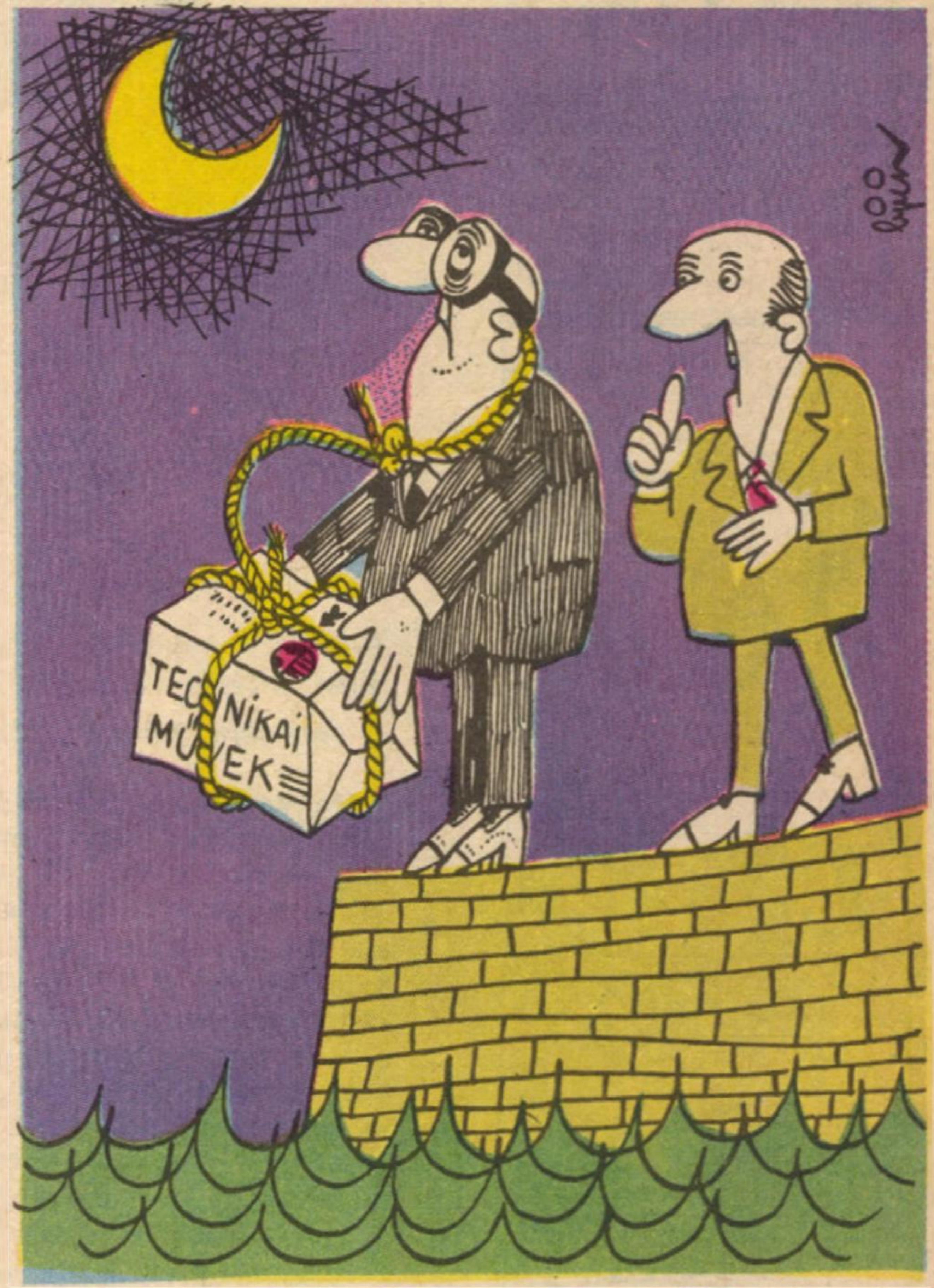

– Ne hamarkodja el, igazgato kartars! Majd kérünk bankhitelt . . .

JUCIKA és a városnéző busz

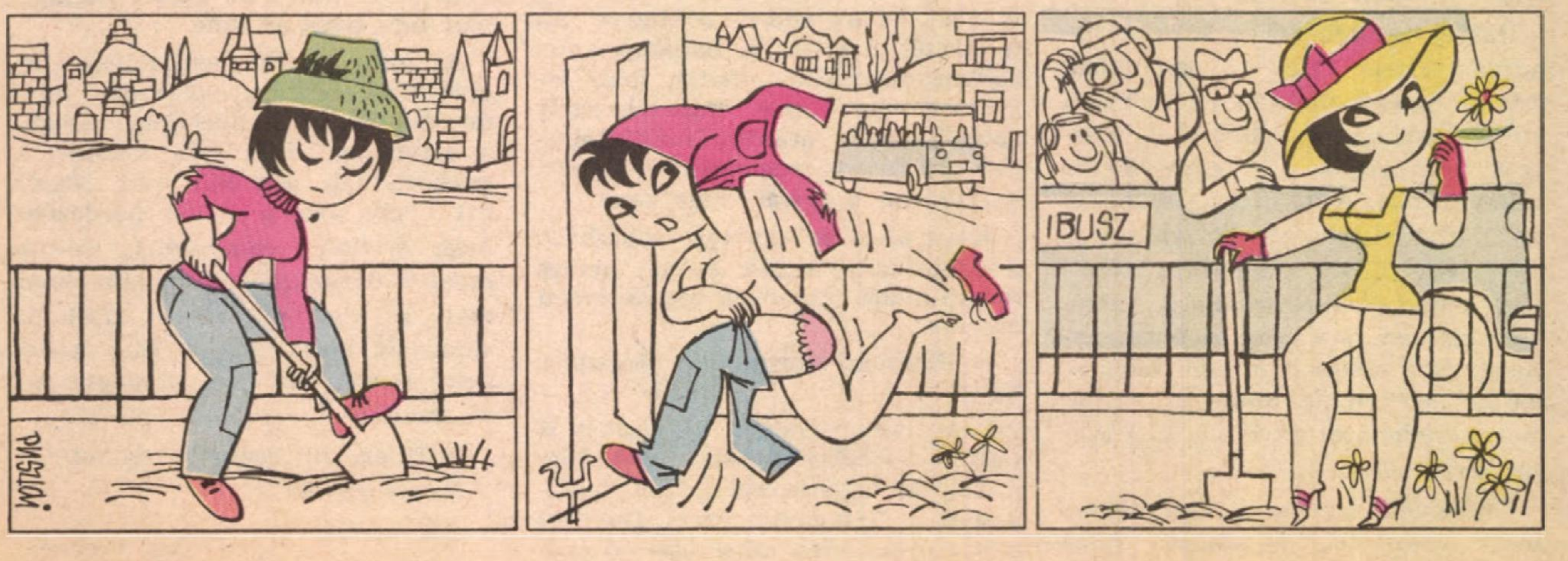

MI VOLT ELÖBB?

Pierre Lazareff, a francia sajtókirály, a milliós példányszámú esti bulvárlap, a France-Soir tulajdonosa tűnődött így a minap bizalmasai előtt:

– Az esti lapot a reggeli lapok anyaga alapján csinálják, a reggeli lapokat az előző esti lapokból – az emberben felvetődik a kérdés: ki is kezdte hát?

GÉPI PERZSA

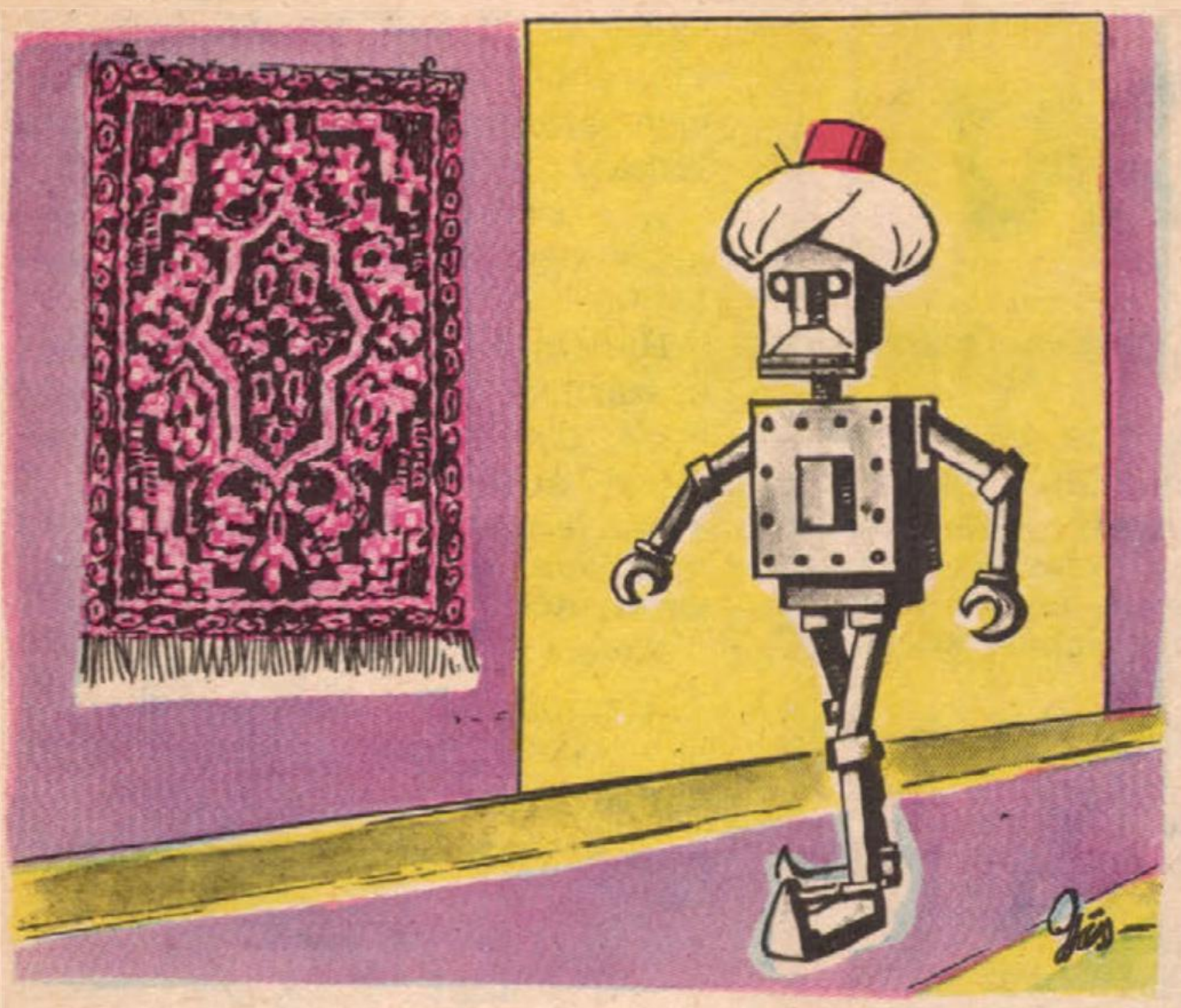

REZERVÁTUM

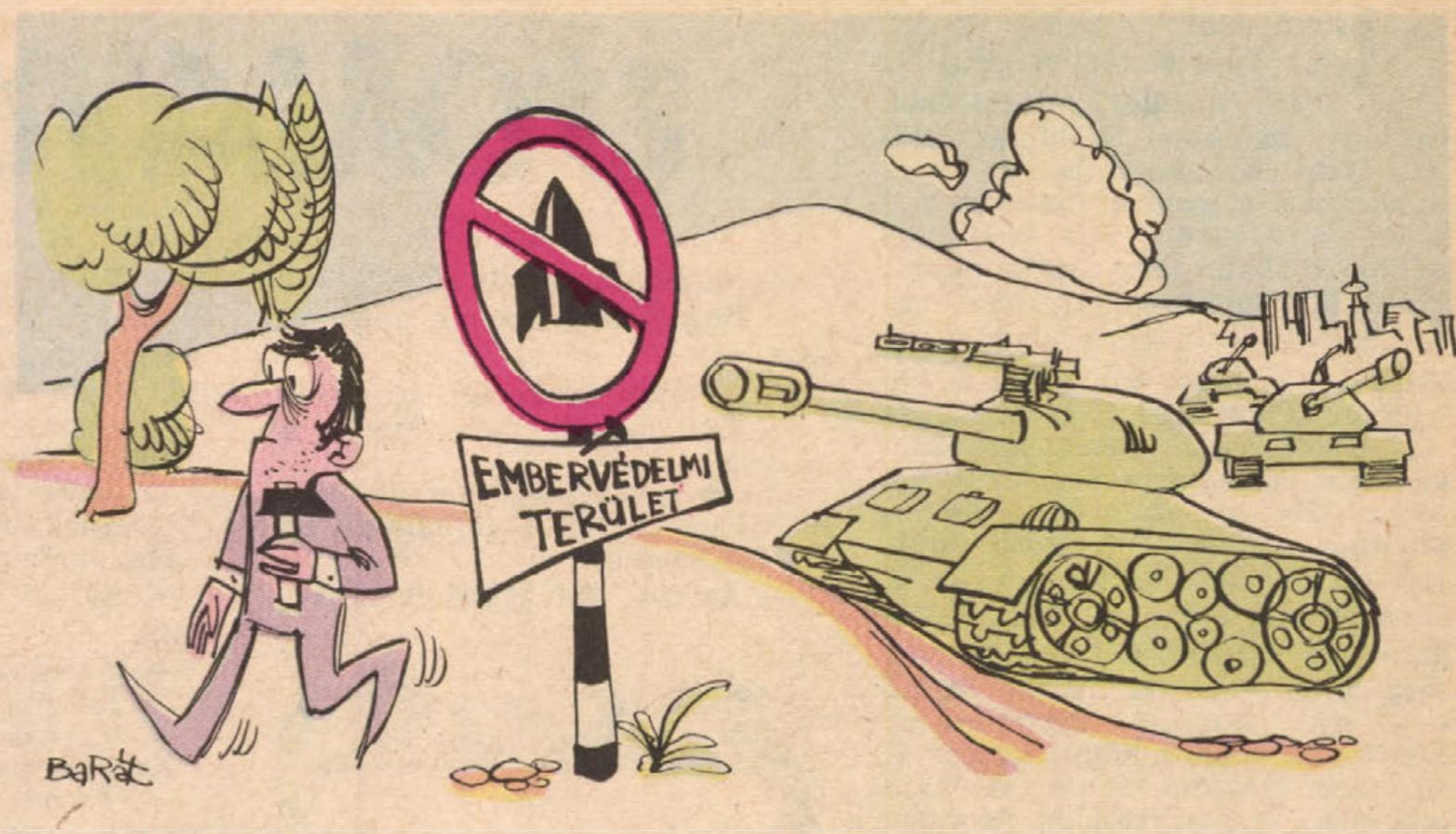

NŐSÜL A KRITIKUS

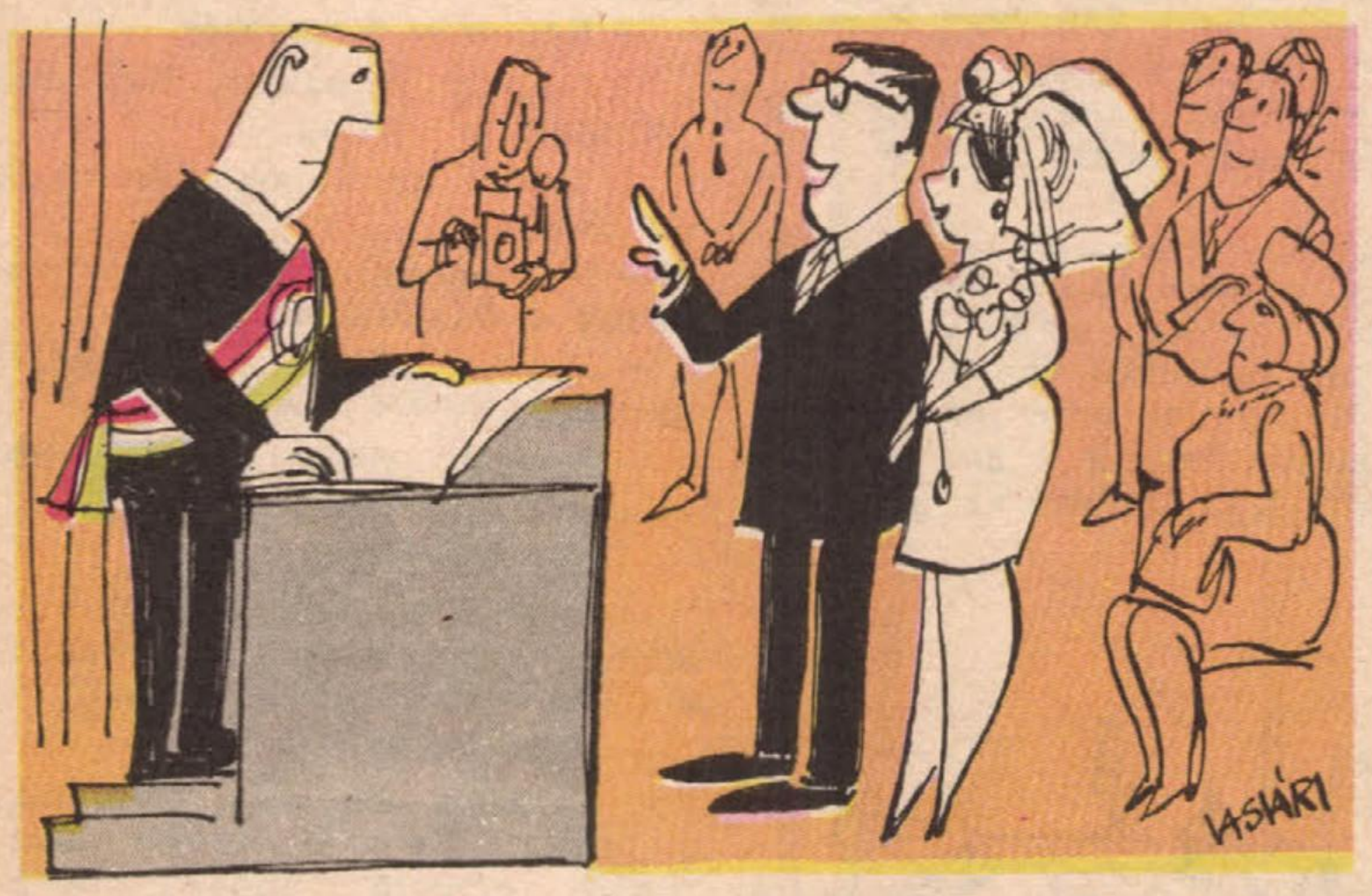

– Igen ... de a teljesség igénye nélkül ...

TOVÁBBTANULÁS

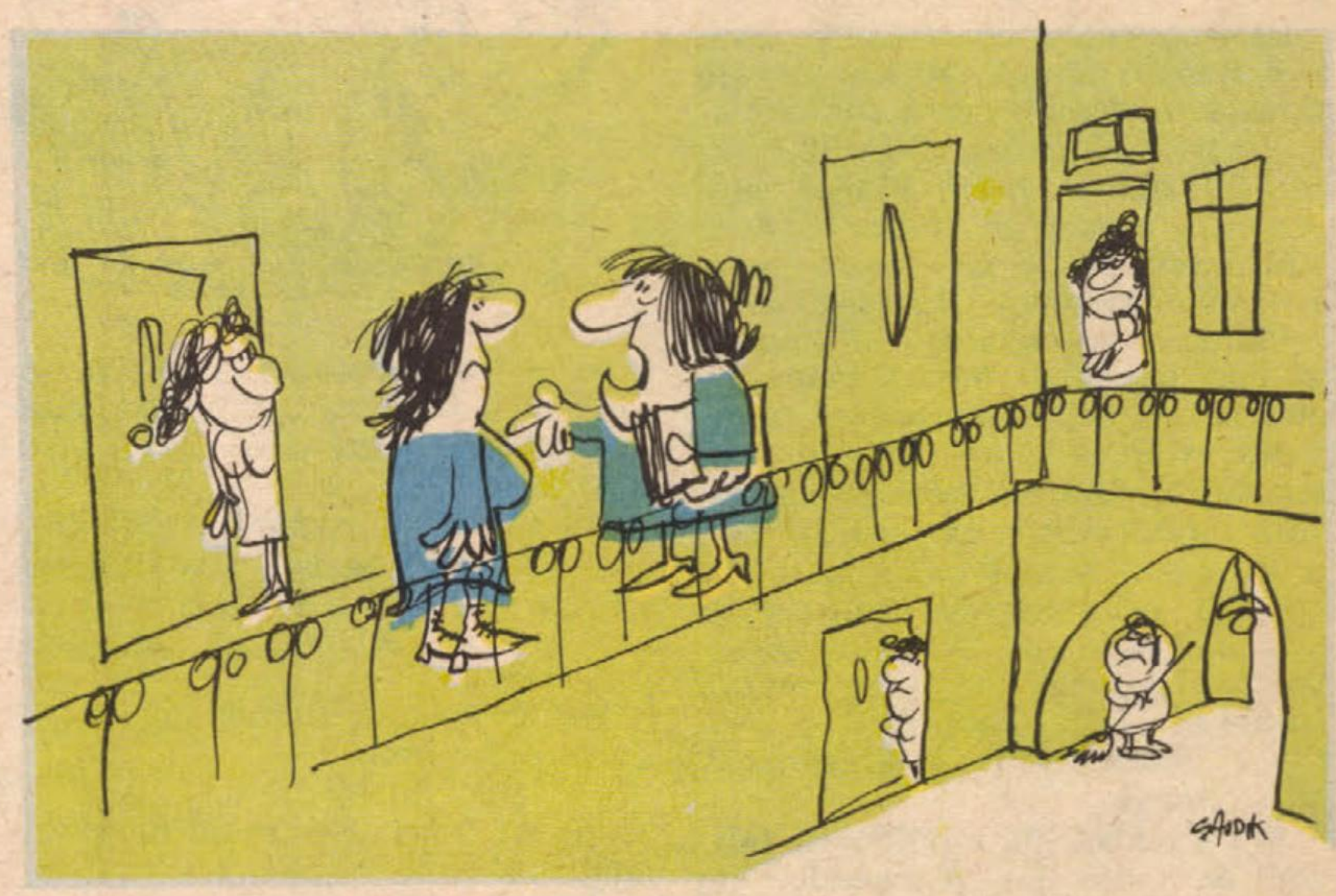

– Tudja, annyit pereskedem a szomszédokkal, hogy nem árt letennem a jogi doktorátust.

Egy és más

①

— Tudod, hogy miről kéne írnod? — kérdezi barátom, J.

— Miről?

— A kakaóról.

— Nagyon érdekes. Éspedig?

— Kérlek, nekem olyan a természetem, hogy nagyon szeretem a kakaót, de cukor nélkül, keserűen. Eddig még nem sikerült olyan cukrászdát, presszót vagy kávéházat találnom a honban, ahol ez a kérésem teljesíthető lett volna. A kakaót előre megfőzik mindenütt, de cukorral együtt. A tejeskávét nem. A teát sem. Miért nem lehet a cukrot a kakaóhoz is mellékelni? Nem volna kulturáltabb eljárás?

— Nem vállalkozom rá, pajtás. Javaslatod a technika mai színvonalán nem megoldható.

②

Fiatal lány és alig valamivel idősebb ifjú csókolózik az autóbuszon, önfeledten. Mindennapos látvány immár, az utazó nagyközönség meg sem lepődik rajta. Az ellenőr azonban — lelketlen ember! — tőlük is számon kéri a jegyet vagy bérletet. A szerelmes fiatalok magukhoz térnek a szerelem kábulatából, s töredelmesen bevallják, hogy sem jegyük, sem bérletük. Már készül is a nyugta a kétszer 25 forintról.

Változnak az idők. Nagyapáink korában is csókolóztak a fiatalok, de már csak akkor, ha jegyesek voltak.

③

A rádióból unos-untalan arról értesülök, hogy citromízű banán nincs a banánfán és hogy nem is kell senkinek ilyen találmány.

Rendkívül sajnálatosnak tartom, hogy a szélesebb értelemben vett nagyközönség véleményének figyelembevétele nélkül bárki is fölöslegesnek minősítheti a citromízű banánt. Egészen bizonyosan nem én vagyok az egyetlen, aki a banánt kissé íztelennek és nyögvenyelősnek tartja. Ha a banánnak citromíze lenne, üdítő voltánál fogva pótolhatatlan csemegét jelentene. Hogy nincs citromízű banán, abba beletörődöm. De, hogy mért kell a gyümölcskertészek újító kedvét már eleve elvenni, az nem megy a fejembe.

④

Amikor e sorokat rovom, éppen kezdetét veszi a magyar nyelv hete. Ebből az alkalomból legyen szabad újólag rámutatnom arra, hogy a „megmozdulás" szó milyen karriert futott be. Túlmenőleg Albert vagy Göröcs megmozdulásain, jelent ez a szó tüntetést, felvonulást, békemenetet, zendülést, lázadást, csoportosulást, forrongást — hála a külpolitikai hírek szövegezőinek. A napokban egy hírmagyarázó már a sztrájkot is megmozdulásnak nevezte. Ez már a teteje mindennek. Ha valami, hát a sztrájk éppenhogy meg-nem-mozdulás.

És még egy nyelvi sirám:

Véget érvén a tél (nagy keservesen), nem búsulok reggelente azon a nyelvi torzszülöttön, hogy „Az utakon síkosság." Helyette ugyancsak a Meteorológiai Intézet a változó mennyiségű felhőzettel szomorít. Miért nem elég a változó felhőzet? Nem természetes, hogy a változó felhőzet színre, alakra, mennyiségre egyaránt változik? Miért kell ilyen körülményesen fogalmaznia annak, akit naponta milliók hallgatnak?

⑤

Ismerősöm, a külkereskedelmi üzletkötő meséli:

— Megbeszéltem a feleségemmel, hogy utam harmadik állomásáról, Párizsból felhívom telefonon. A szálloda telefonközpontjának megadtam a pesti számot, s aztán türelmesen várni kezdtem, hogy csengjen a készülék. Néha 5 perc kell ehhez, néha másfél óra. Amikor már vagy negyven perce vártam, elhatároztam, hogy megsürgetem a kapcsolást, olykor használ az ilyesmi. Hát amint a fülemhez emelem a kagylót, mit hallok? Egy női hang magyarul azt mondja: „A nyavalya törje ki, már megint beázott a kábel!" Vidáman kurjantom a kagylóba:

— Na végre! Hazai hangok!

— Bocsánat, uram, én a párizsi központ vagyok! — szólalt meg külföldre szakadt hazánklánya, aki a párizsi telefonközpontban teljesít szolgálatot, de ízes anyanyelvét még nem felejtette el.

⑥

Érdekes probléma foglalkoztat.

Köztudott, hogy két villamosjegy autóbusz használatára jogosít. Nyilvánvaló, hogy aki az autóbuszon felmutatja a villamosbérletét, plusz lyukaszt egy villamosjegyet, annak is rendben van a szénája.

A probléma: utazhatok-e autóbuszon a villamosbérletemmel, ha kétszer mutatom fel?

(t.)

VONATON

Írtam már: szeretek utazni. Az út tartalma mindig az utas tartalma, tartalmatlansága az utas tartalmatlansága. Nem becsülöm le, de nem is akarnám túlozni a díszletek szerepét, s sznobéria és nosztalgia nélkül közlöm: ezek most belföldi utak. Sőt: mellőzöm az úticélokat is. (Az rendre utólag derül ki, hogy mi volt az ember úti célja.) A folyamatról közölnék néhány vázlatot. Történeteim közös nevezője kedvenc paripám, a vonat. Autóm nincs. (Ha jól számolom, még e kötetből sem lesz.) A barát autóját köszöngetni kell: ez fárasztó. Ha szégyelli, hogy van neki, cáfolgatni kell szemérme érveit; ez még fárasztóbb. (Nem is mindig őszinte.) Az autóbusz diktatórikus: kényszerű, röghöz kötött kapcsolat egyetlen ülőszomszéddal. A hajó tetszetős, de szárazföldön nemigen üzemel; ez útirányomat kötné meg túlontúl. Marad hát a fent említett vonat, személy és gyors, párnás és fapados, mikor hogy.

*

Atomfizikához aránylag kevesen konyítanak nálunk. Ritka, kivesző típus a nyugállományú forgalmista vagy cipőfelsőrész-készítő, aki szabad óráiban Bohr, Planck, Oppenheimer vagy dr. Marx György elméleteit cáfolja két deci fröccs s a szomszédasszony társaságában.

Múlóban az amatőr vallásalapító, házi kémikus, maszek balneológus is. A vallásalapításhoz minimum látomások kellenek, s ezek ma már civilben ritkán érik a villanyszerelőt vagy az erdőkerülőt. A kémiához tárgyi tudás kell, ami kínosan exkluzív és arisztokratikus követelmény. A balneológiához az kellene, hogy az ember pontosan tudja, hogy mit jelent; ez a szakértelem legszerényebb alapfeltétele.

Ám a pedagógia mindenkié. (Miként az irodalom.) Itt szabadon érvényesül az intuíció s az élettapasztalat. Ezek abszolút érvényűek. Én láttam, én csak tudom. Szemben veled s a másikkal és a harmadikkal. Nekem ugyan beszélhetsz.

Sűrű levegő: páraszag, dohányfüst, ételek emléke, táskarádió. Valahol Martonvásár és Székesfehérvár között vagyunk.

Két férfi.

Sör, Csongor-szivar, megint sör, abált szalonna, sör, vöröshagyma, sör, izzadás, zsebkendő, sör, ötven év körüli mindkettő, sör.

— Az enyém is! Szakasztott az én fiam!

— Mert ma mindent szabad.

— Ez az. Mint az állatok!

— A hajuk. Én meg is mondtam: ha nekem még egyszer... Tiszta gorillák.

— Meg az a rohadt gitározás.

— Bitlisz meg beatnik meg minden.

— A lelki durvaság; attól van.

— Erre nevelik őket. Modor az nimolé.

Ebben maradnak. Sör, zsebkendő, ötven év körüli mindkettő, sör.

— A meccs?

— Az ám. Jól behúzott neki!

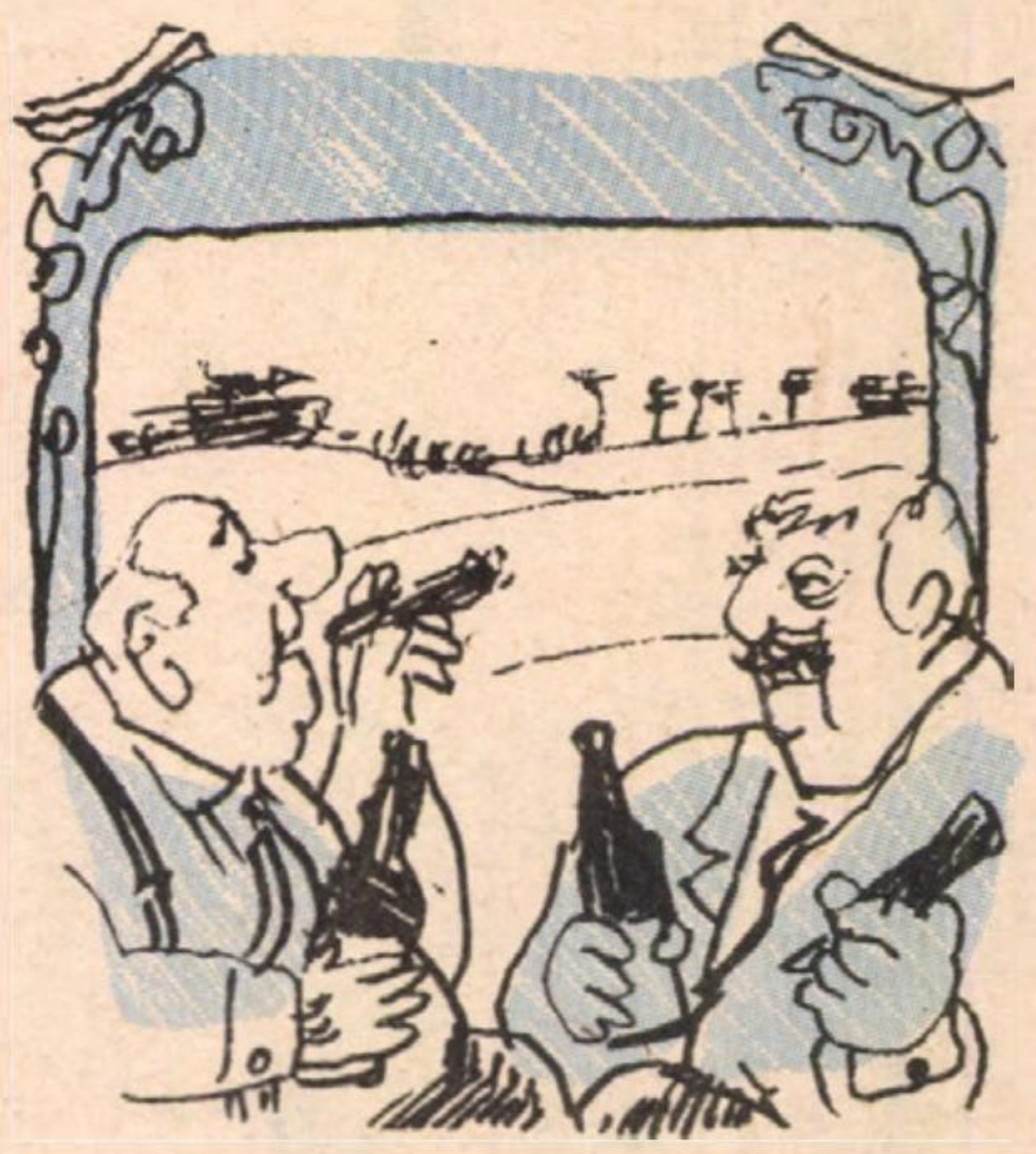

— Az a balhorog! A nyelve lógott ki a Jakabnak, akkorára, hogy külön targoncán vitték ki a ringből.

— Jól megsorozta a köteleknél.

— A végén aztán a rövidhorog. Tiszta vér volt a pofája.

— Na, a Klamár is, félnehézsúlyban.

— Nyolcig számoltak rá.

— Ausz volt.

— Isteni hirig!

— Az ám! Én minden vasárnap...

Sör.

— De hogy az én fiam...

— Állatok ezek...

— Mai fiatalok...

*

Világi hívság: Mert jó; a lényeg munkám értéke. Nem a tudat határozza meg a létet. A hírnév illékony, a rangot meg lehet szerezni, a besorolás viszonylagos, a népszerűség szeszélyes. Majd az utókor. (Ha lesz egy csöpp esze.)

De azért jólesik, hogy hatvanas úr intenzíven nézeget, via Celldömölk. Kicsit mosolyog is. Nem kihívóan bámul, éppen csak néz Rokonszenves úr.

— Ismerős tetszik lenni.

— Igen? — mondom szerényen.

Nyilván a tévé. A tévé nagyhatalom. Múltkor egy étteremben egy ismeretlen, erősen spicces, középkorú nő ez okból már egy üveg ketchupot (8 Ft 50) akart a fejemhez vágni.

— Tévé? — kérdezi vissza, és elkomorul.

Butát mondhattam; az az úr nem tévé-néző. Elmélyült, kontemplatív lény, könyvmoly, nem mondok egyebet. Nagyon rokonszenves úr.

— Pedig ismerős tetszik lenni.

— Könyvnap, színház, képeslap?

Még komorabb.

— Akkor nem tudom — mondom.

— Mátészalka — vélekedik.

— Tetszik gondolni?

— Most már biztos!

Arca csupa derű.

— Maszek hentes volt az illető, aztán a közérthez került. Mint két hímes tojás! Nem rokona?

Egyáltalában, mit fecsérelem itt a szót? Újságomba temetkezem. Lehetetlen szokás ez, csak úgy megszólítani valakit, vadidegenül, belegyalogolni idejébe, gondosan kikovácsolt lelki békéjébe, harmonikus képzeletvilágába.

Ellenszenves pofa. Szerintem osztályidegen. És cukrosbácsi.

*

Anekdota. Hiába izélgetik. Nagy műfaj. Vonaton utazók műfaja.

Amit úgy kap az ember, hogy írd meg, ez neked való téma, azt rendszerint nem érdemes megírni. Az ajándék mindig lehangoló, mert értékítélet. Benne van az, hogy ezt neked. Csak ezt neked. Mert ezt érdemled.

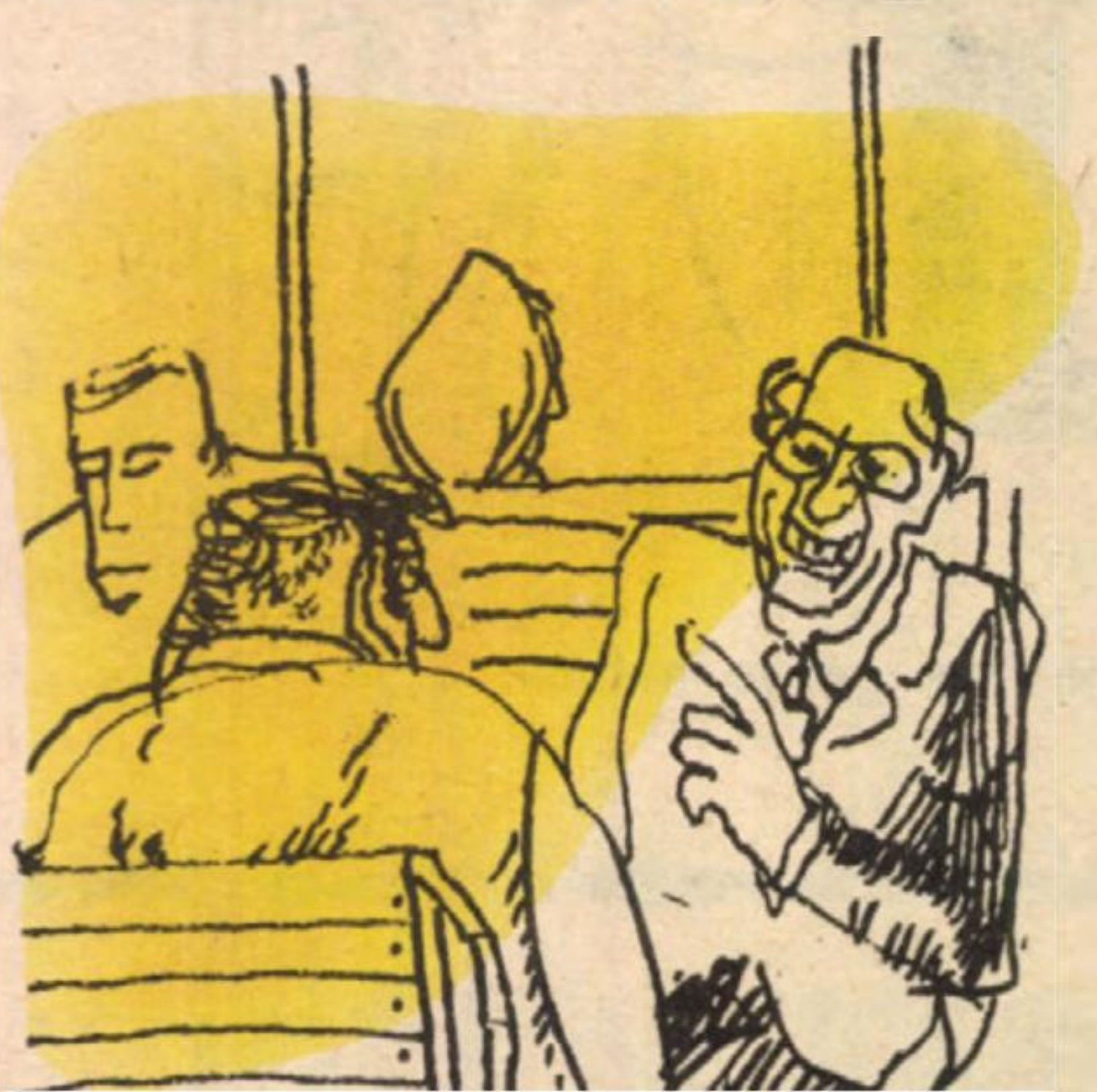

Ez igazi lopott anekdota. Szolnok és Békéscsaba között oroztam el, egy észrevétlen mozdulattal. Idáig melengettem.

— Éppen Sz.-en jártam kiküldetésben — mesélte az úr, alkalmi ismerősének. — Elhatároztam, hogy elmegyek a gőzfürdőbe. Kedd az nekem Pesten is gőzfürdőnap. Az ember ne adja fel a szokásait, a legválságosabb pillanatban sem.

Bemegyek. Gőzfürdő sehol. Helyette ócska kád. Na, mindegy. Víz, víz. Jobb, mint a semmi. Vagy egy váratlan pofon éjszaka, töksötétben.

A víz hűvös. Ez már kezd nagyon nem tetszeni. De hát istenem.

Hanem a törülköző! Emlék egy kaszárnyából, még a harmincas évek derekából; egyetlen darab, félévi állandó használat után. S azóta felmosórongy is lehetett meg még sok minden egyéb. Szóval: iszonyatos!

Kérem a vezetőt.

Alacsony úr, csokornyakkendőben: skatulyából kihúzott japán diplomata.

— Ez nem gőzfürdő, hanem kádfürdő!

— Úgy tetszik gondolni?

— Tudniillik nincs gőz, hanem csak kád.

— Valóban, az érv kivédhetetlen.

— Hideg a víz!

— Köszönjük ezt az értékes felvetést.

— Koszos a törülköző!

— Nagyon sajnálom. Meg tud bocsátani az elvtárs?

— Talán, ha kapok egy tiszta törülközőt.

— Mindenesetre hálásak vagyunk a felvetésért.

— Szóval, akkor a törülközőt megkaphatnám? Fázom.

— Nagyon köszönjük, hogy így rátapintott gyengénkre.

— Egy tiszta törülközőt...

— Értékes felvetés volt. Gazdag anyag. Szépen összeállnak ezekből a mozaikokból fürdőnk hibái.

— Nem lehetne?...

— Teljesen jogos felvetés volt, elvtársam! Nem demagógia, destruktív, romboló szándékú álbírálat, sanda, rendszerellenes mellékszínezettel! Teljesen jogos felvetés volt!

— S a törülköző?...

— Elismerem mulasztásunkat. Szó, ami szó, valóságos fogyatékosságok ezek. Gőz helyett kád, hideg víz, szennyes törülköző! Ami sok, az sok! Elvtársam, ön enyhén fejezte ki magát. Csodálom a türelmét!

— Hát akkor most...

— Köszönjük a felvetést!

Végül is az alsónadrágomba törülköztem — fejezte be történetét az ismeretlen útitárs.

Kár, hogy le kellett szállnom. Sok mindent tartogat egy ilyen utazás.

Bizonyára önöknek is. Tehát: kellemes utazást kívánok. Töltsék szabad idejüket vonaton!

Abody Béla

Az írónak „Mindent bele!" című, legújabb kötetéből.

NEVELŐ HATÁSÚ FILM

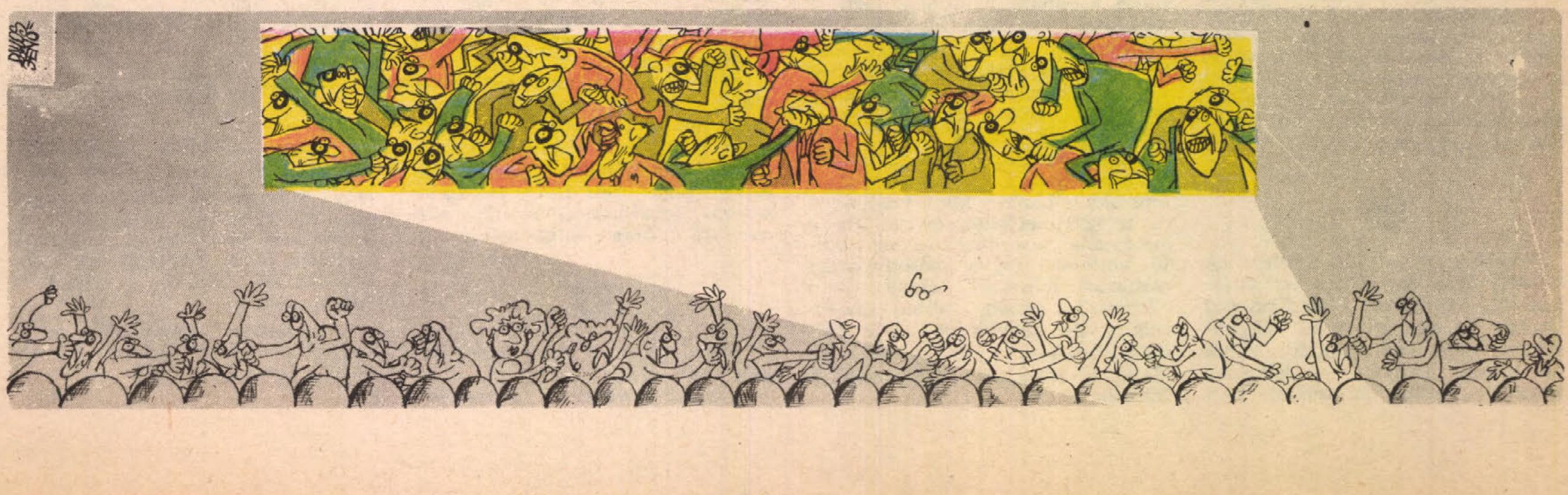

GOND

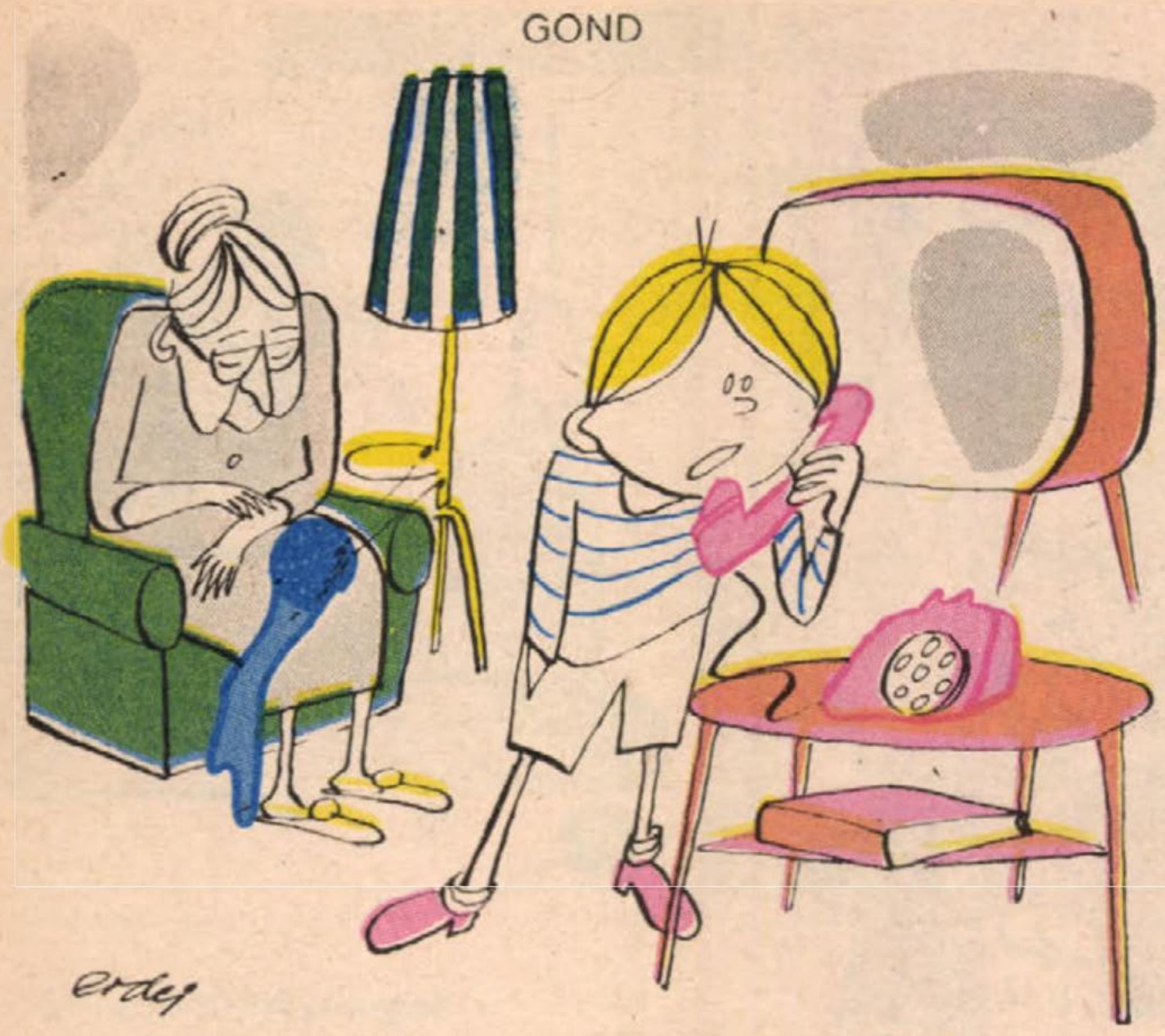

– Nem mehetek játszani, mert apuék színházba mentek, és rám bízták a nagymamát.

TAVASZ

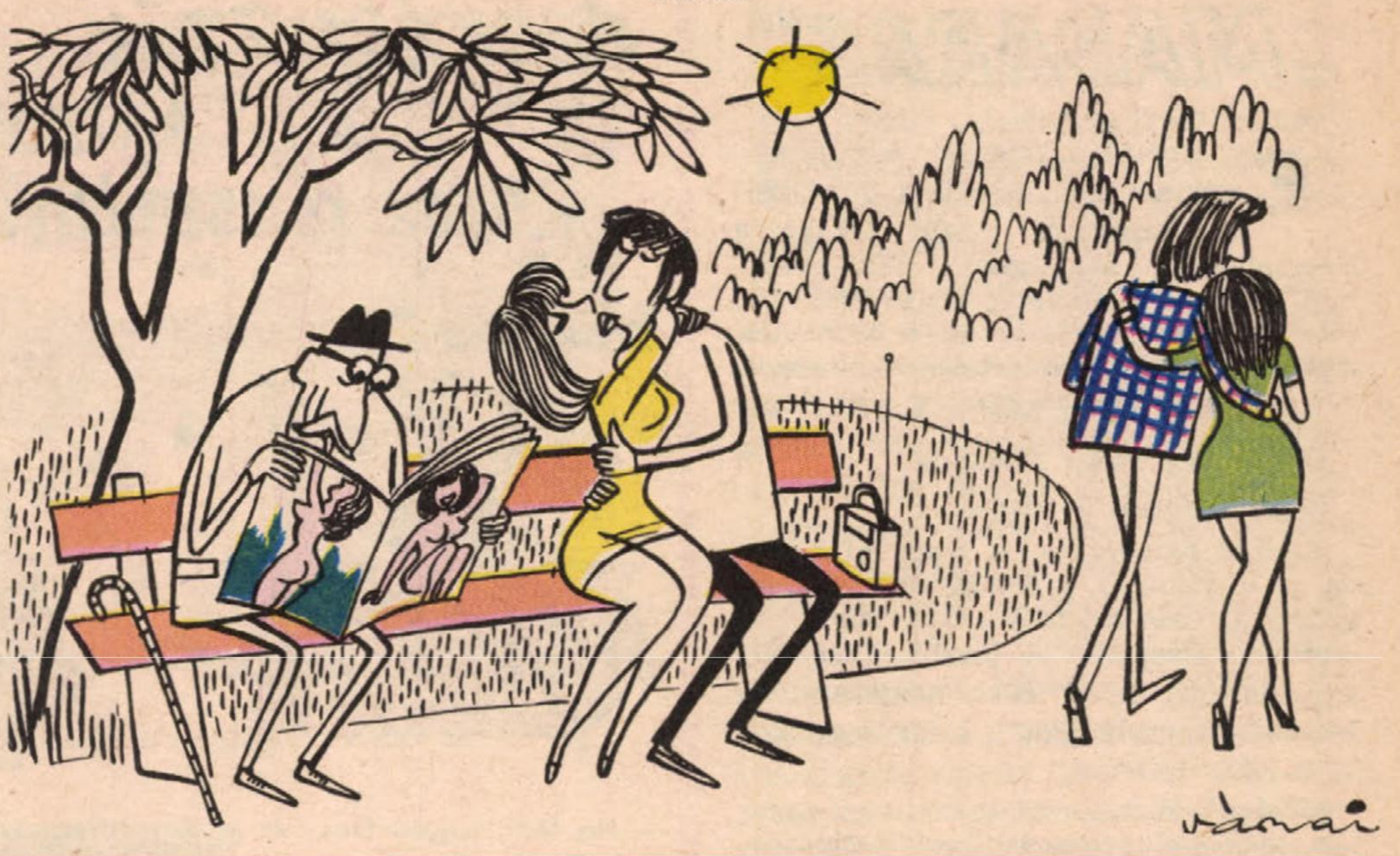

A CSALÉTEK

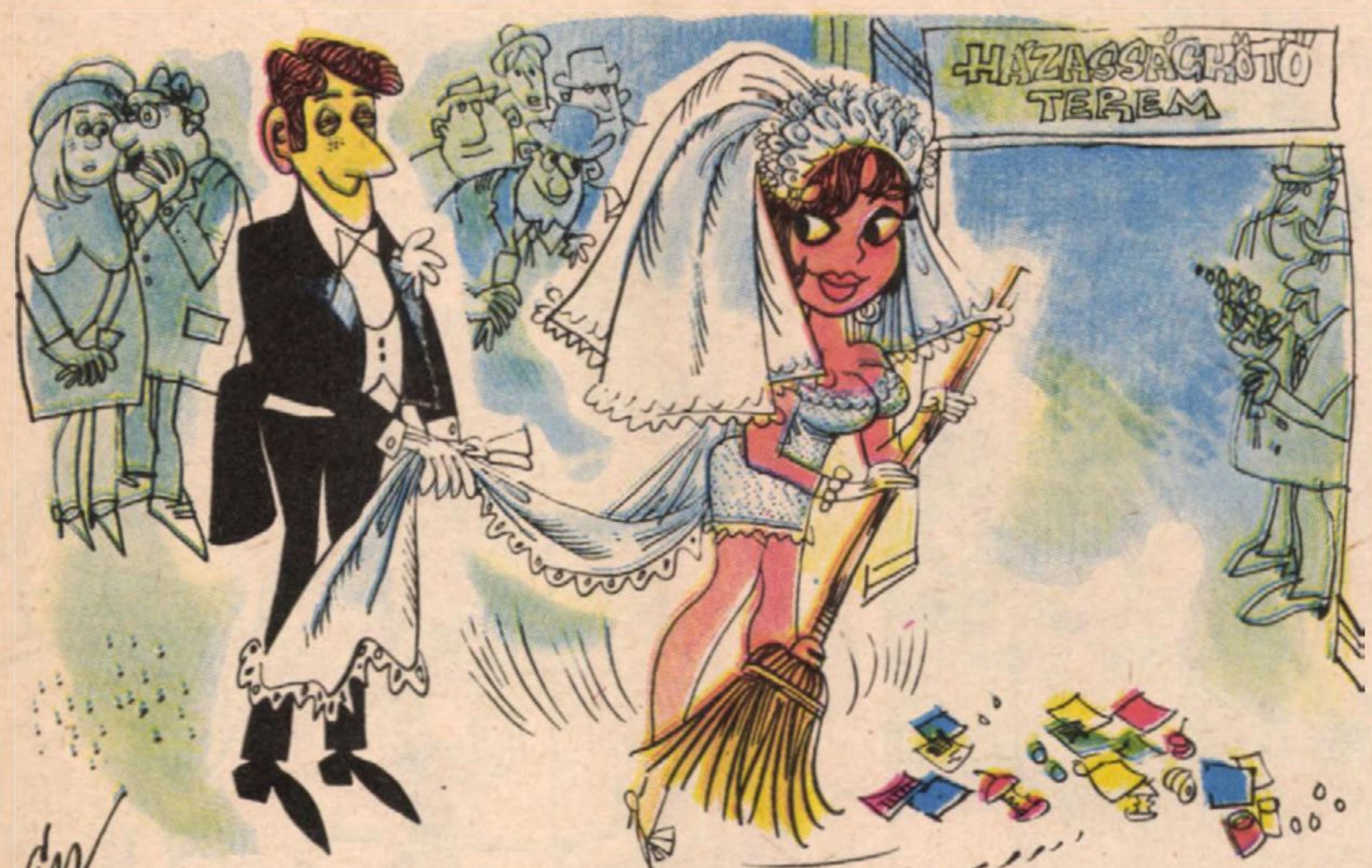

– Nézd, hogy megjátssza a háziast!

ÖNBIZALOM

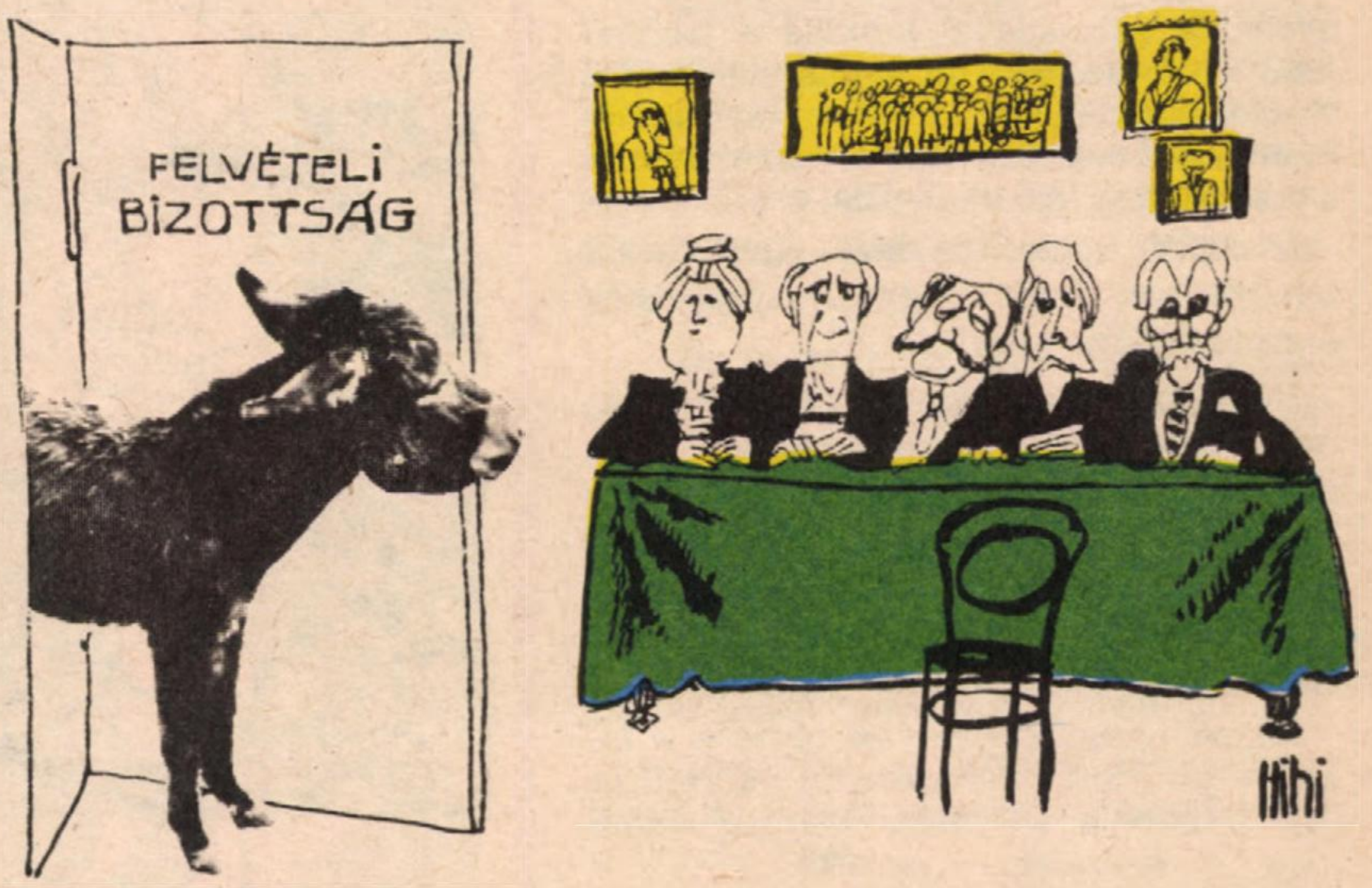

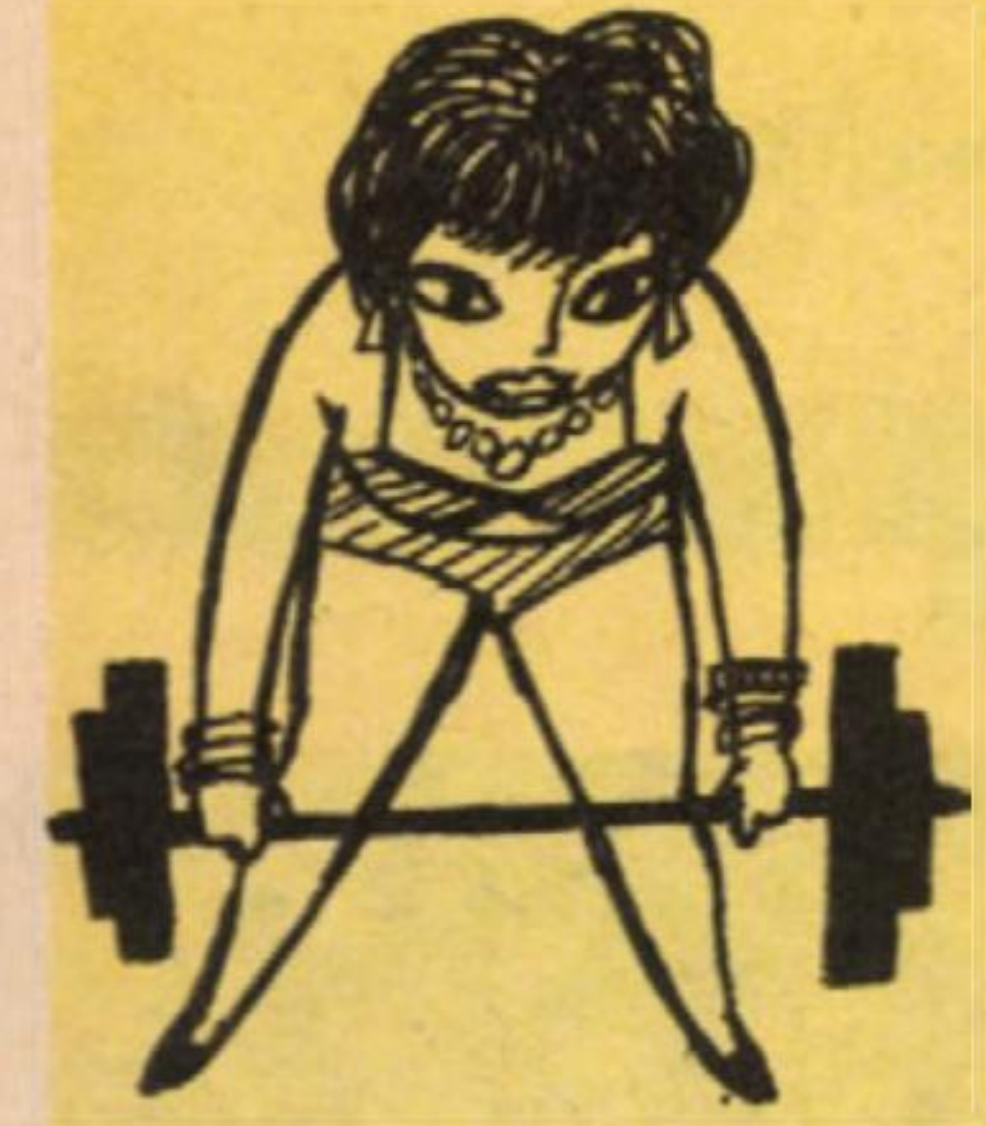

ELIZABETH TAYLOR ÉS AZ ASZTALITENISZ

A különféle gyémántjairól nevezetes Elizabeth Taylor a legváltozatosabb címeken kap ékszereket férjétől, Richard Burtontől. A világhírű színész házaspár mostanában főként milliós ékszerajándékokkal szerepel, filmen ritkábban. Legutóbb azt közölték a világsajtóval, hogy a szépséges Elizabeth egy drága gyémántgyűrűt nyert férjétől – asztaliteniszben.

Rossz nyelvek szerint a művésznő az elmúlt években olyannyira meghízott, hogy legközelebb súlyemelésben nyerhet egy szép nyakéket férjétől.

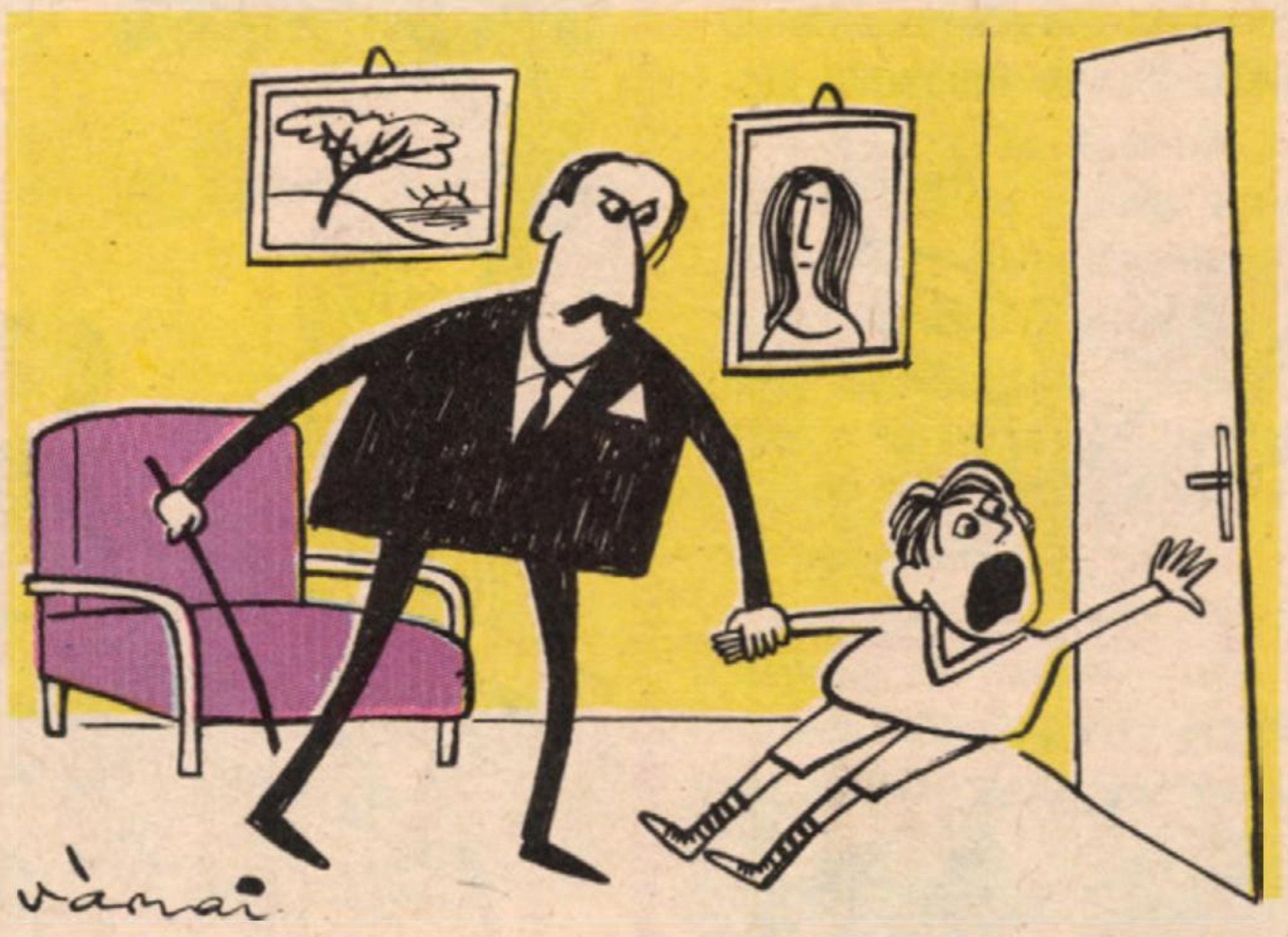

MÜVELT GYEREK

– Hol van ilyenkor egy pszichológus?

PRAKTIKUS FIATALOK

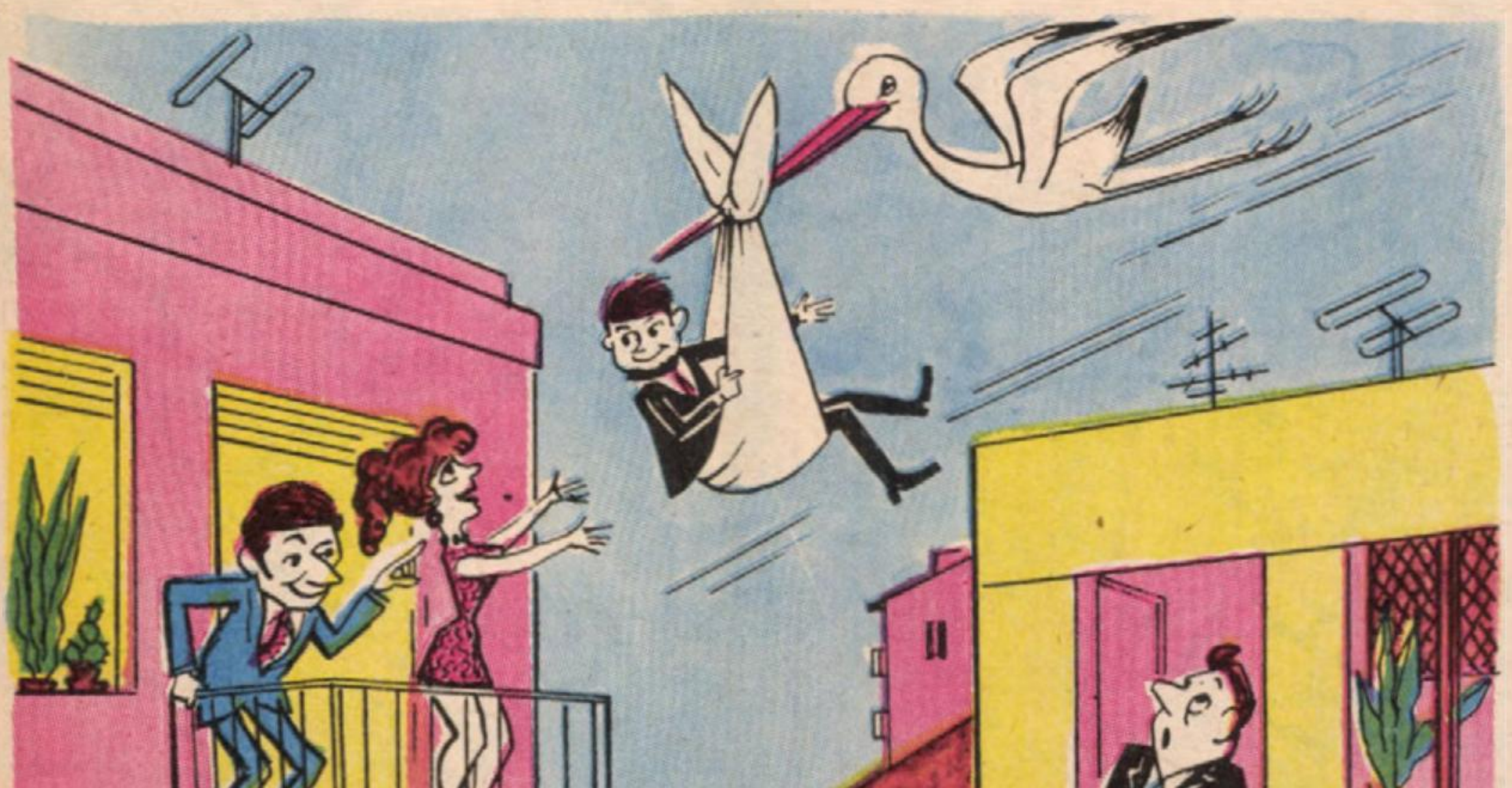

– Tudja, szomszéd, így megspóroljuk a nevelési költségeket.

ERZEKENY PARIPA

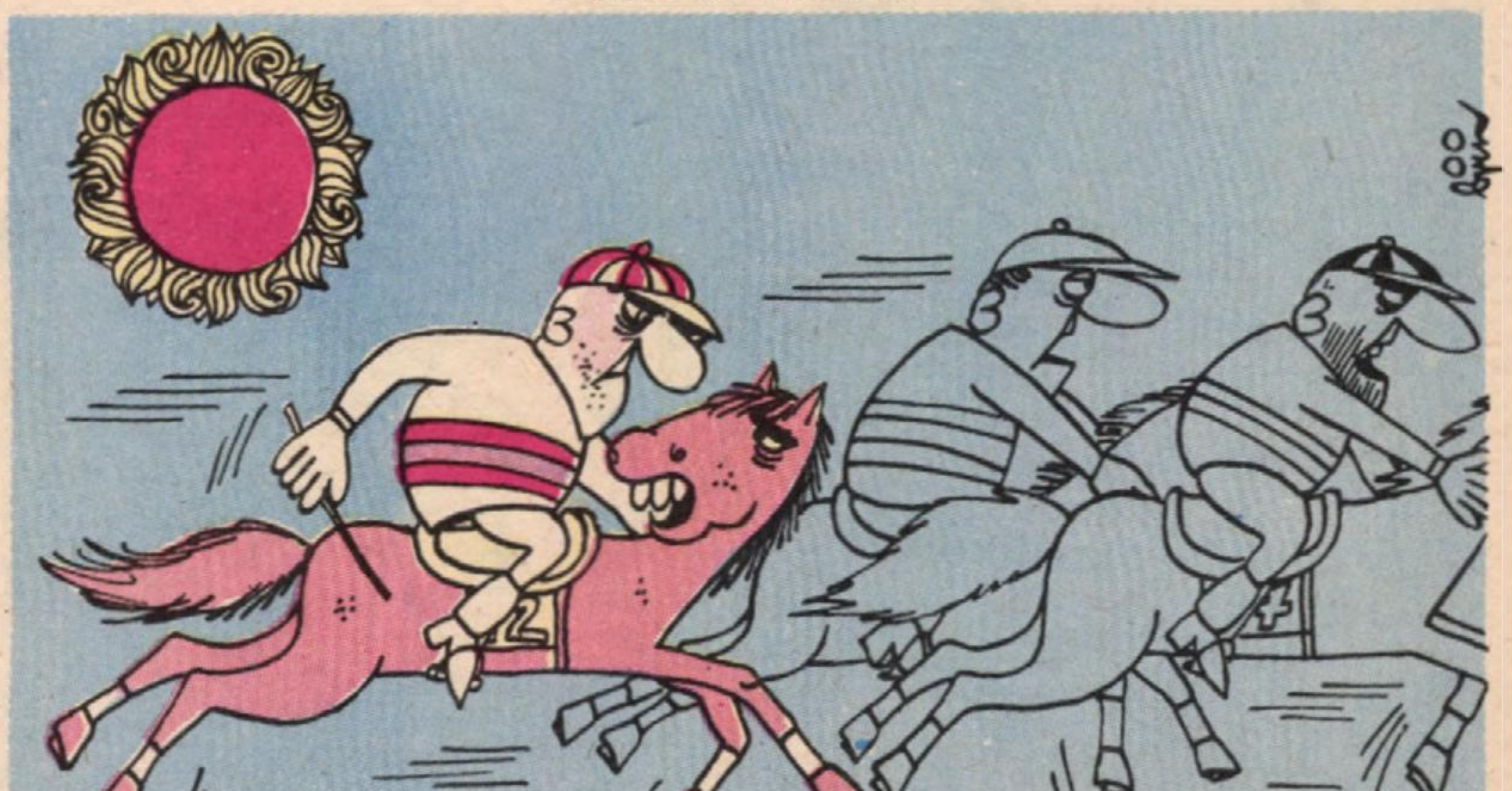

– Még egy durva szó, és nem futok tovább!

„MADARAS"

Egy Komárom megyei termelőszövetkezet nagyvonalúan gazdálkodó vezetőiről közölt cikket a Népszabadság nemrégiben. Ott olvastam, hogy a szövetkezet könyvelését tüzetesen átvizsgáló igazságügyi szakértők lépten-nyomon ilyen tételekre akadtak:

Négy láda málna Madaras...

Húsz üveg szörp Madaras...

Kétszáz forint Madaras...

Amikor megkérdezték, hogy mi a csoda az a Madaras, a főkönyvelő megmagyarázta: ezen azt kell érteni, hogy egyszerűen „elrepült." A kisebb kenéseket ugyanis így, ilyen ékes madárnyelven nevezték egymás között, s így jegyezték be a könyvekbe is.

Meglepő ötlet, annyi szent, s mi tagadás, még mulatságos is. Fantáziatlanságra vall viszont, hogy örökösen ugyanazt az egy megjelölést használták, amikor hajlékony, árnyalatokban gazdag anyanyelvünk garmadával kínálná a jobbnál jobb változatokat. Az embernek kedve támad felkiáltani, Cyrano szavaival: Mondhatná szebben, kis lovag, más-más hangnemben, így ni, hallja csak!

Írhatták volna, például egyik-másik tételről azt, hogy Kutyás. Azaz: ebek harmincadjára került.

Vagy azt, hogy Paripás. Ami magyarul annyit jelent: meglovasították.

Könnyelműen elgazdálkodott pénzek könyvelésénél alkalmazható a Vizes megjelölés is. Vagyis: az összeg elfolyt.

Ennek egy másik változata lehetne a Halas. Magyarán: a pénz elúszott.

Ha pedig egy revizor azt olvasná a főkönyvben, hogy kétezer forint Bolhás, egy pillanatig se lenne kétsége felőle, hogy ez az összeg — ugrott.

És még számtalan variáció lenne erre a témára, de jobb, ha sürgősen abbahagyom a felsorolást. Minek adjak én tippeket?

(radványi)

BECSÜLETPERSELY

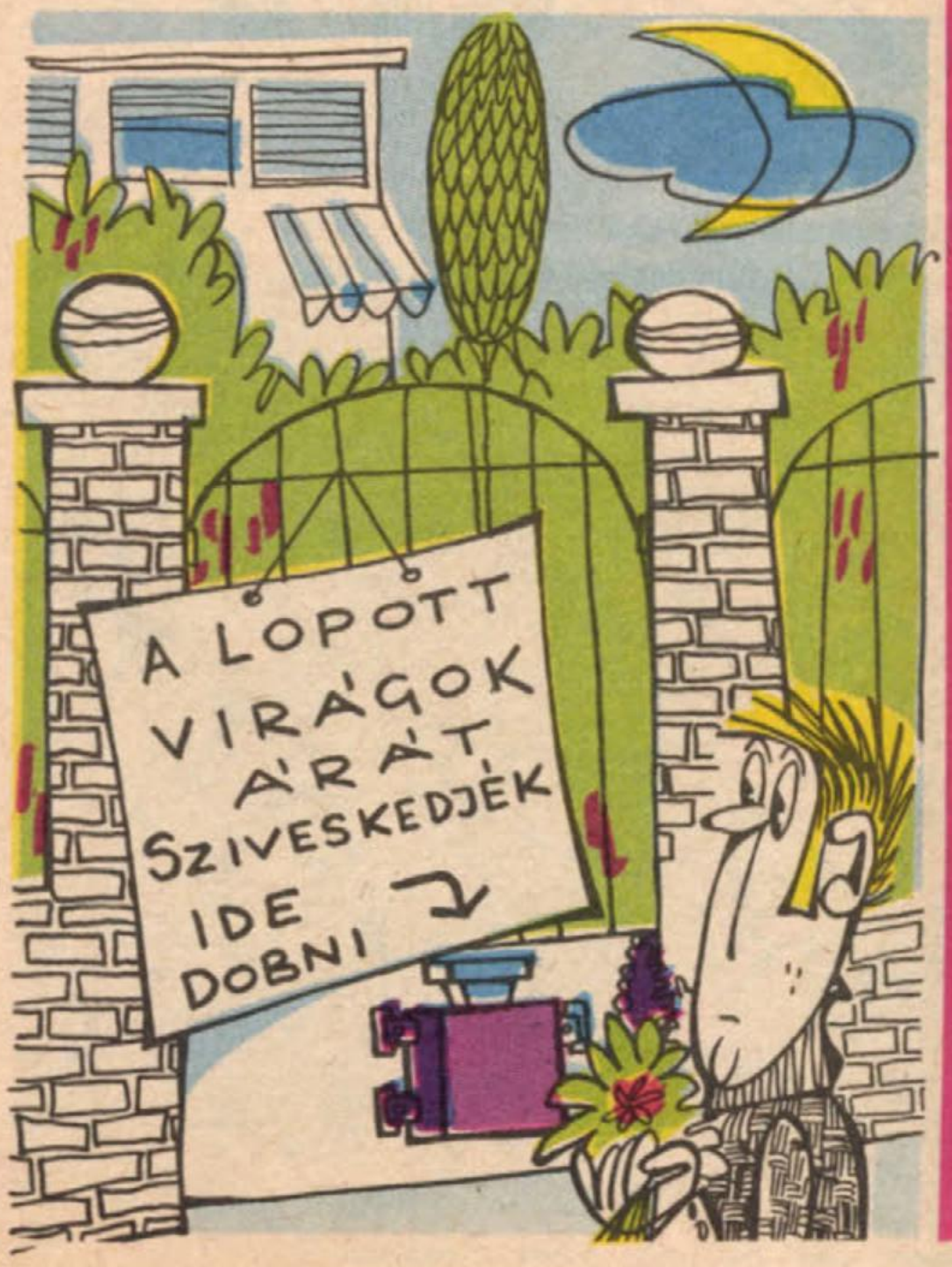
A LOPOTT VIRÁGOK ÁRÁT SZIVESKEDJÉK IDE DOBNI

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: Milyen az eszményi vezető?

Sajdik Ferenc:

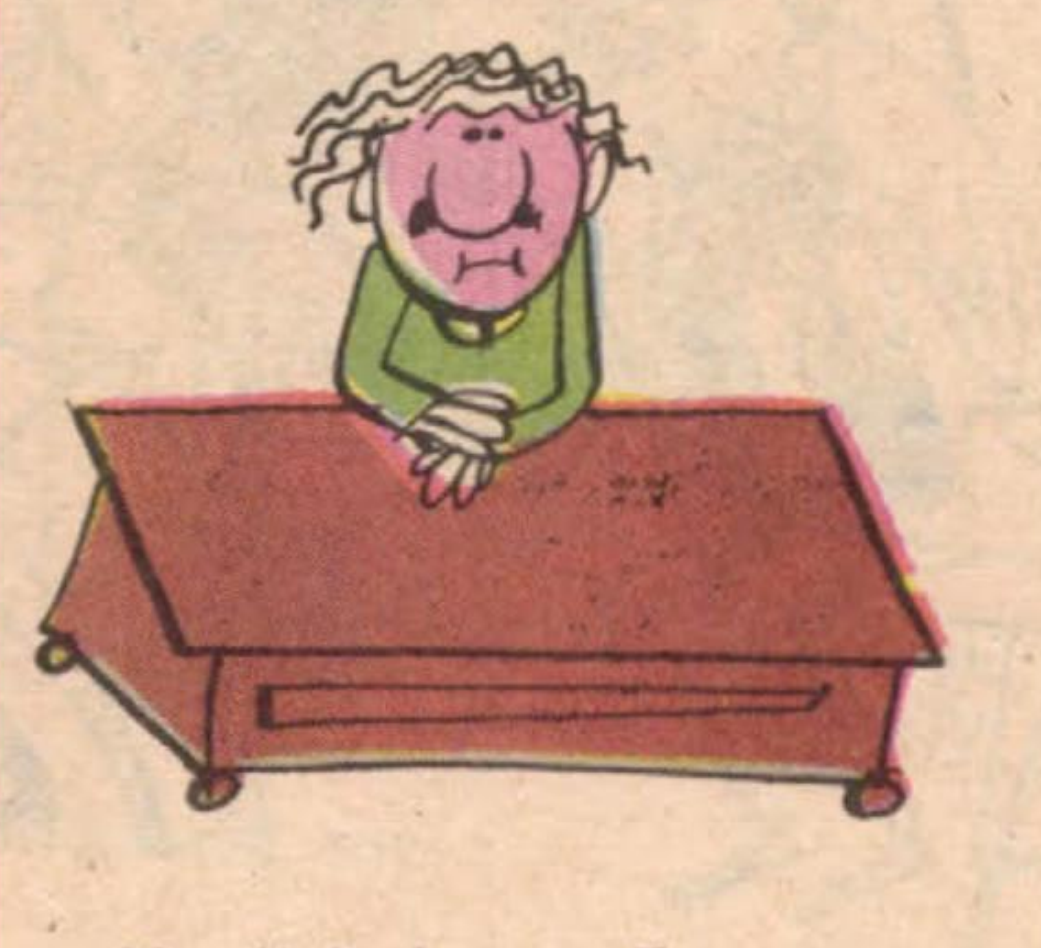

– Ha férfi, legyen Einstein...

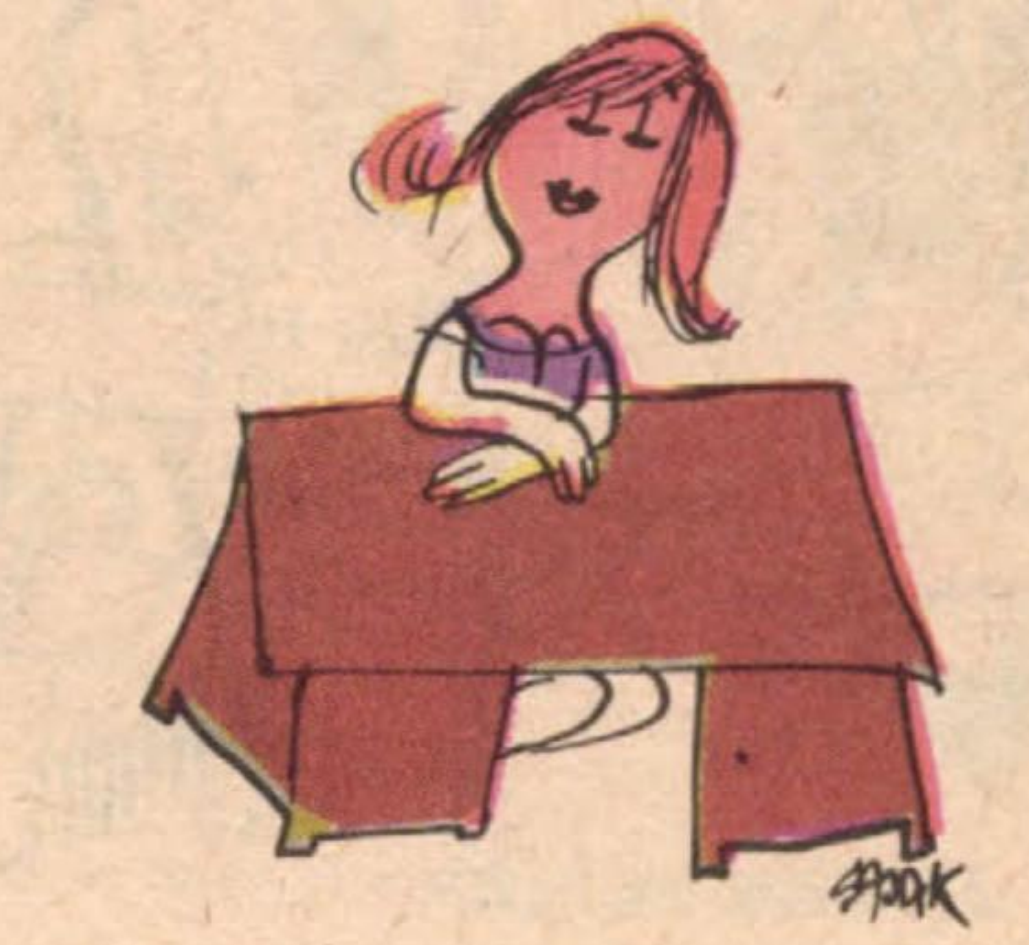

– Ha nő, legyen Einsteinné...

Szűr-Szabó József:

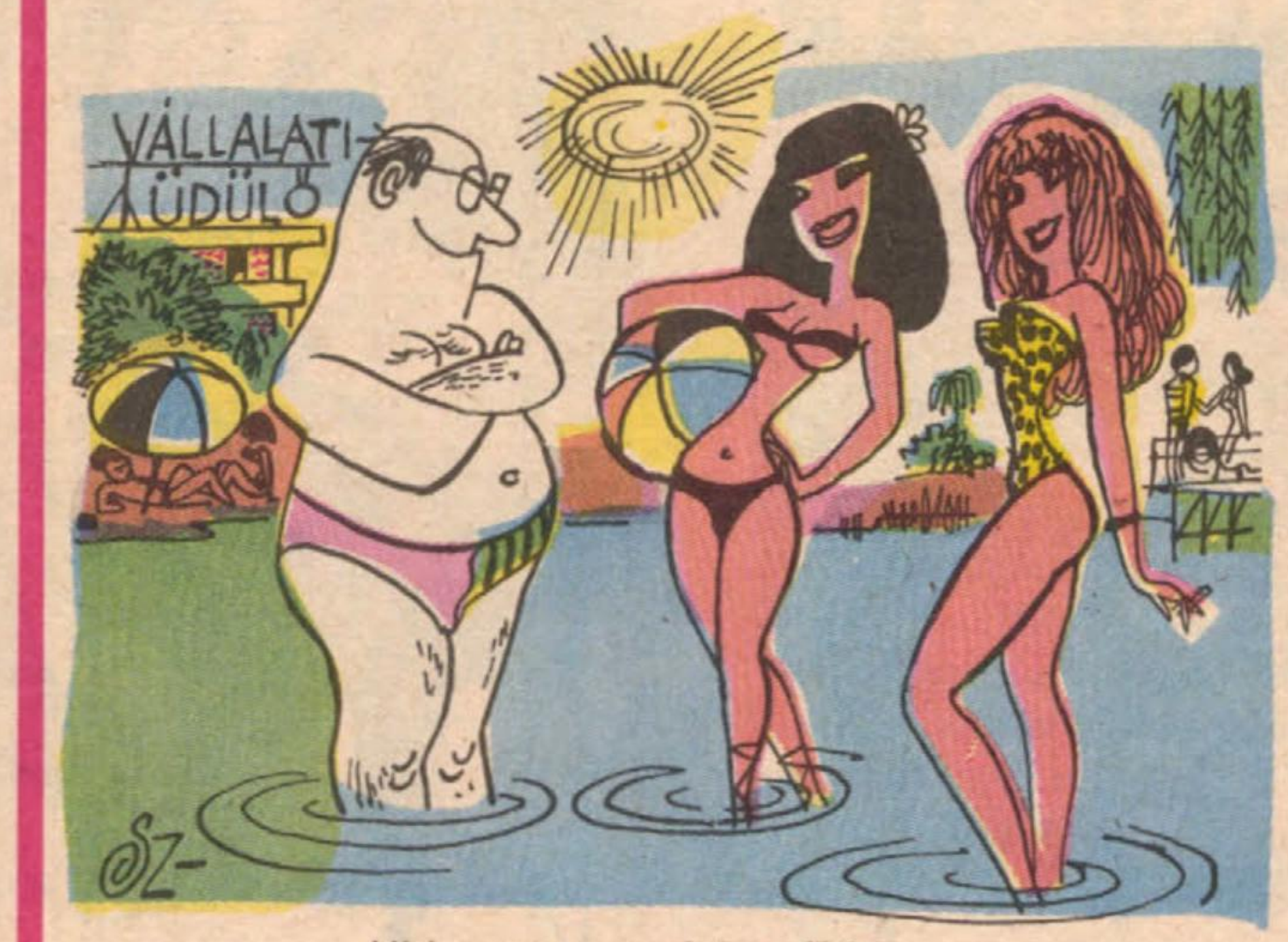

– Vízbe megy a dolgozókért...

Hegedűs István:

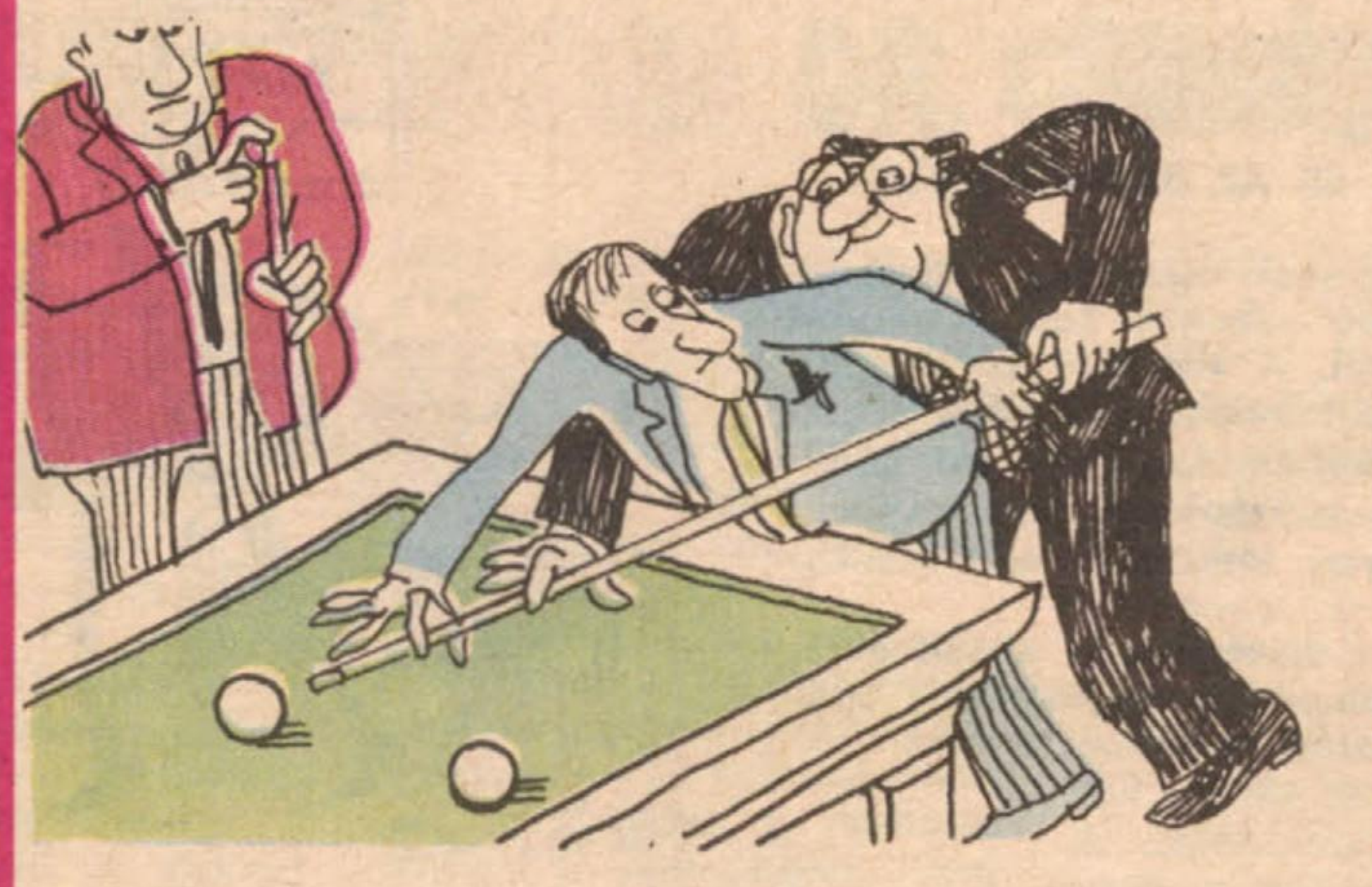

– Természetesen mindenhez jobban ért...

Fülöp György:

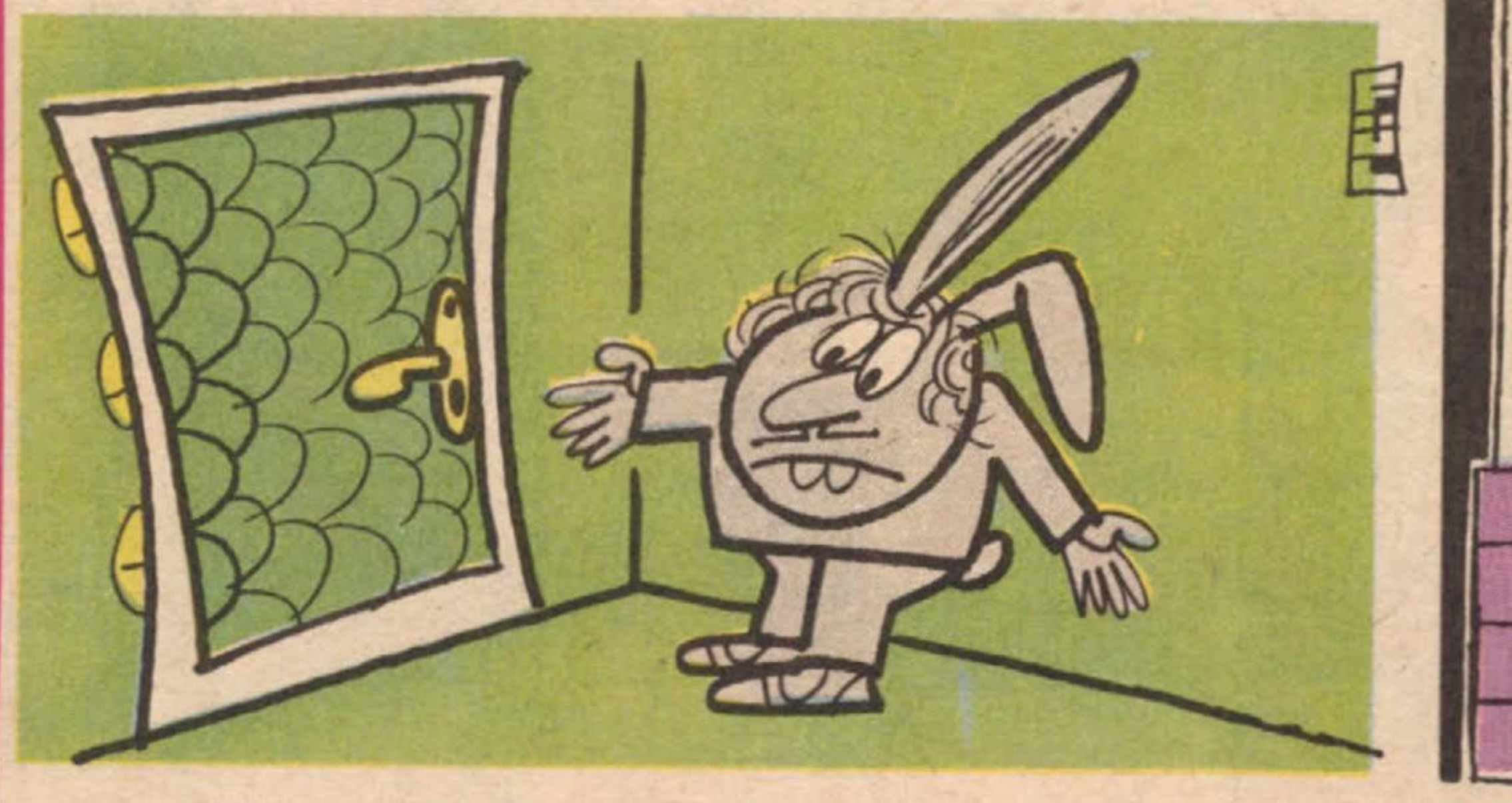

– Nekem teljesen mindegy. Eszményi beosztott vagyok.

Vasvári Anna:

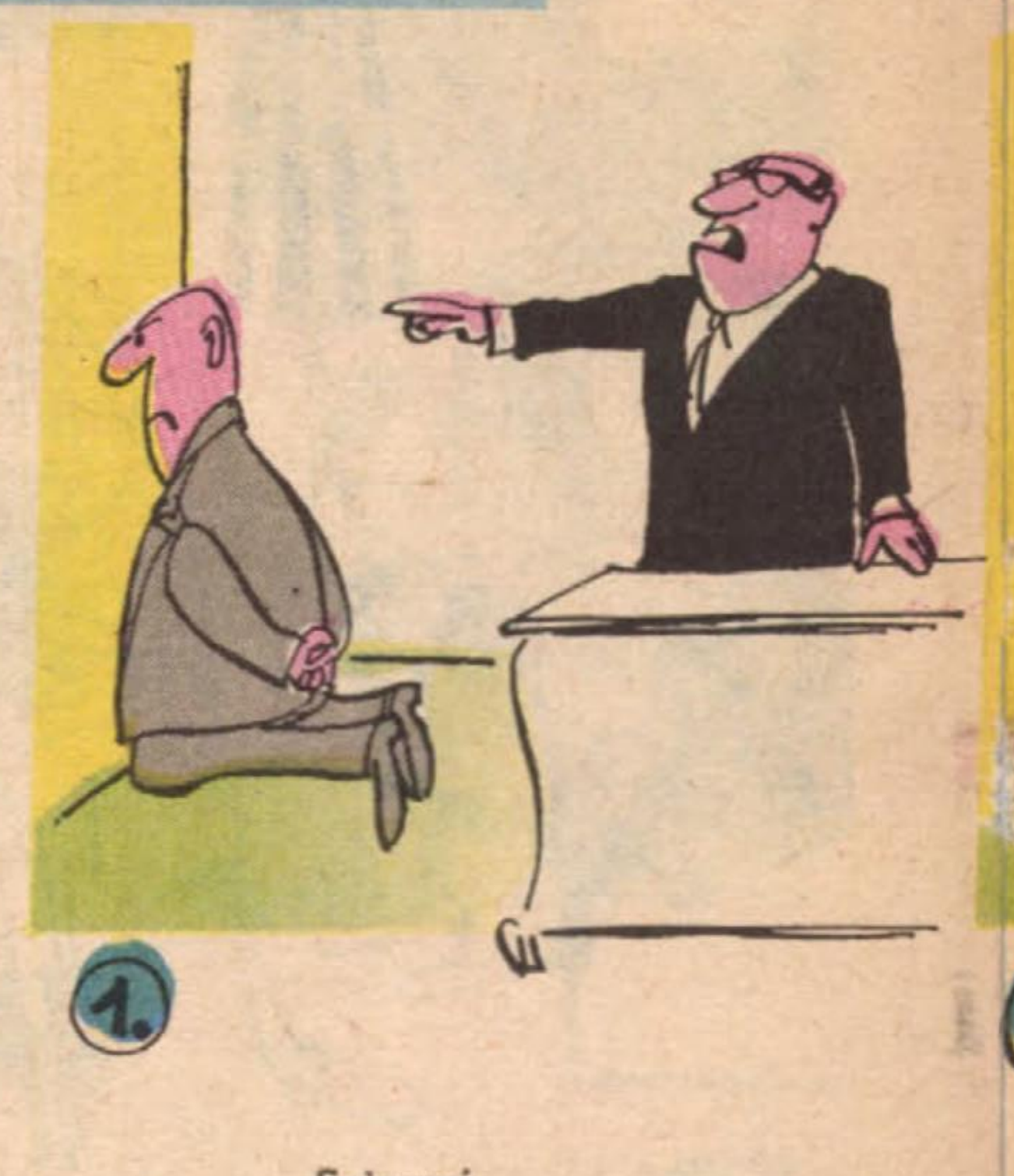

– Szigorú...

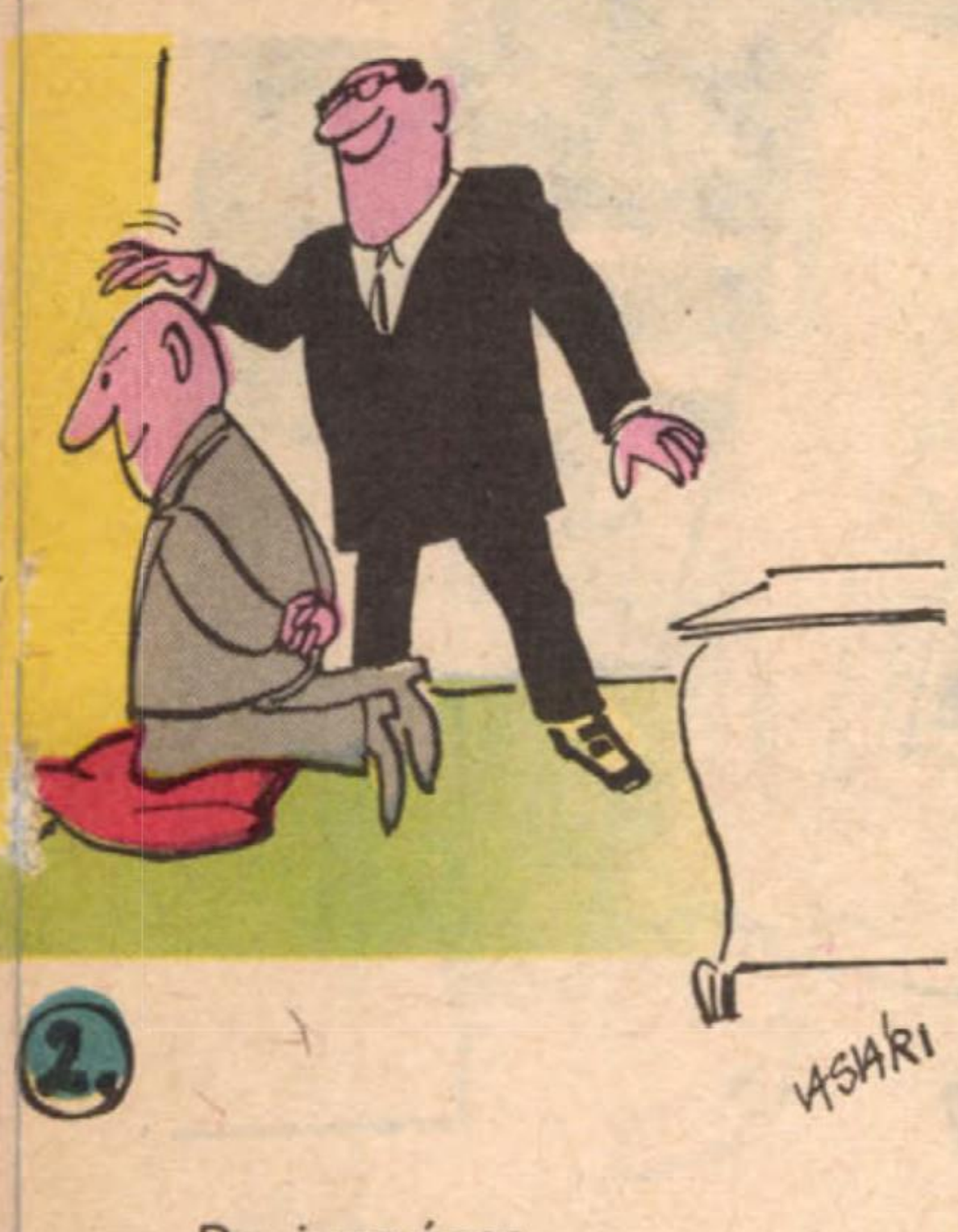

– De igazságos...

Várnai György:

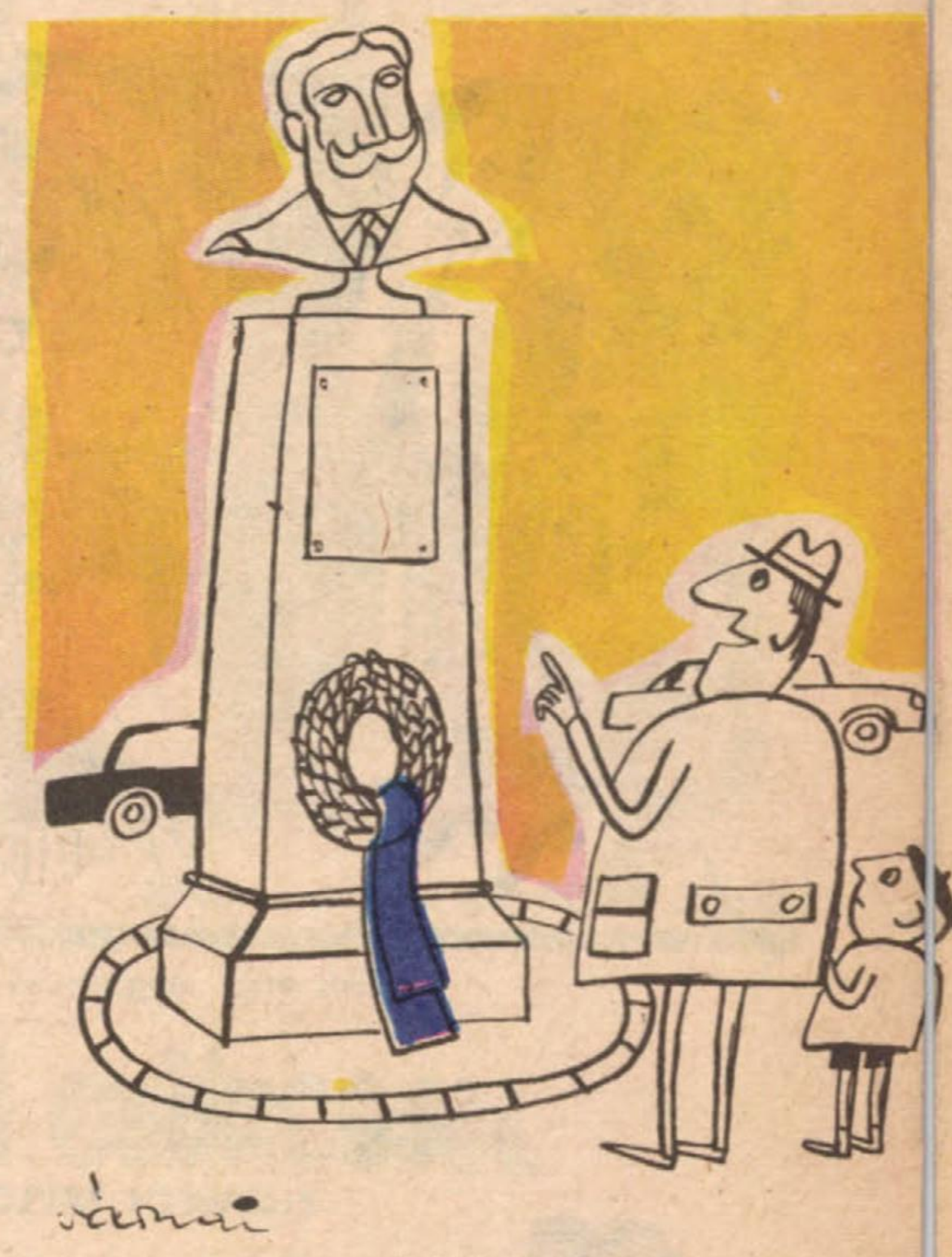

– Felejthetetlen.

Tót Gyula:

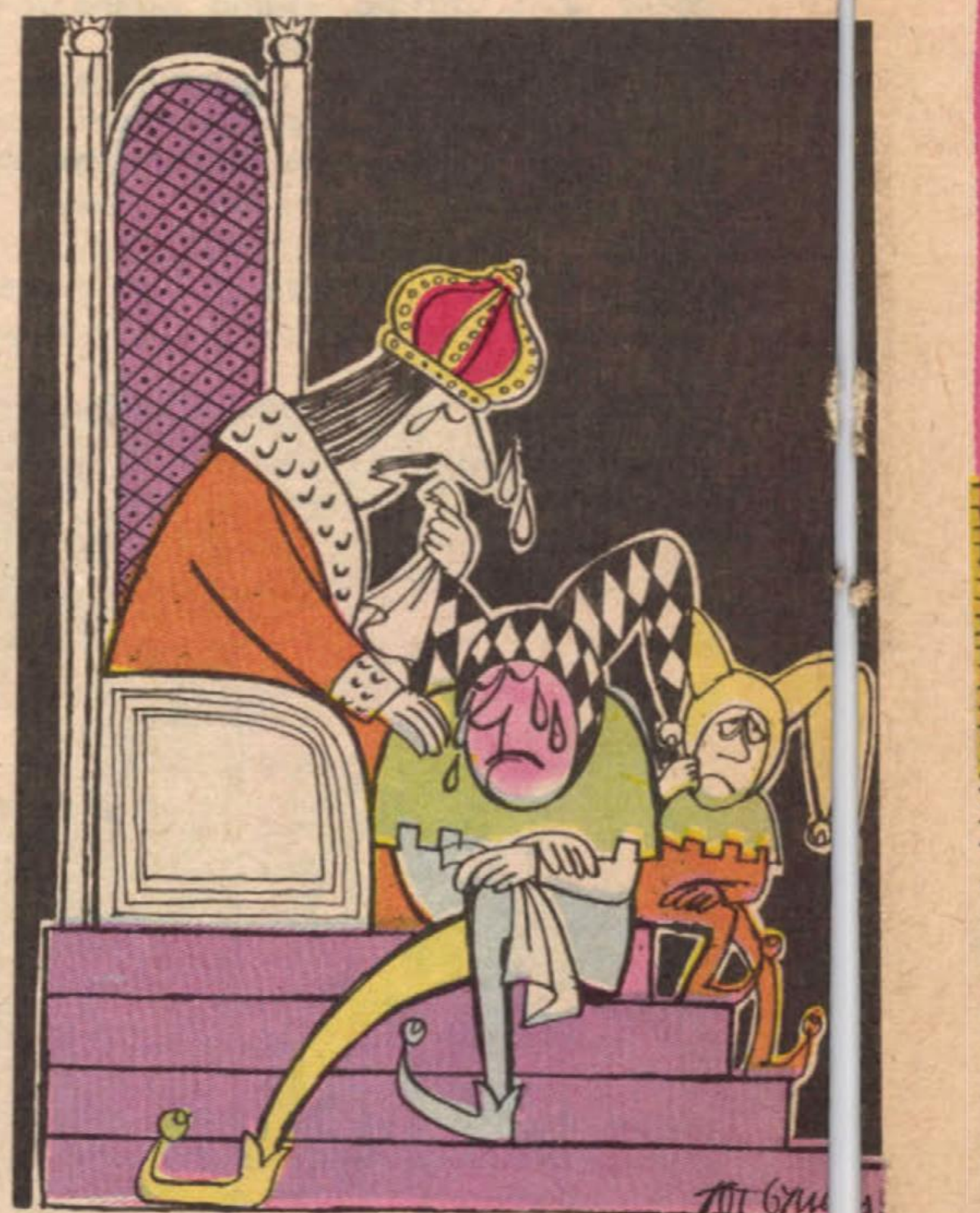

– Együtt érez a beosztottjaival.

Endrődi István:

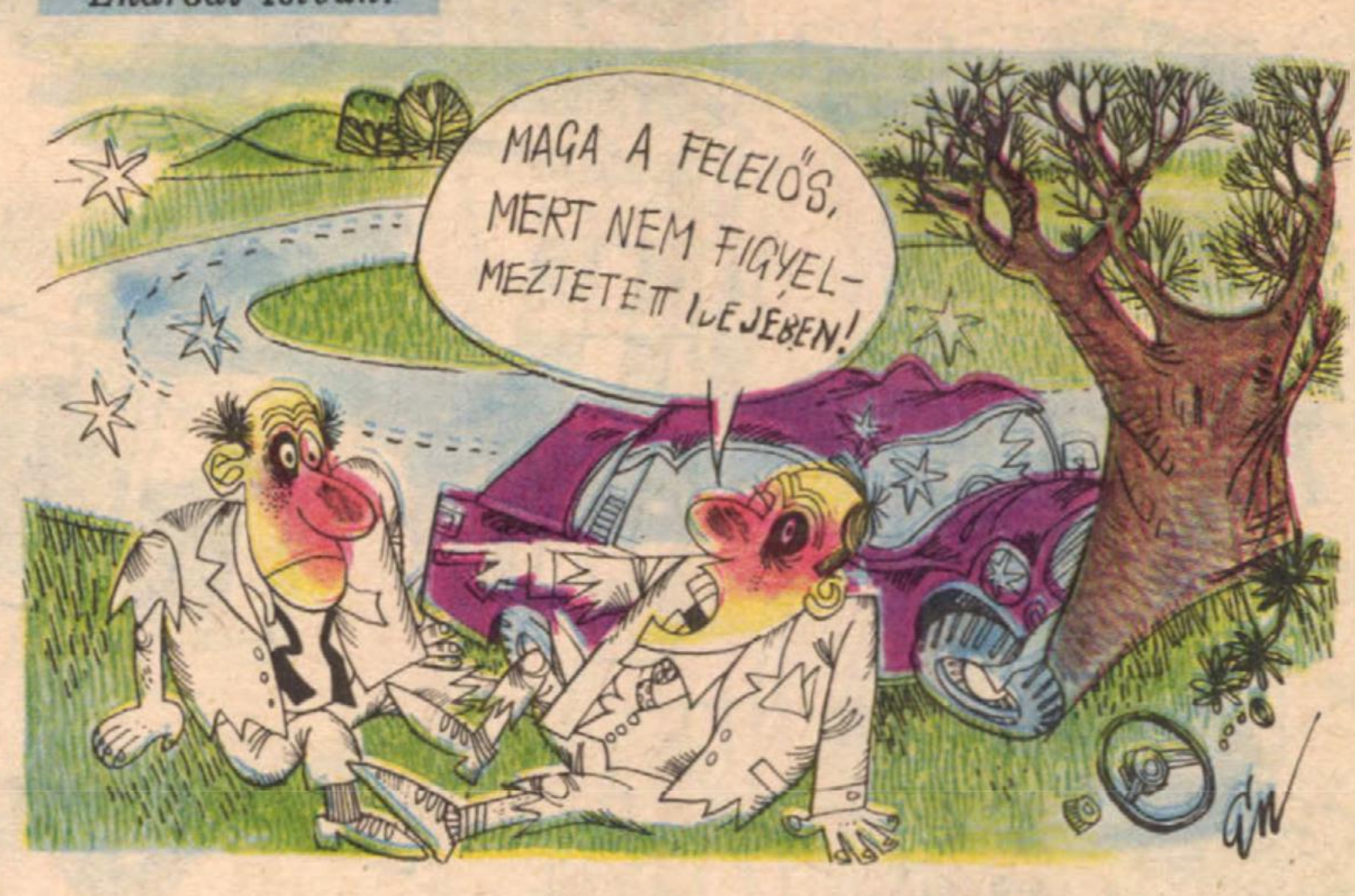
MAGA A FELELŐS, MERT NEM FIGYELMEZTETETT IDEJÉBEN!

– Aki a hibákból leszűri a megfelelő tanulságot.

Pusztai Pál:

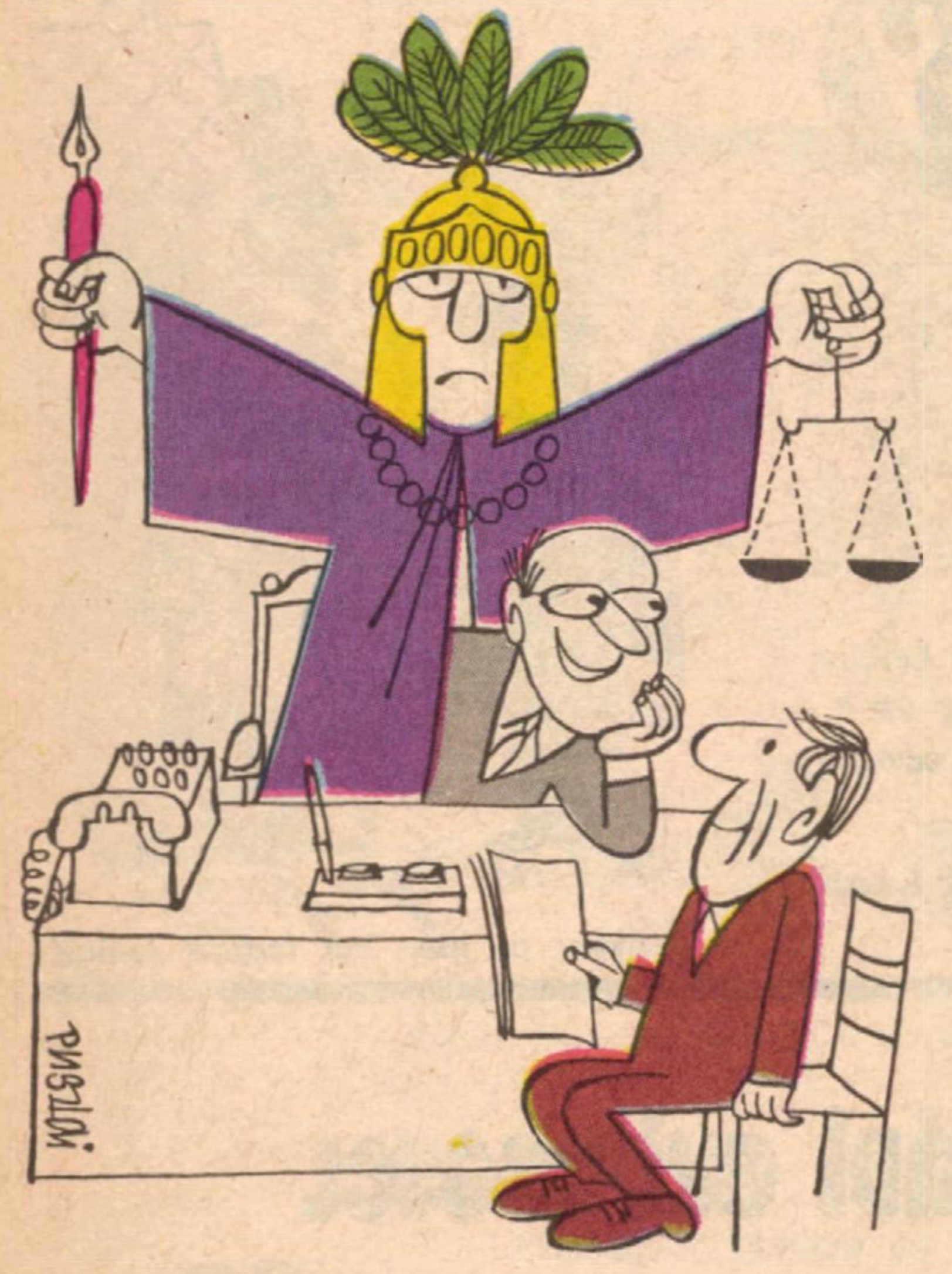

– Elő-előbújik belőle a jó ember.

Erdei Sándor:

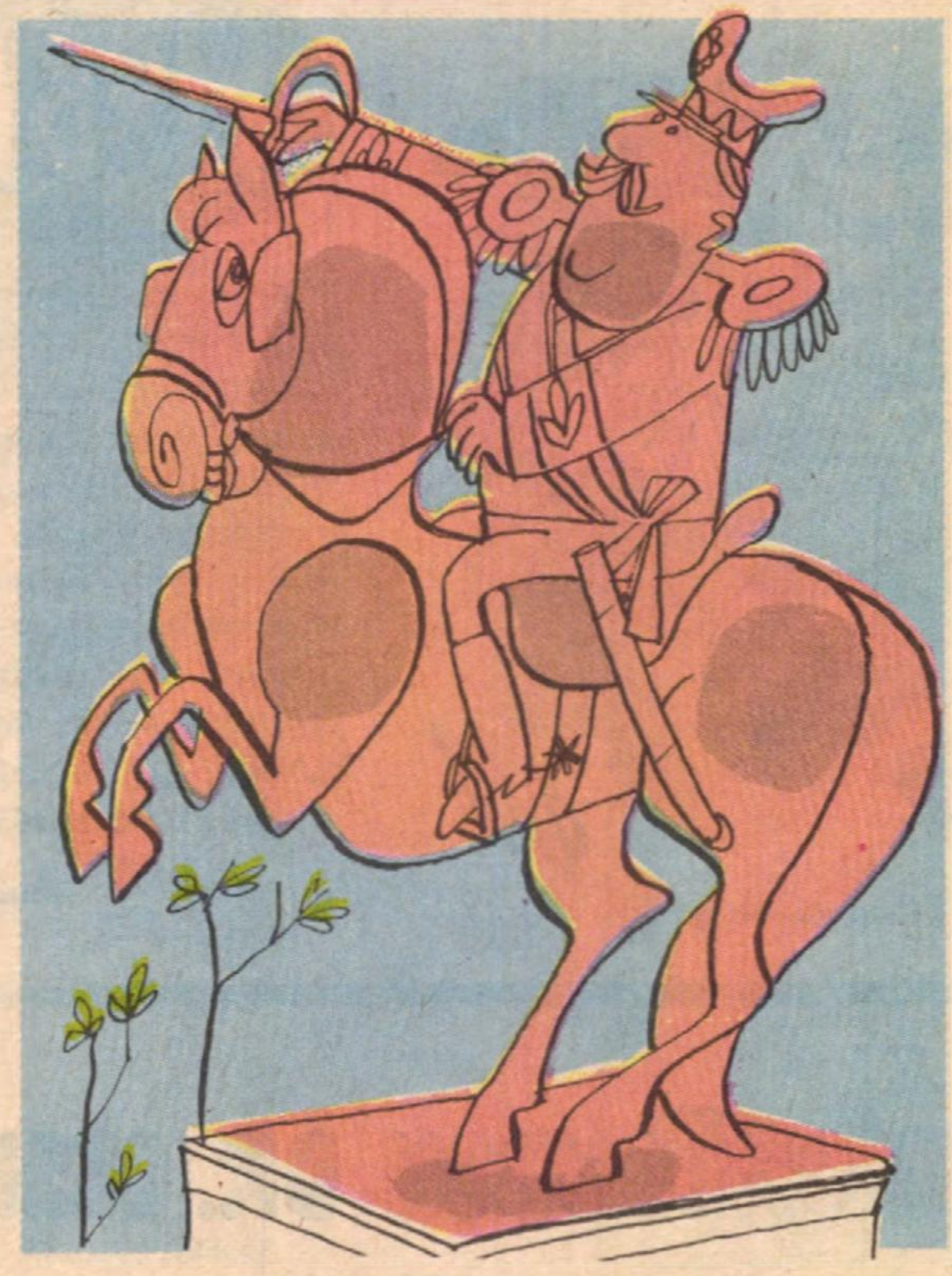

– Bronzból van.

Császár Tamás:

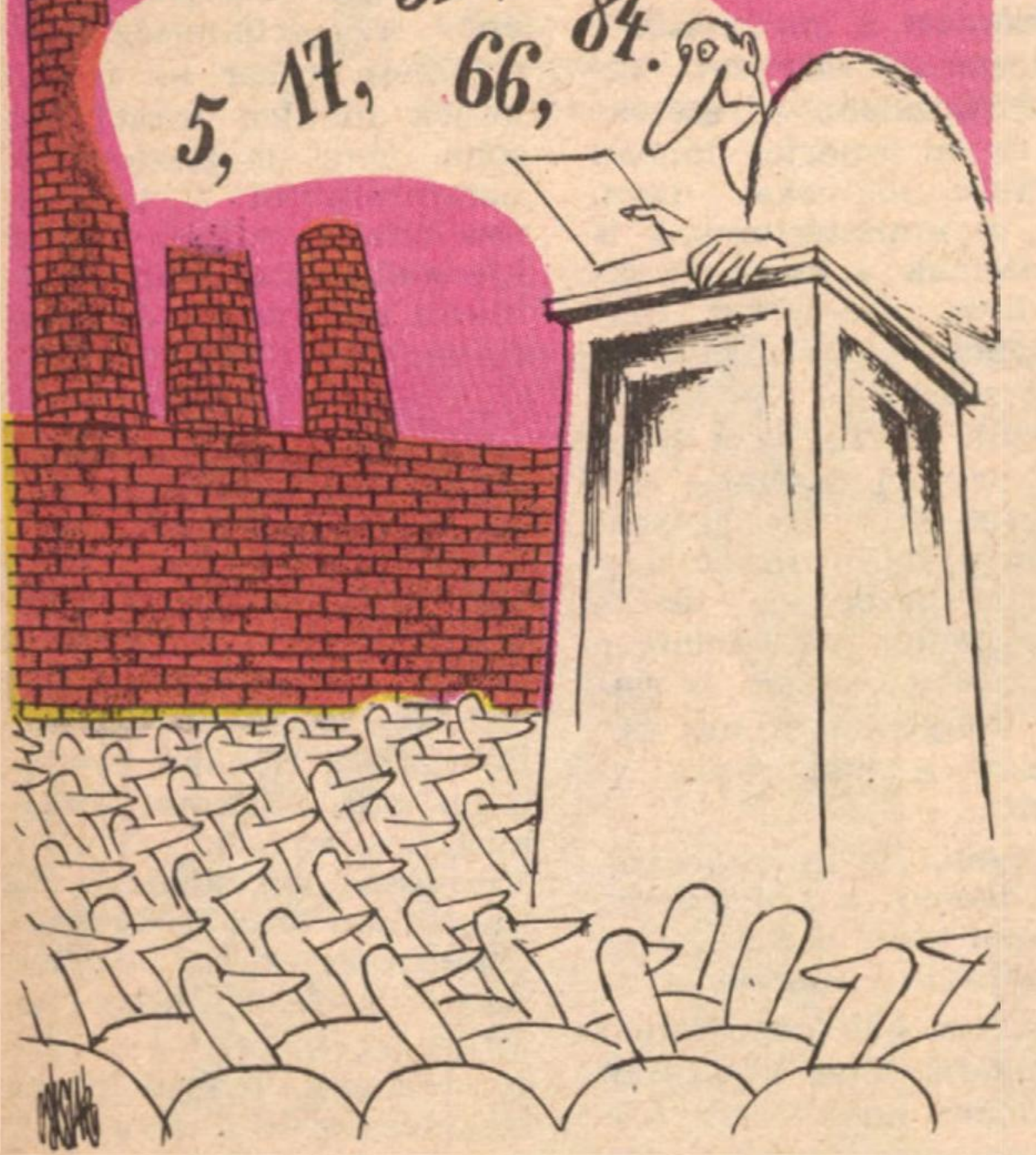

– A dolgozókat minden fontosabb eseményről tájékoztatja...

Balázs-Piri Balázs:

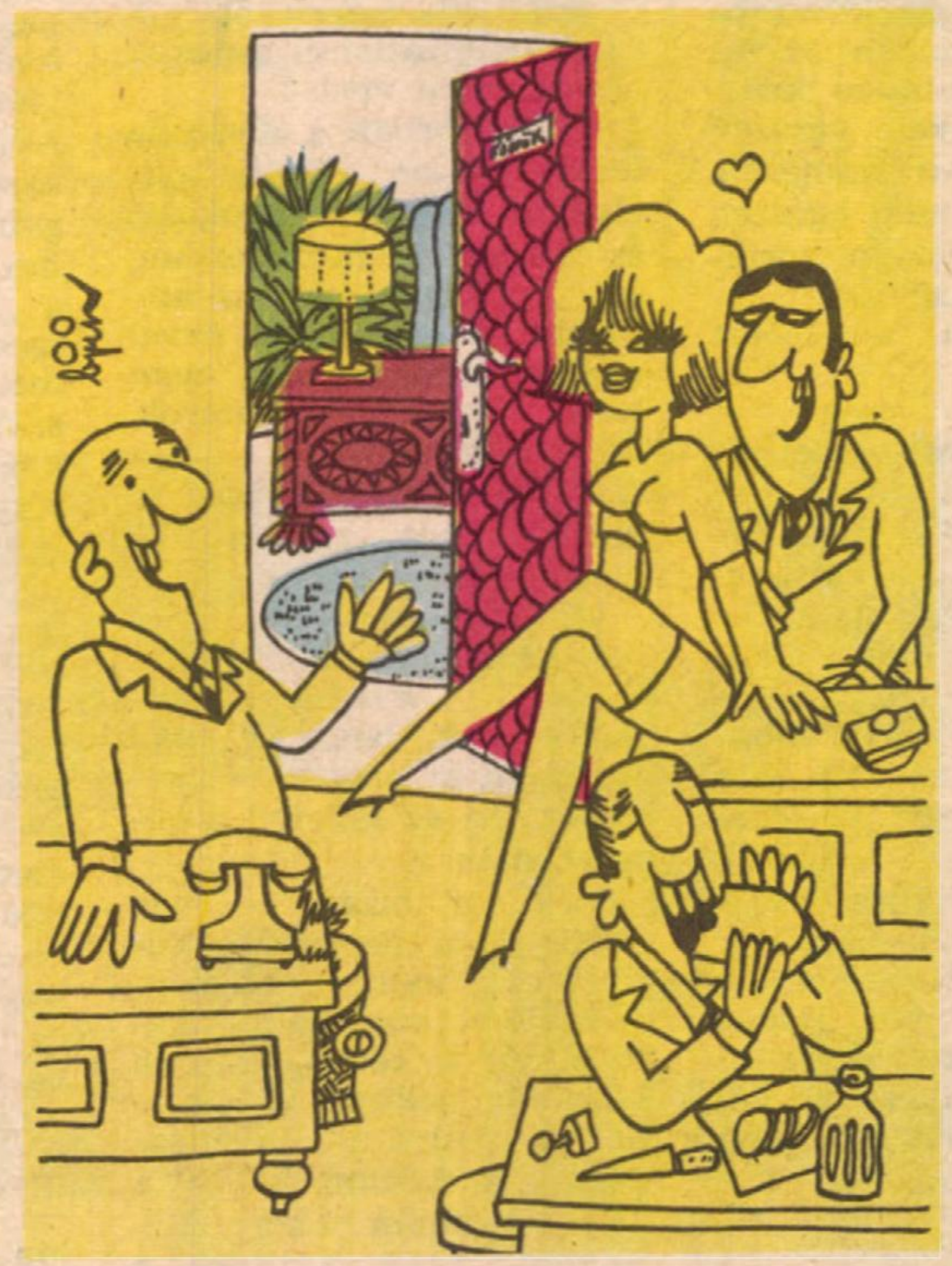

– Sokat van külföldön...

MISZTER ZÉ

A „Vidám Marhafelsálhoz" címzett, méltán rossz hírű műsoros szórakozóhely vezetője, Zagyvarékási, fellépett a parányi színpadra.

— Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim! — mondta ünnepélyesen. — Költséget és fáradságot nem kímélve, sikerült leszerződtetnünk Miszter Zét, a telepatikus fenomént. Mindenkinek megmondja jelenét, múltját, jövőjét. A gondolatolvasás nagymestere. Előtte nincs titok és nincs rejtély. A kontinens számos fővárosában produkálta már magát. Ma este a mi lokálunkban ejti bámulatba a mélyen tisztelt közönséget. Következik Miszter Zé!

A zenekar tust húzott, és egy ötvenes villanykörte vakító fényében megjelent a telepatikus fenomén. A vékony, középkorú férfi elegáns frakkot viselt s a fején egy hatalmas selyem turbánt. Tört magyarsággal, de érthetően beszélt.

— Hölgyeim és uraim! Én mindenkinek elmondom a múltját és a jövőjét. Kezdjük a múlttal. Ön — mutatott rá az első asztalnál ülő piros képű, zömök emberre — 1962. március negyedikén a vállalatánál, kihasználva a hiányos ellenőrzést...

— Ne is folytassa. Eltalálta — nyögött fel a férfi, majd idegesen a főúrhoz fordult: Fizetek! De azonnal!

Miszter Zé a következő asztalnál ülő fiatal párhoz fordult:

— Az ön kedves menyasszonya 1968. január tizedikén jó magaviselete miatt tíz hónappal hamarább szabadult...

— Zseniális! — suttogta elismerően a fiatal nő, aztán szapora léptekkel indult a kijárat felé.

Miszter Zé pedig folytatta csodálatos produkcióját. Sorba mutatott rá a „Vidám Marhafelsál" vendégeire:

— Önt, 1958. február 1-én, súlycsonkítás és hamis mérés miatt... Ön, 1963. december tizenhatodikán, Opel Rekord kocsiját ittas állapotban, meg nem engedett sebességgel vezette... Önt pedig, 1966. április nyolcadikán, garázdaság miatt, figyelembe véve a súlyosbító körülményeket...

Miszter Zé páratlan mutatványának lenyűgöző hatása volt. Fél óra múlva üresen kongott a terem. Csak Zsófi néni, a takarítónő sepregetett ábrándosan, a pánikszerűen menekülő vendégek után. Zagyvarékási, a Vidám Marhafelsál balsorsú vezetője lassan magához tért, és megtört tekintettel bámult Miszter Zére, aztán szólásra nyitotta ajkait, de a telepatikus fenomén, a gondolatolvasás nagymestere, megelőzte:

— Tudom, mit akar mondani. Ki vagyok rúgva! Ezt is tudtam — mondta diadalmas mosollyal és büszkén, ruganyos léptekkel indult az öltöző felé.

Galambos Szilveszter

„A PONTOSSÁG A KIRÁLYOK UDVARIASSÁGA"

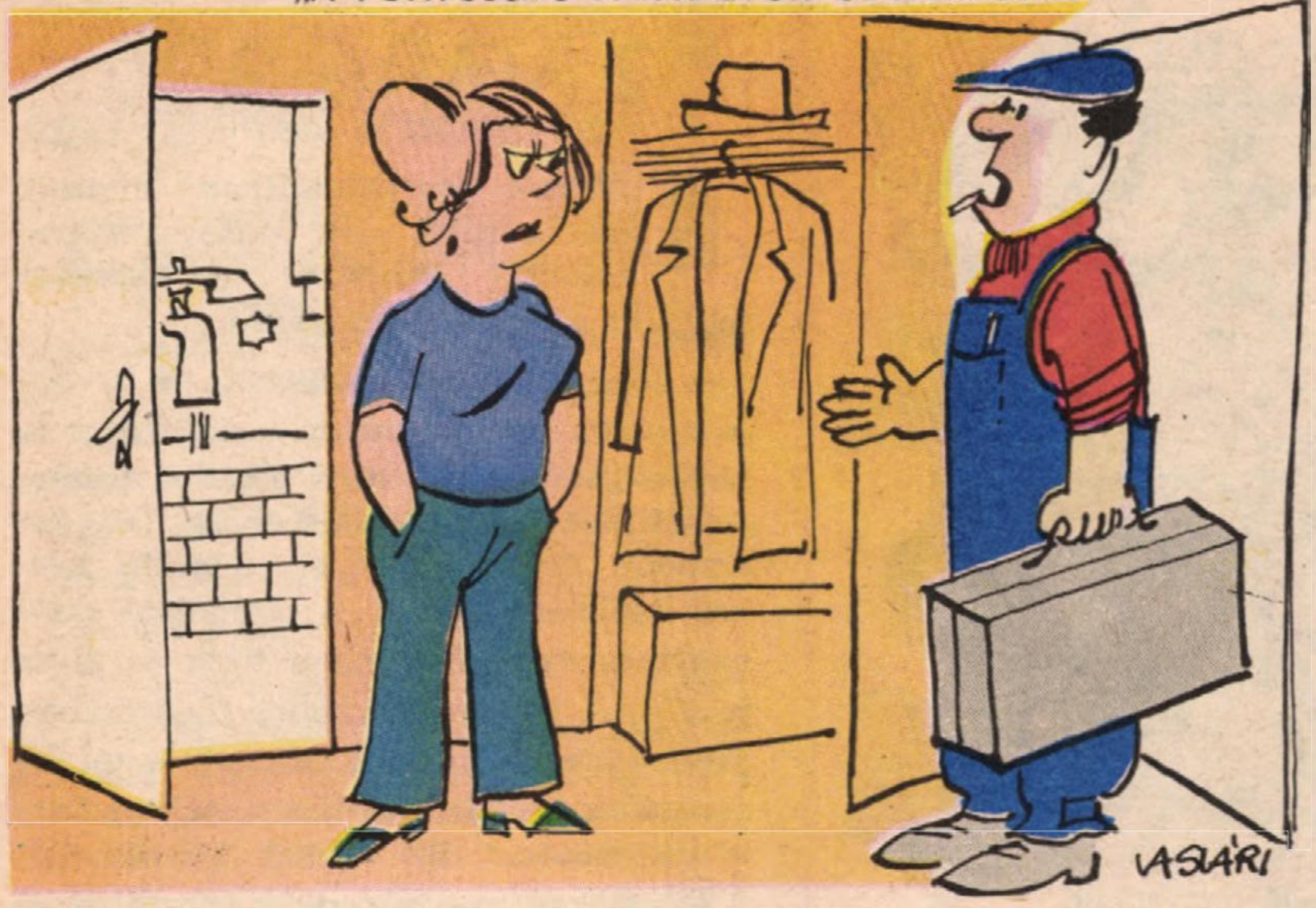

– Ne tessék mérgelődni, nálunk köztársaság van!

DILEMMA A HÁZGYÁRBAN

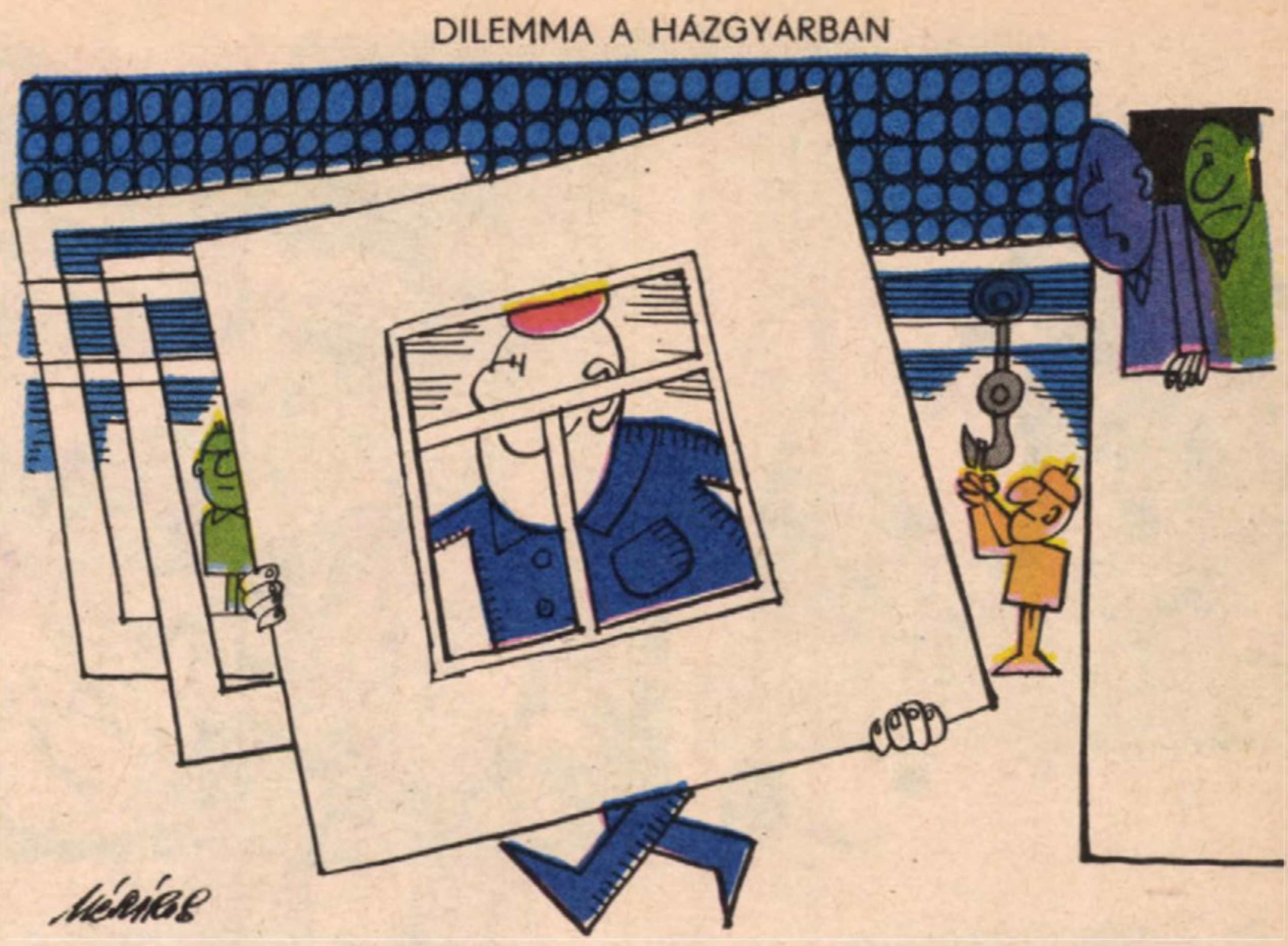

– Ilyen óriások itt a munkások, vagy ilyen kicsik lesznek a lakások?

ÉRDEKHÁZASSÁG

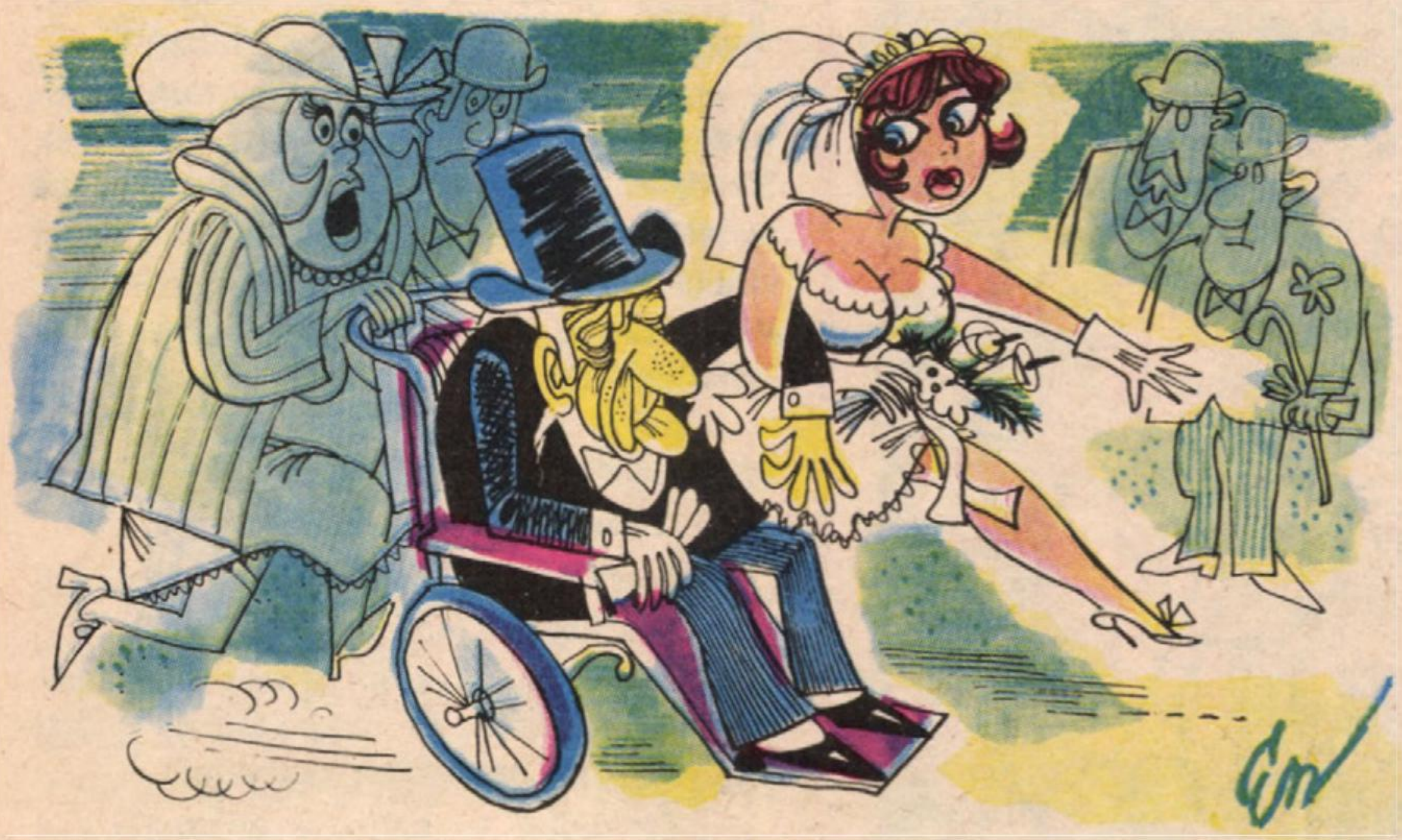

– Csak annyi ereje legyen, hogy ki bírja mondani az igent!

HOBBY

Flaskót gyűjtök, régi lámpát,
vén vasalót, mozsarat,
mi egy mai, új falusi
háznál a lom, a kacat.
A minap egy öreg néne
padlására ügetek,
s a szatyromba rakok bőszen
csizmahúzót, üveget . . .
Ingyen adja. Megy a kertbe,
s a szomszédra kacag át:
„Nédd, egy hóbortos városi
ószeres az a pacák!"

Donkó László

AZ IDÉN NEM LESZ TÁNCDALFESZTIVÁL

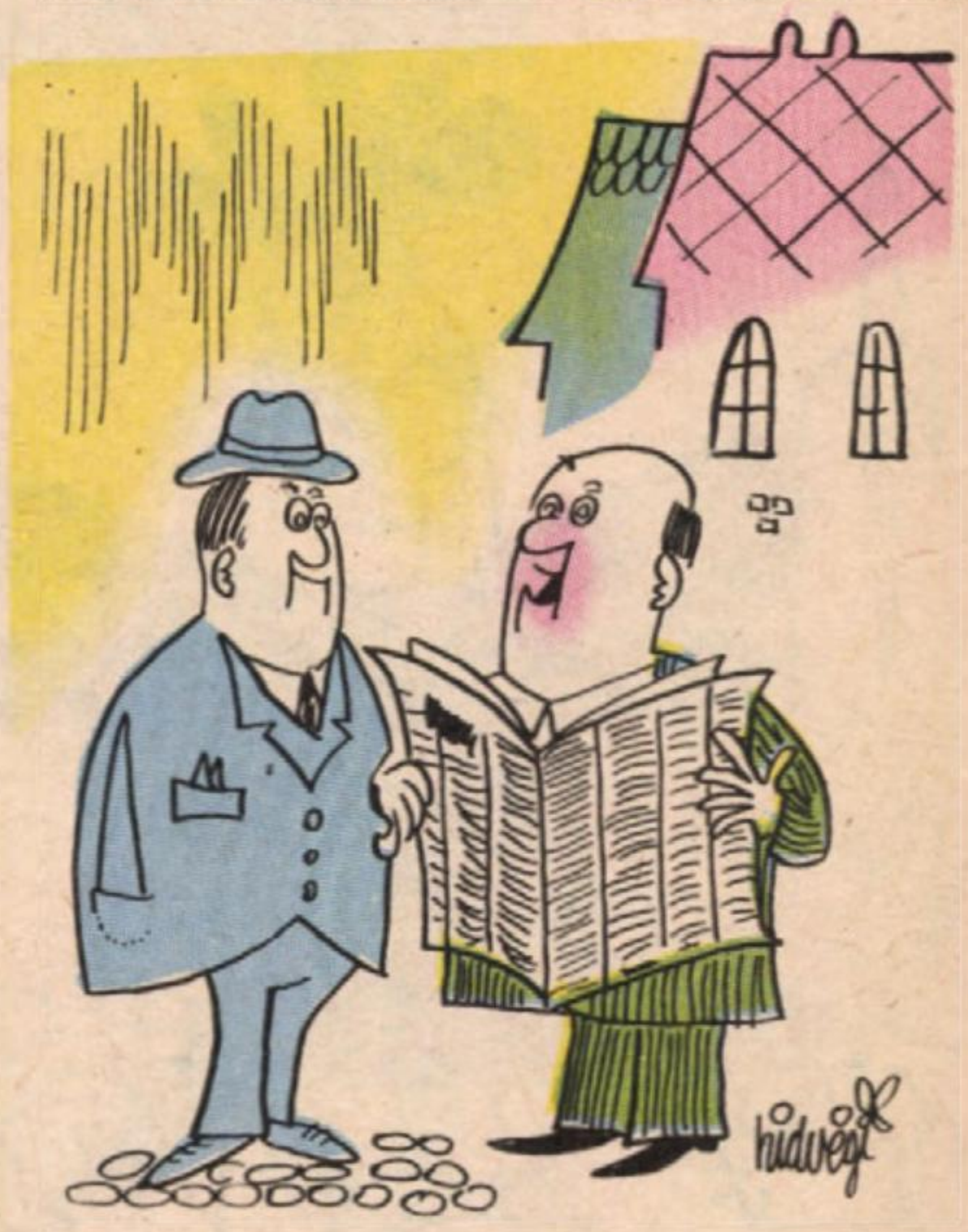

– Akkor az idén mit fogunk szidni?!

HUMORÜGYBEN DR. CSANÁDI GYÖRGGYEL

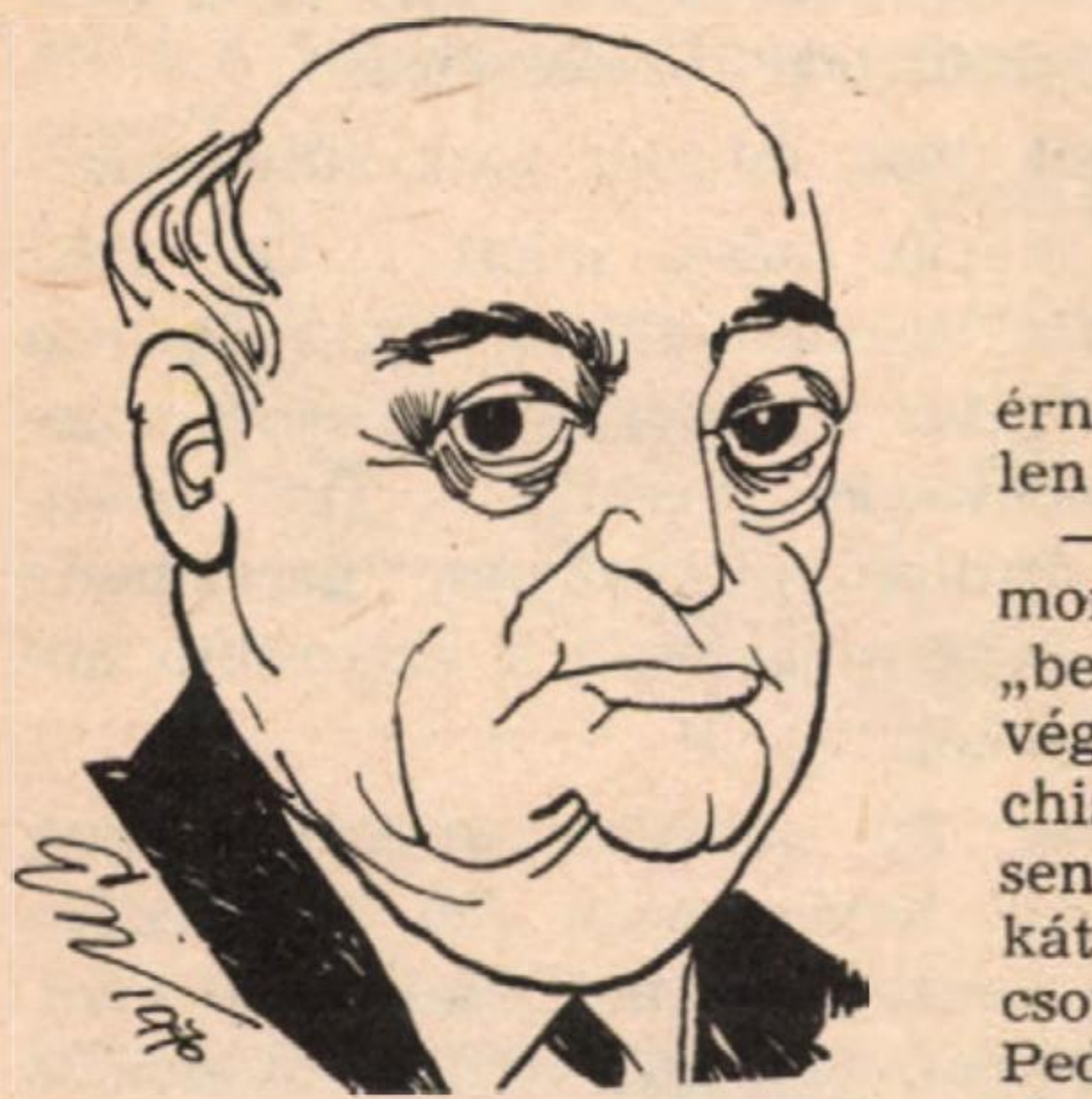

A Madách Színház bemutatójának szünetében ütötte meg fülemet ez a sóhaj: „Bizony, elkelne nálunk is egy Shaw, aki ilyen kíméletlenül és bölcsen megmondja a magáét erről-arról!"

A hang irányába fordulva megpillantottam dr. Csanádi Györgyöt, közlekedés- és postaügyi miniszterünket. Hirtelen ötlettel hozzálépek és a szent humorügy nevében kérem, adjon felvilágosítást sóhajának mélyebb okairól.

— Sosem lehet tudni, hol fülel az újságíró — csóválja a fejét, aztán mosolyogva hozzáteszi: — Tessék, kérdezzen!

— Akkor is örülne, Csanádi elvtárs — bököm ki hosszú másodpercek után (hiszen nem készültem) —, ha az ön minisztériumát érné az óhajtott „kíméletlen és bölcs megmondás"?

— Talán túlzás lenne azt mondanom, hogy örülök, ha „beolvasnak" nekünk, elvégre nem vagyok mazochista, de valóban szívesen fogadok minden kritikát és komolyan veszem. csomagolják bár humorba. Pedig nem mindig egészen shaw-i színvonalon történik ez a csomagolás.

— Köszönöm, a riposzt ült.

— Bocsássa meg — mondja nevetve —, de valamikor vívtam.

— Értem. Tehát nem véletlen, hogy ön a Magyar Vívószövetség elnöke?

— Sajnos, csak voltam . . . Nagy elfoglaltságom miatt le kellett mondanom, pedig ez volt az a rangom, amelyért különleges elismerésben részesültem — nem akárkitől! — egy gyerekkori barátomtól. Együtt érettségiztünk, hosszú évekig, tán évtizedekig nem láttuk egymást, a múltkor találkoztunk véletlenül. Ő mondta: „Szép, szép, amiket elértél: miniszter lettél, egyetemi tanár, akadémikus . . . De — édes istenem — ezekből van még egy-kettő kívüled is, azonban, hogy a magyar vívók elnöke vagy, látod, ez igen, ez valami!"

— És ezek után mégis lemondott Csanádi elvtárs?

— A tisztségemről. A sport változatlanul érdekel.

— Csak a vívás?

— Elsősorban a vívás, de természetesen a futball is, elvégre magyar vagyok. No és magam is futballoztam, sőt futballbíró is voltam. Persze jó egynéhány évvel ezelőtt, amikor még nem lesre futottak a csatárok, hanem ofszájdra.

— Ez a futballbíróság jó előtanulmány volt a miniszterséghez.

— Ezt hogy érti?

— Bocsánat, de a közönség — miként a futballbírónak, hogy finoman fejezzem ki magam — véleményezi az ítéleteit, a miniszternek is.

— Kissé bizarr — vág közbe — a hasonlata, humoristára vall, de ha meggondolom, van benne valami. Arra céloz, hogy a közönség nekünk is bekiabál a „pályára" az újságokon, a Rádión, vagy a Tv Fórumán keresztül. Nos, itt kezd sántítani a hasonlata, pontosabban épp ellenkező előjellel igaz.

— Úgy értsem, hogy amíg a futballbíró nem hagyhatja befolyásolni magát az elfogult nézőtől . . .

— Addig a miniszter a legelfogultabb vélemény hallatára is jól teszi, ha „fölemeli a zászlót", és megkérdezi a „partjelzőit", mert mégiscsak mi vagyunk közelebb az esetekhez, és mi ismerjük jobban a „játékszabályokat". Igen, igen, a minisztériumnak is megvannak a maga játékszabályai, amelyeket hétköznapian úgy hívnak: tervgazdálkodás. — Elmosolyodik. — Ez az a bizonyos pavlovi feltételes reflex. Látom, hogy jegyezget az újságíró, rögtön nyilatkozni kezdek „a tárcáról", pedig ott nemigen akad humor. Ezért is vagyok kénytelen másutt beszerezni a humorszükségletemet.

— Igen, ön híres arról, hogy igényli a művészetet, és talán ebbe a kategóriába tartozik a humor is.

— Csak azt nem értem — mondja kissé bosszúsan —, miért tartják ezt különleges érdemnek?

— Megmondom. Ugyanis a közhit szerint az úgynevezett műszaki értelmiségieket, a saját szakmájukon kívül nem érdekli semmi más.

— Ez a közhit tévhit. A műszaki értelmiség fogalmában benne van, hogy értelmiség. Elképzelhető-e, hogy az „értelmiség", az értelmes ember ne érdeklődjék minden iránt? Én soha nem mulasztom el magyarázgatni a tanítványaimnak, milyen óriási kölcsönhatással van egymásra a művészet és a tudomány.

— Ha jól tudom, miniszter elvtárs, nem csak élvezője a művészeteknek, hanem gyakorlója is.

— Igen, de ez is csak múlt időben igaz, mint a futball. Hegedültem, csellóztam, „műveltem" a kamarazenét. Néhány éve inkább csak élvezem. Találkoztam egyszer Tátray Vilmossal, aki fölajánlotta, hogy eljön hozzám, és majd elmuzsikálgatunk együtt. Azóta is félek, hogy betartja az ígéretét. — Elgondolkodik, önironikusan mosolyog. — Az lenne csak igazán „humorügy"!

Sólyom László

ŐS EMBER

HEGEDŰS, FÜLÖP,
CSÁSZÁR, SZŰR-SZABÓ,
VÁRNAI, SAJDIK,
BALÁZS-PIRI, PUSZTAI

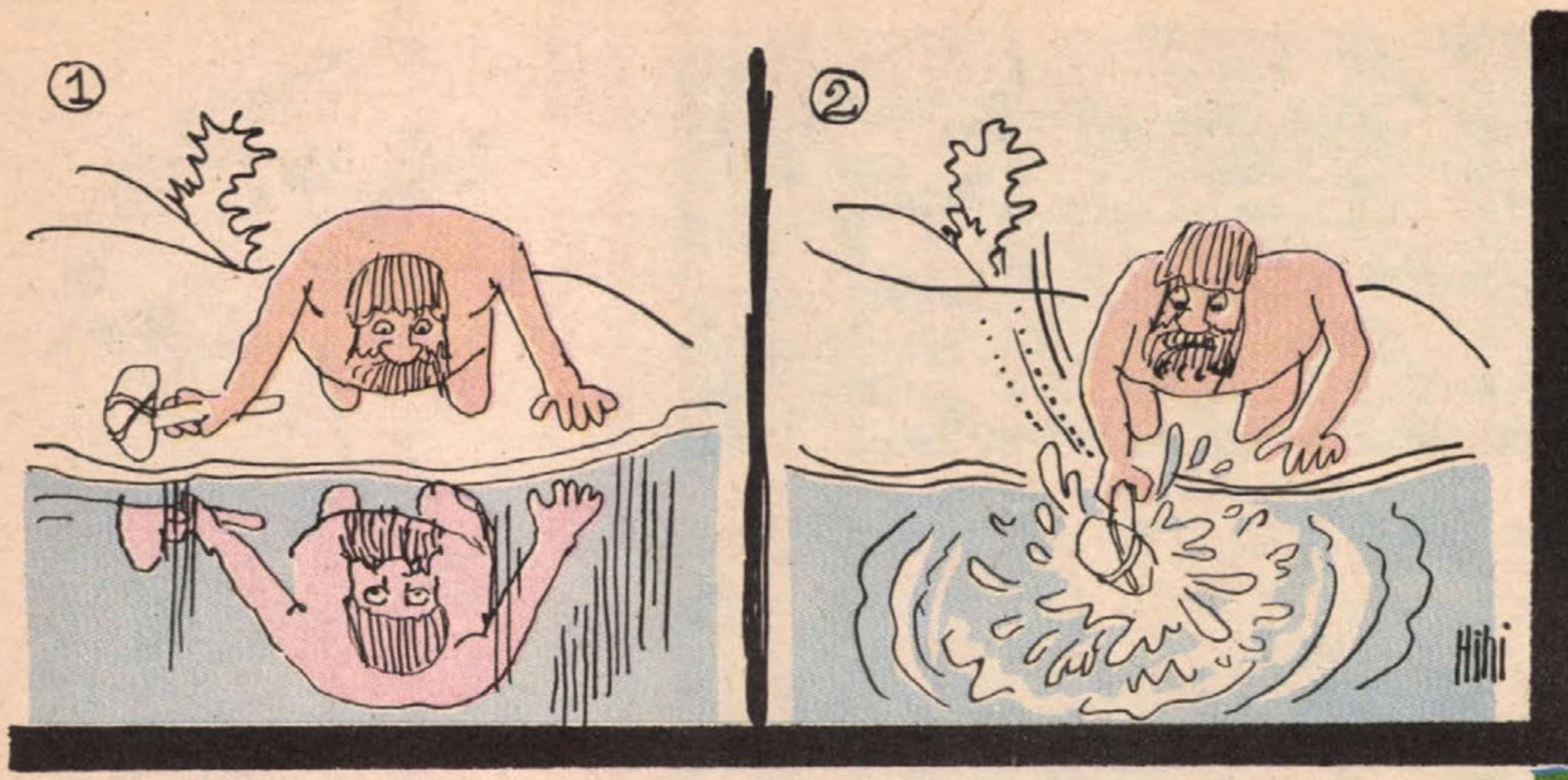

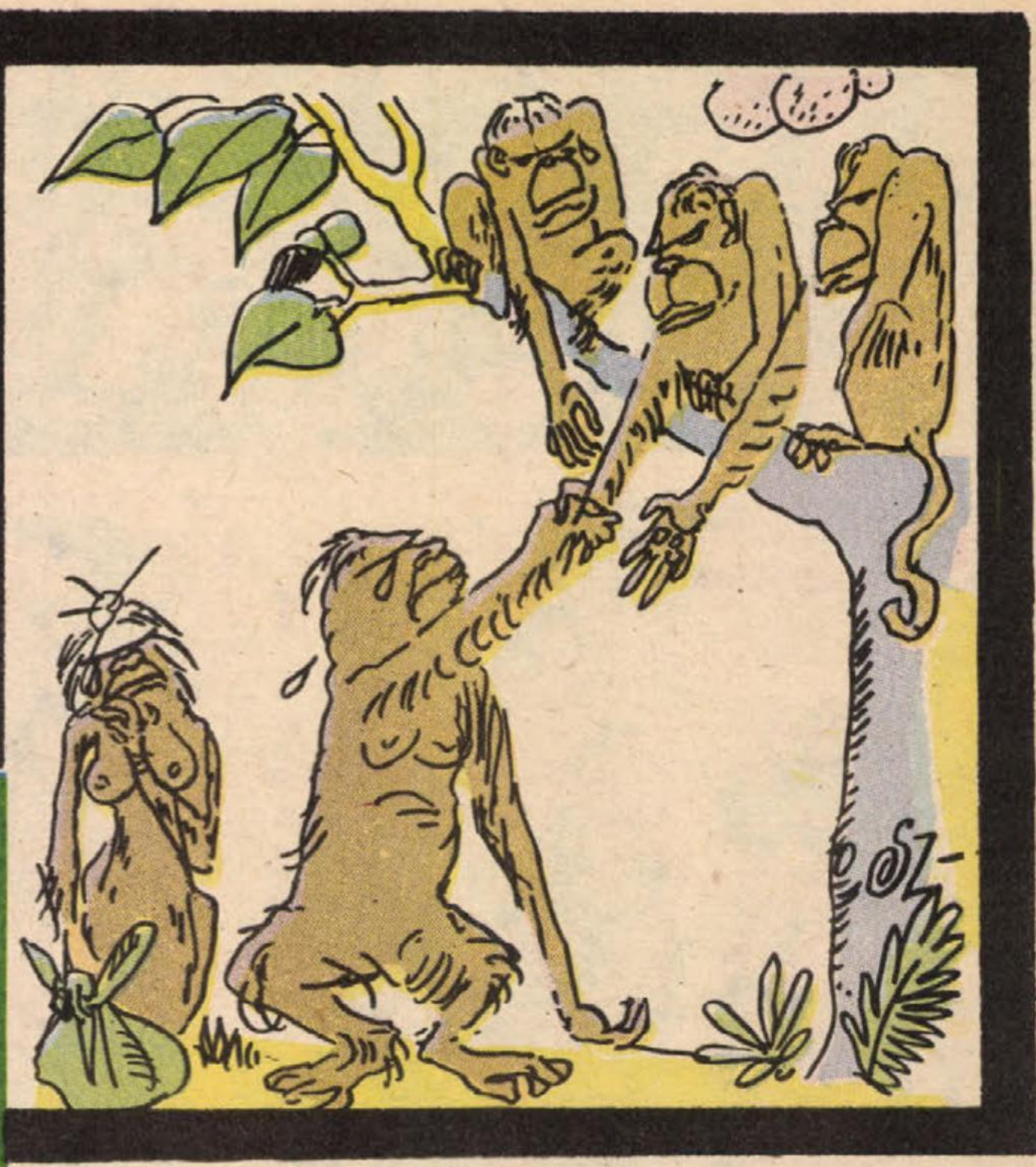

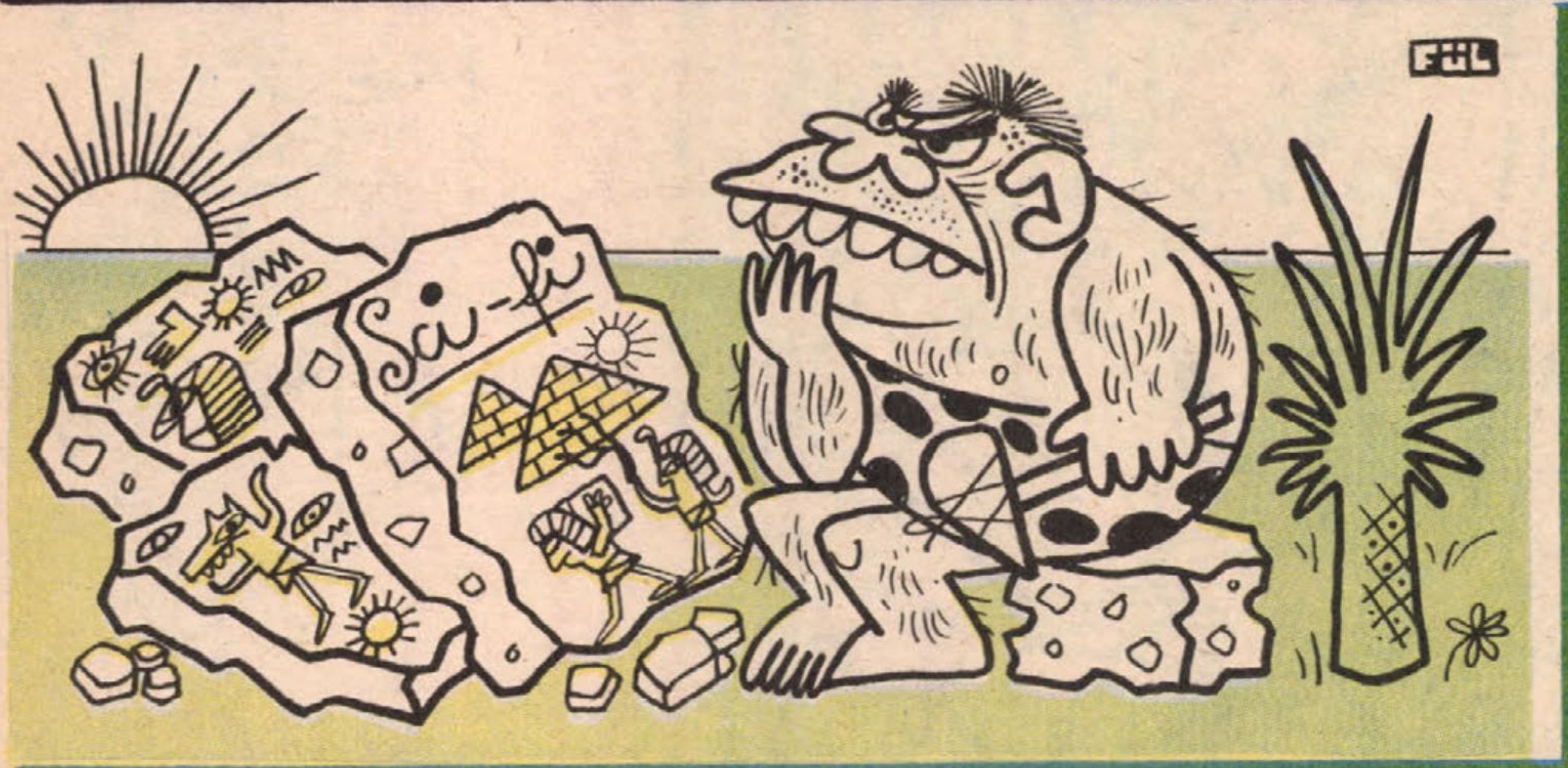

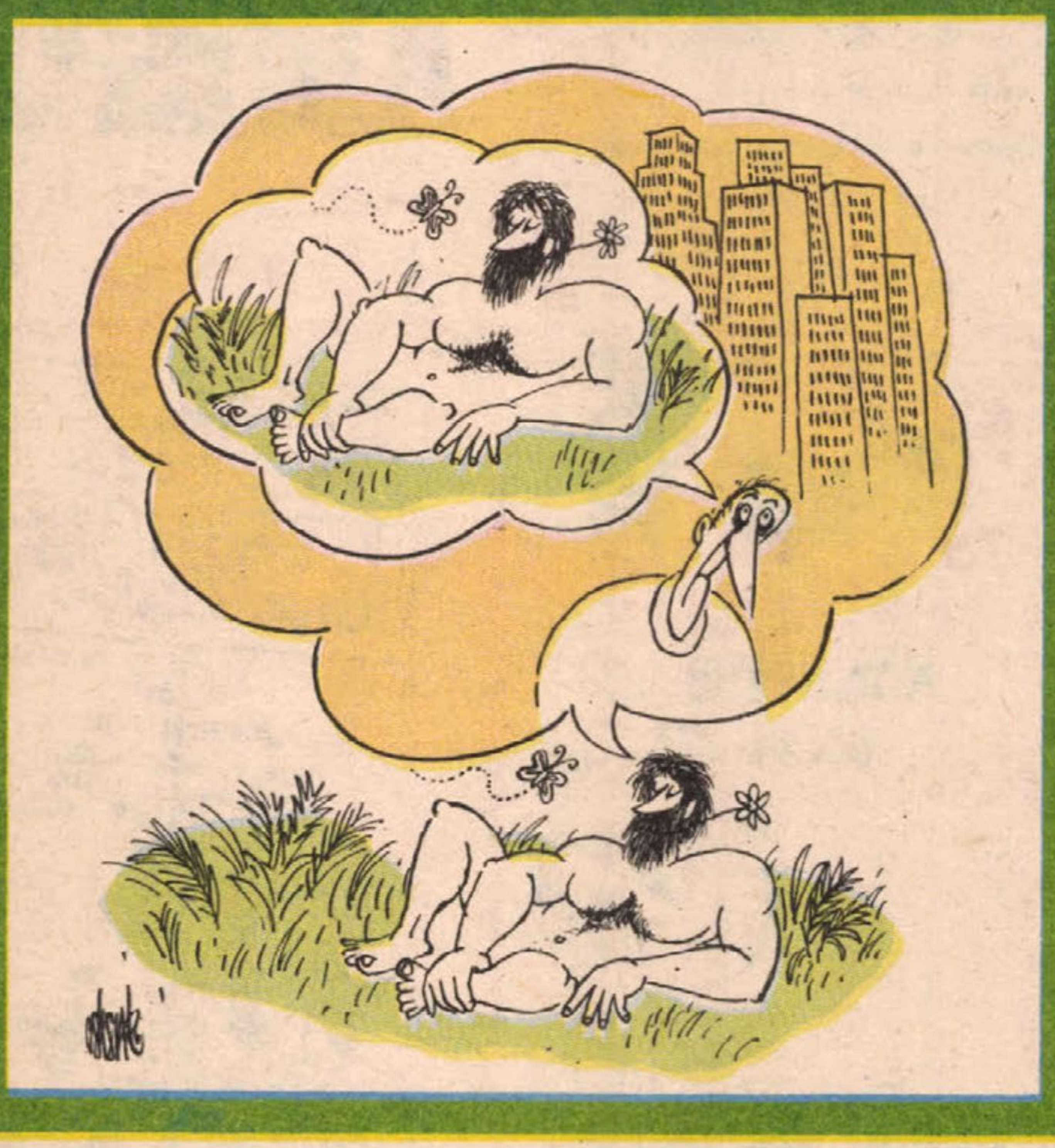

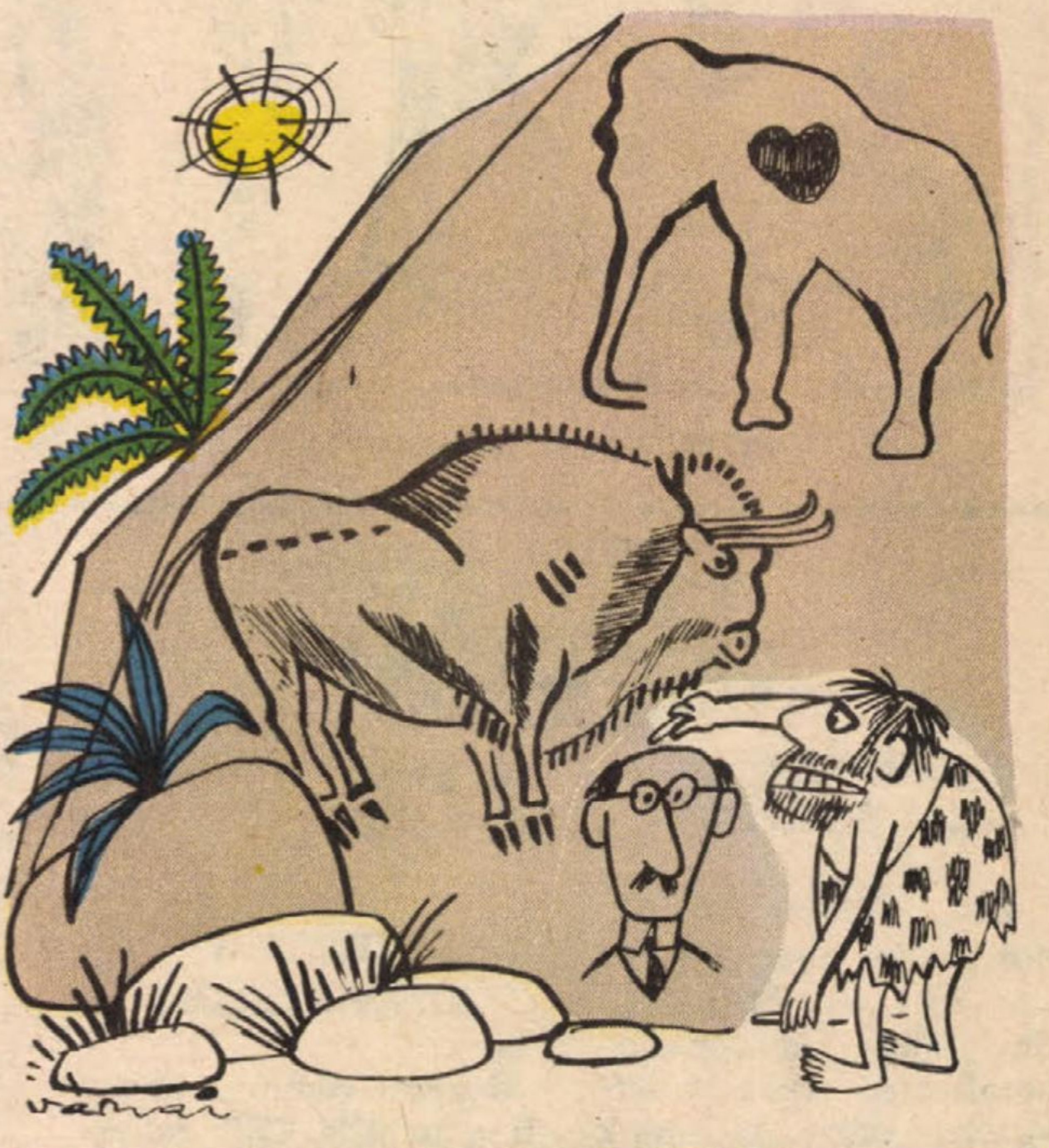

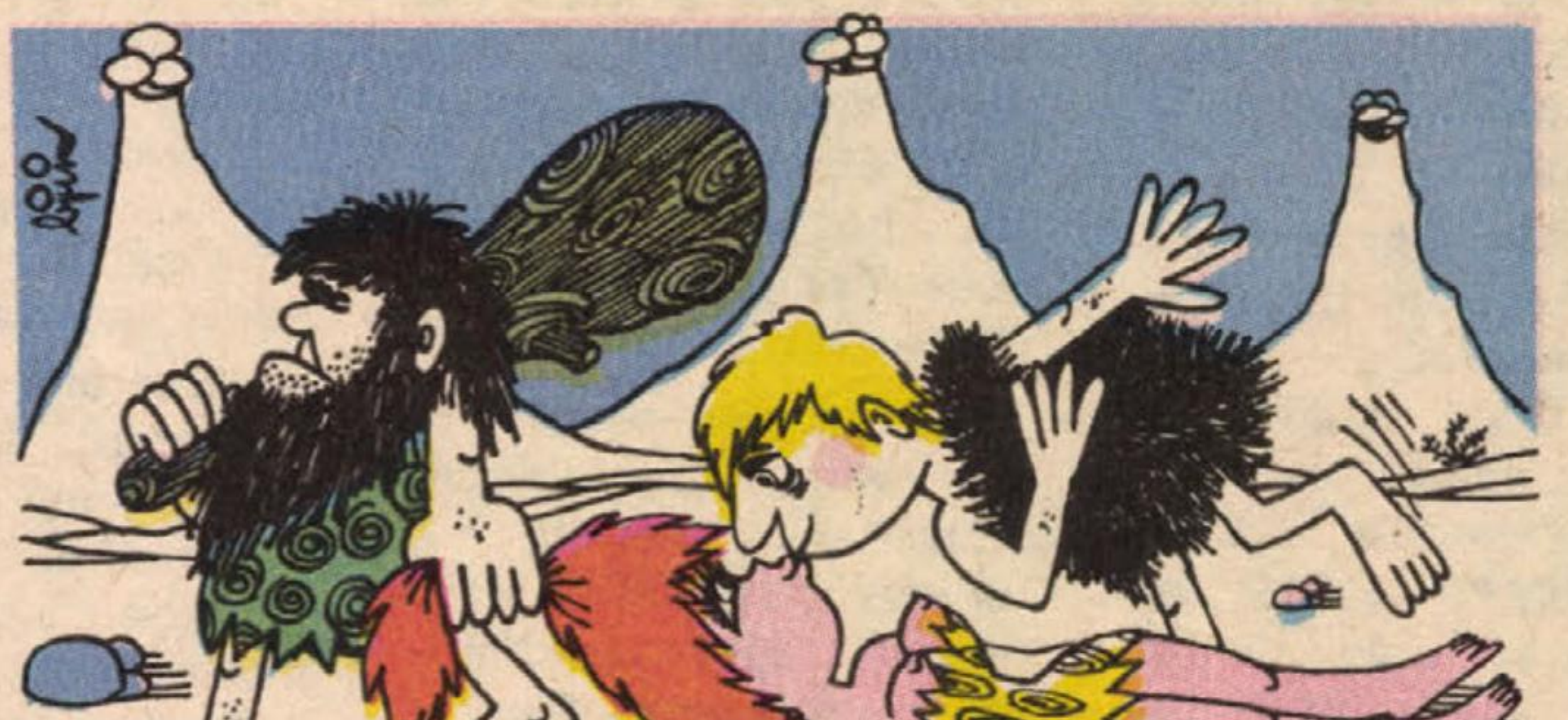

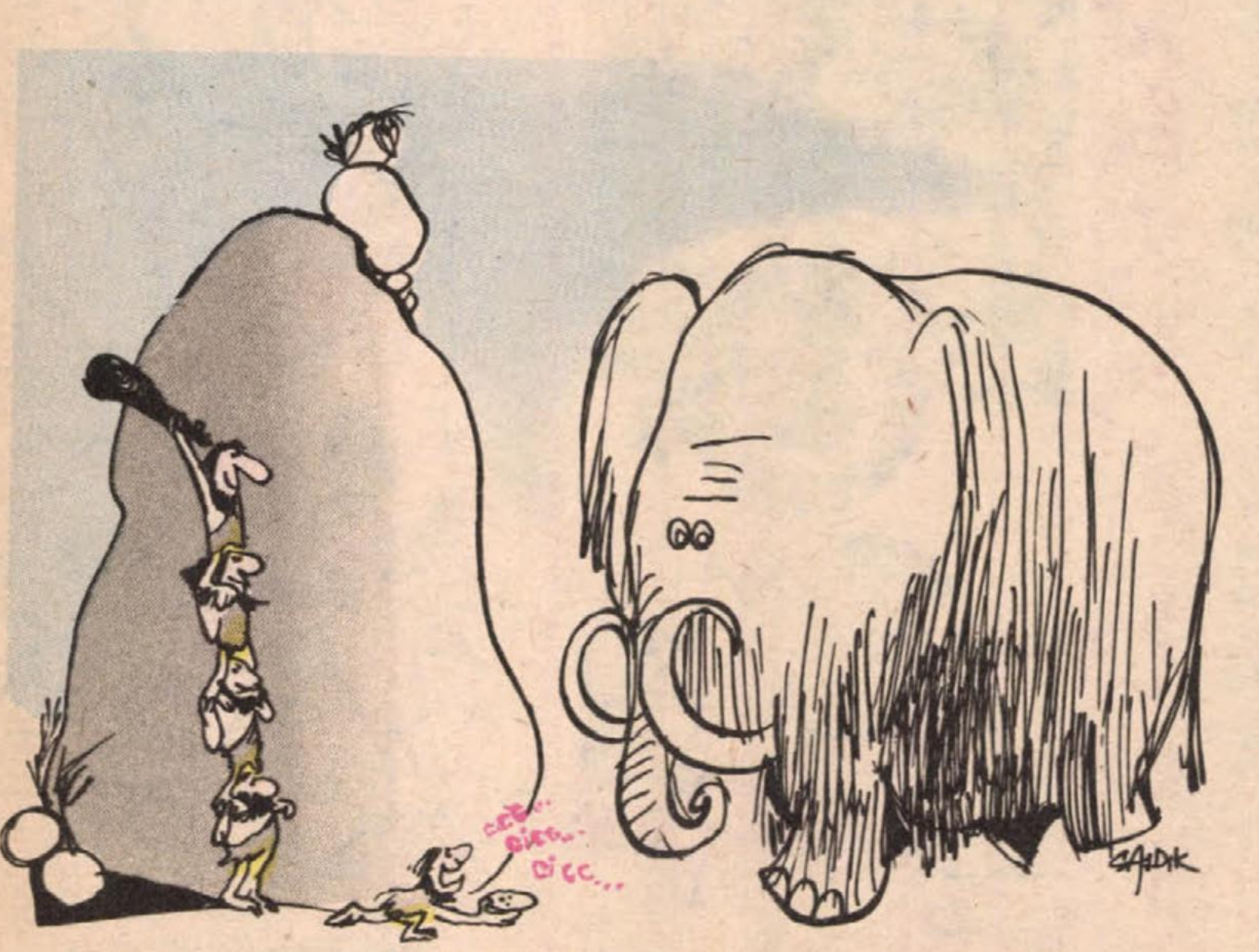
cicc..
cicc..
cicc...
SAJDIK

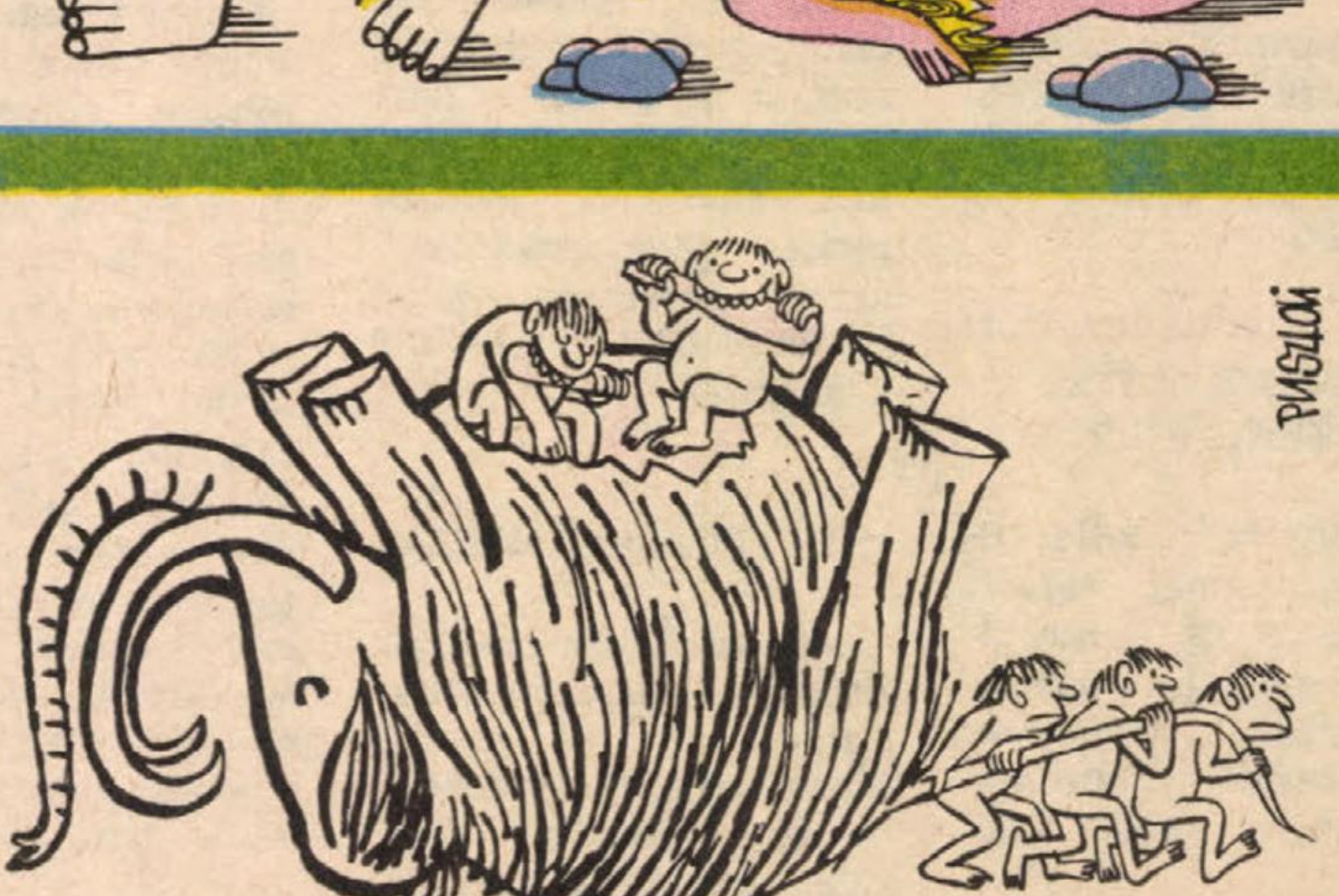

SZIGORÚ TENGERÉSZ-ERKÖLCSÖK

Úgy látszik, a tengerészek világában a legszigorúbbak az erkölcsi előírások. Lehet, hogy sokan másként tudják, de az angol haditengerészet egyik fegyelmi ítélete gondolkodóba ejtheti a kétkedőket. Egy tengerésztisztet most csaptak ki a „Navy"-ből, mert „tiszthez méltatlan magatartást tanúsított". Mi volt ez a méltatlan magatartás? Kabinjában egy ifjú hölgyet találtak. A londoni „Daily Mirror" egyik levélírója (J. Hazelwood) ezt fűzte hozzá az ítélethez: „Milyen szerencséje Lord Nelsonnak, hogy nem ma él! Úgy kidobnák, hogy a lába sem érné a földet!" Ha viszont már a múlt században ilyen szigorúak lettek volna a haditengerészeti hatóságok, Trafalgart legföljebb egy gyengébb képességű, de feddhetetlen erkölcsű tengernagy vívta volna meg.

TŰNŐDÉS

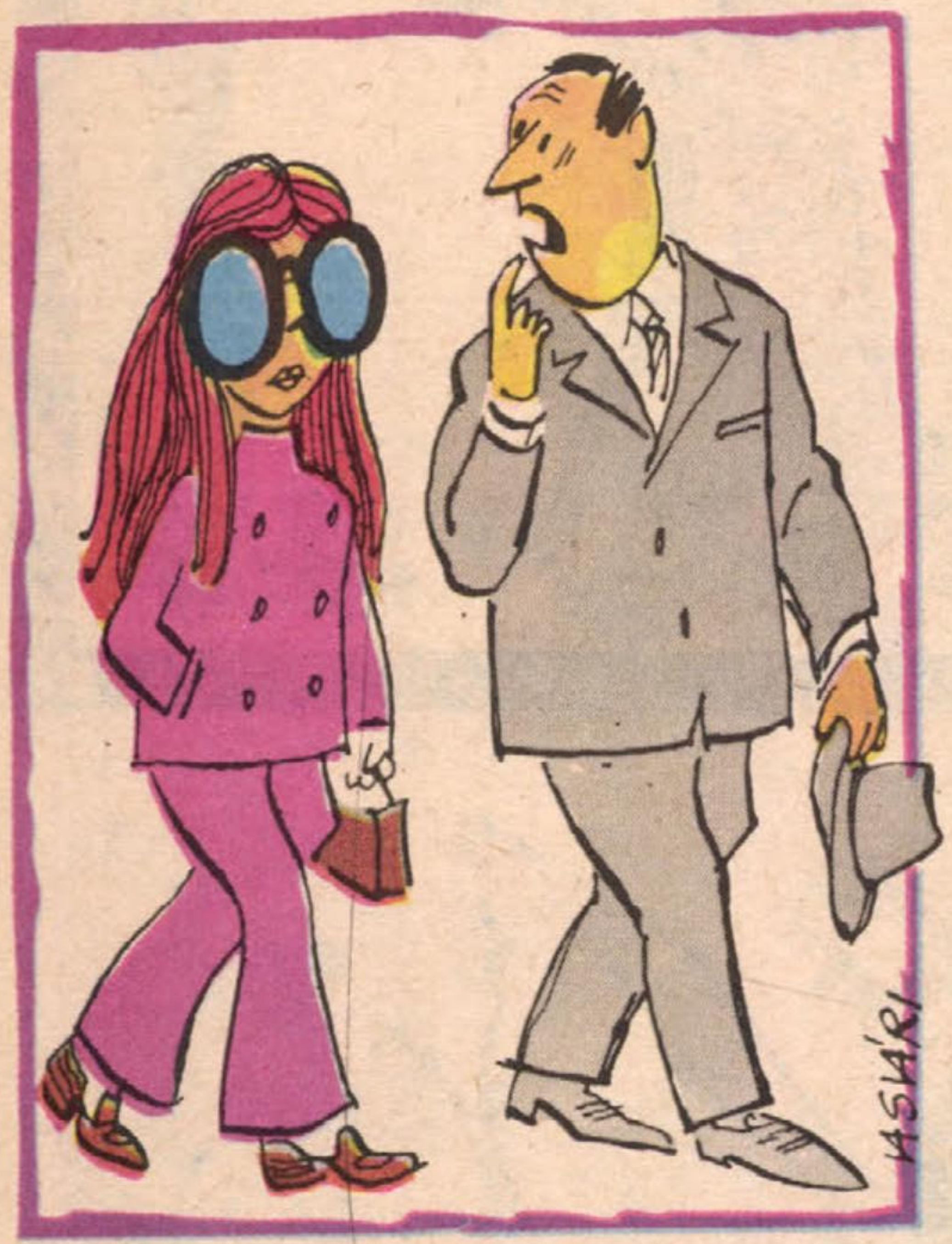

– Biztos, hogy nem ön a feleségem?

KÖZÉPKORI CSODA

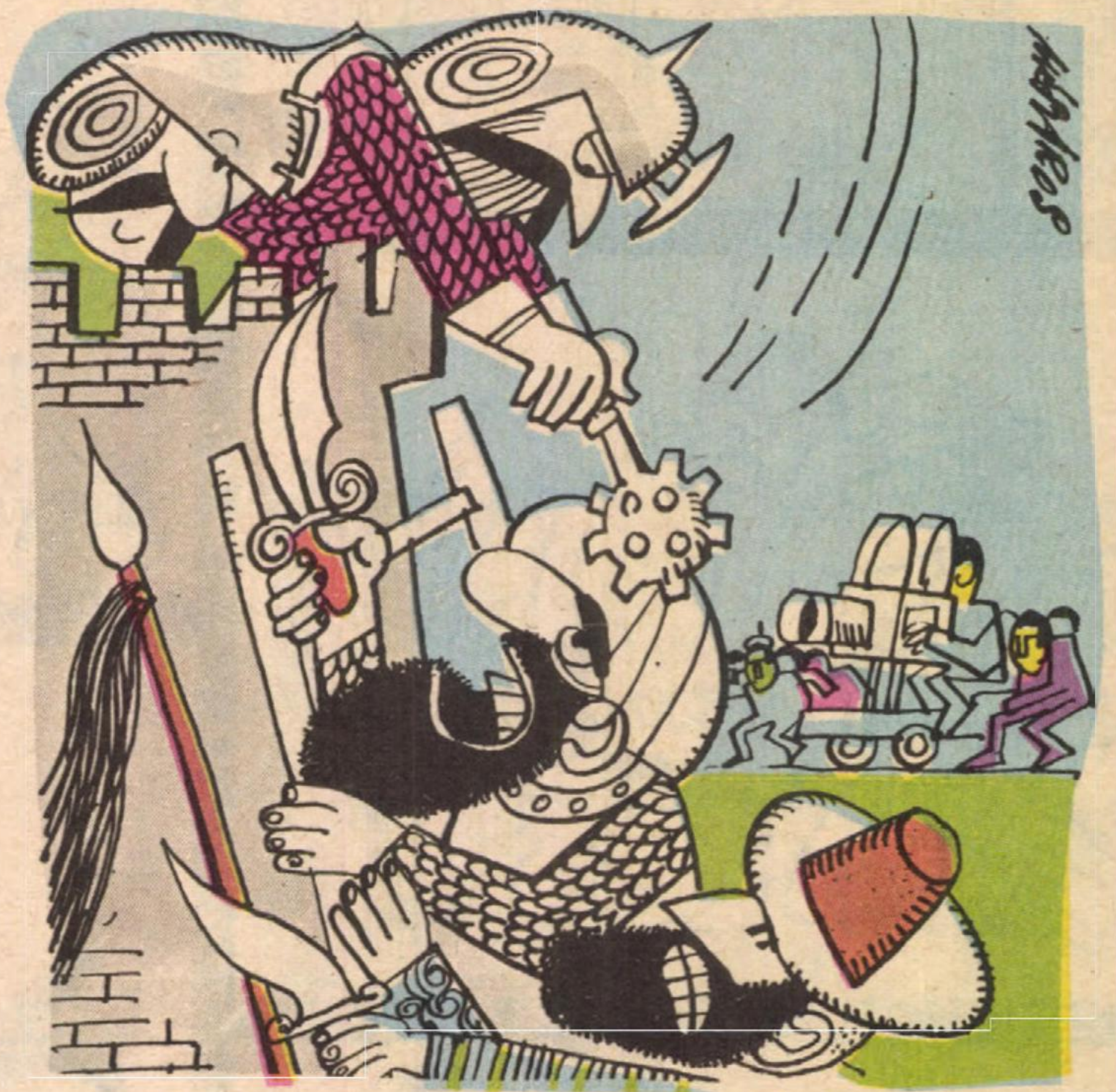

– Te hülye, nem látod, hogy ez csak filmfelvétel?!

EZT OLVASTAM

BONYOLULT LAKÁSÜGYEK

Egy vállalat nyilvános mentegetőzéséből: „A III. emeleten egy db plusz egy szobakomfortos *lakás keletkezett*, ezért előadónk az előzmények ismerete nélkül L. J.-vel, az I. emeleti, ifjú L. J.-vel a III. emeleti *lakásokat íratta alá.*"

Az előzmények ismerete nélkül is figyelemre méltónak tartom, hogy Budapesten egyszobás, komfortos lakások, valamint db-ok csak úgy maguktól keletkeznek, még inkább pedig, hogy ezért egy előadó ügyirat helyett őket, mármint a lakásokat íratja alá a lakókkal. (A nevet hová kellett biggyeszteni? A pincébe?)

MINDENNAPOS SZENZÁCIÓ

„Rózsaszín tollazatú kanalas gémet figyelt meg dr. B. P. ornitológus, a fehértói természetvédelmi területen. *Megjelenésük* ornitológiai szenzációnak számít."

Legföljebb a rózsaszínű gémé. Az ornitológusé aligha.

ÉRTÉKES BELTARTALOM

Nagy örömmel olvastam az UNIVER zellerkrém tubusán, hogy fent nevezett krém *„a zellerre jellemző összes értékes beltartalmat biztosítja"*, továbbá, hogy *„tartós fogyasztása mindenkinél elismerést ér el"*.

Már régóta áhítoztam volt arra, hogy végre biztosítsák nekem a zellerre jellemző beltartalmat, mégpedig lehetőleg az összest. Nos, a krém jó, igazán tartal... pardon, beltartalmas, ki is vívta — pardon: elérte — elismerésemet, szemben tartós fogyasztásával, amely szerintem jóval kevésbé ízletes magánál a krémnél.

SIC ITUR AD ASTRA

Népszerű képeslapunk az alábbi — nem akármilyen — házassági hirdetéssel örvendeztette meg olvasóit: *„Kérem azon 28—35 év közötti, magas, vonzóan szép arcú, teltkarcsú, csinos, egészséges, pozicionált intellektüel nő válaszát, aki hajlandó gyermekáldásra egy jó házasságban, átlagon felüli barátomnak. Igényes jól szituáltság esetleges megléte, mivel nála is fennáll, közös életükben jó tényező. Vitae Realitae EEE jeligére a kiadóba."*

Az, hogy a keresett hölgynek részint szépnek, részint csinosnak kell lennie, elgondolkodtató. Az, hogy olyan pozicionált intellektüelnek kell lennie, akinél — EEE — az igényes jól szituáltság esetleges megléte is fennáll, nemkülönben; habár attól félek, hogy az a szép intellektüel, aki ebből egyetlen kukkot is megért, még nem született meg. De gyermek*áldás*ra még a leggyönyörűbb csinos nőt sincs értelme rábírni, legföljebb gyermek*szülésre*, akár a hirdető félnek szül, akár a férj átlagon felüli barátjának. (Egy jó házasságban.) Amiről — ki tudja, miért — tüstént eszembe jut a Vitae Realitae, melyet még a nem pozicionált intellektüelek is többnyire *Realitas Vitae*-nek titulálnak, ugyi, ha azt akarják, hogy hirdetésükben a jelige — hm — jó tényező legyen.

Tímár György

HIRDETÉSEINK

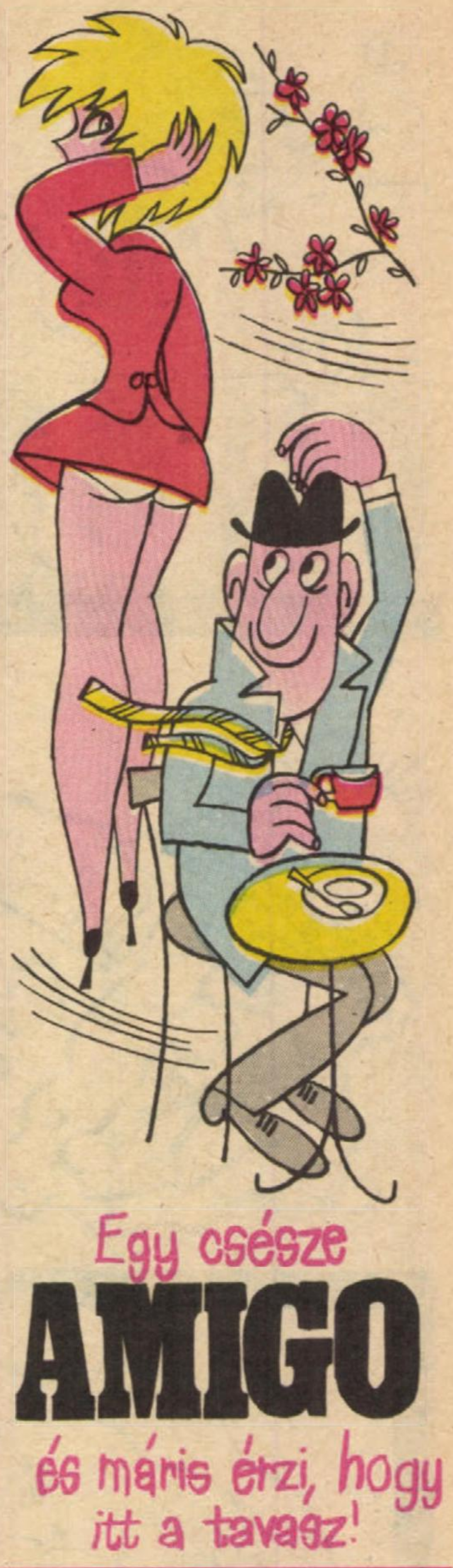
Egy csésze
AMIGO
és máris érzi, hogy itt a tavasz!

unimo
AUTÓMOSÓVAL
KÖNNYEBB IS,
SZEBB IS!

HAJRÁ, MAGYAROK!

A magyar sport 25 esztendejét felidézi:
SZEPESI GYÖRGY
Egész estét betöltő dokumentumfilm
Rendező: CSŐKE JÓZSEF

Bemutató: május 14.

FORRÓ PILLANATOKBAN...
...JÓLESIK A HŰTÖTT ITAL A
LEHEL
HŰTŐSZEKRÉNYBŐL
HŰTŐGÉPGYÁR

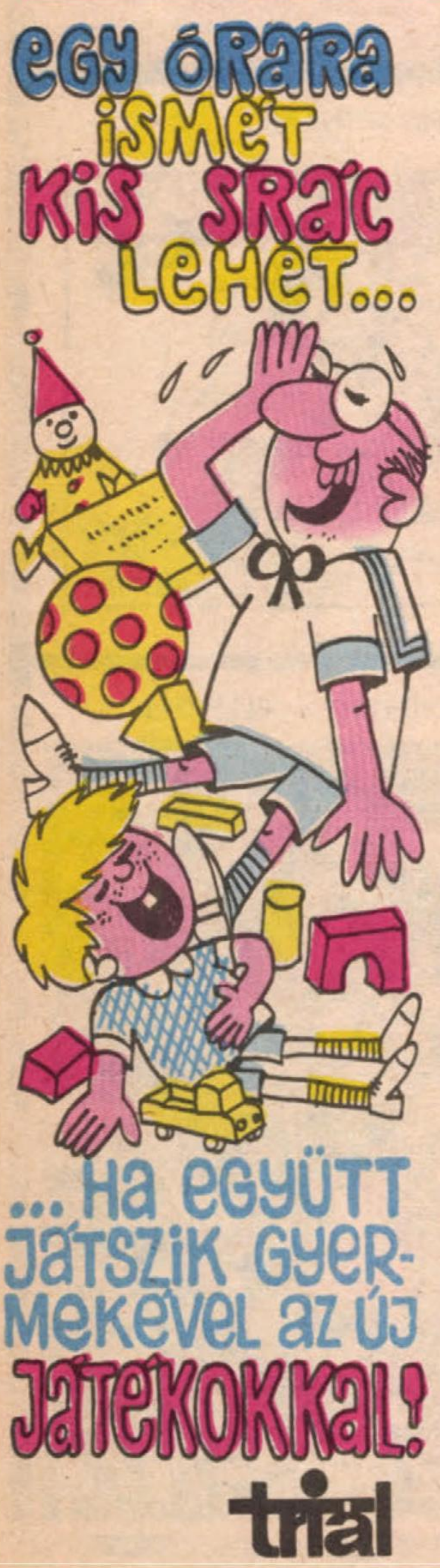
EGY ÓRÁRA ISMÉT KIS SRÁC LEHET...
... HA EGYÜTT JÁTSZIK GYERMEKÉVEL AZ ÚJ JÁTÉKOKKAL!
trial

HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK

ÖNZETLEN BARÁTNŐ

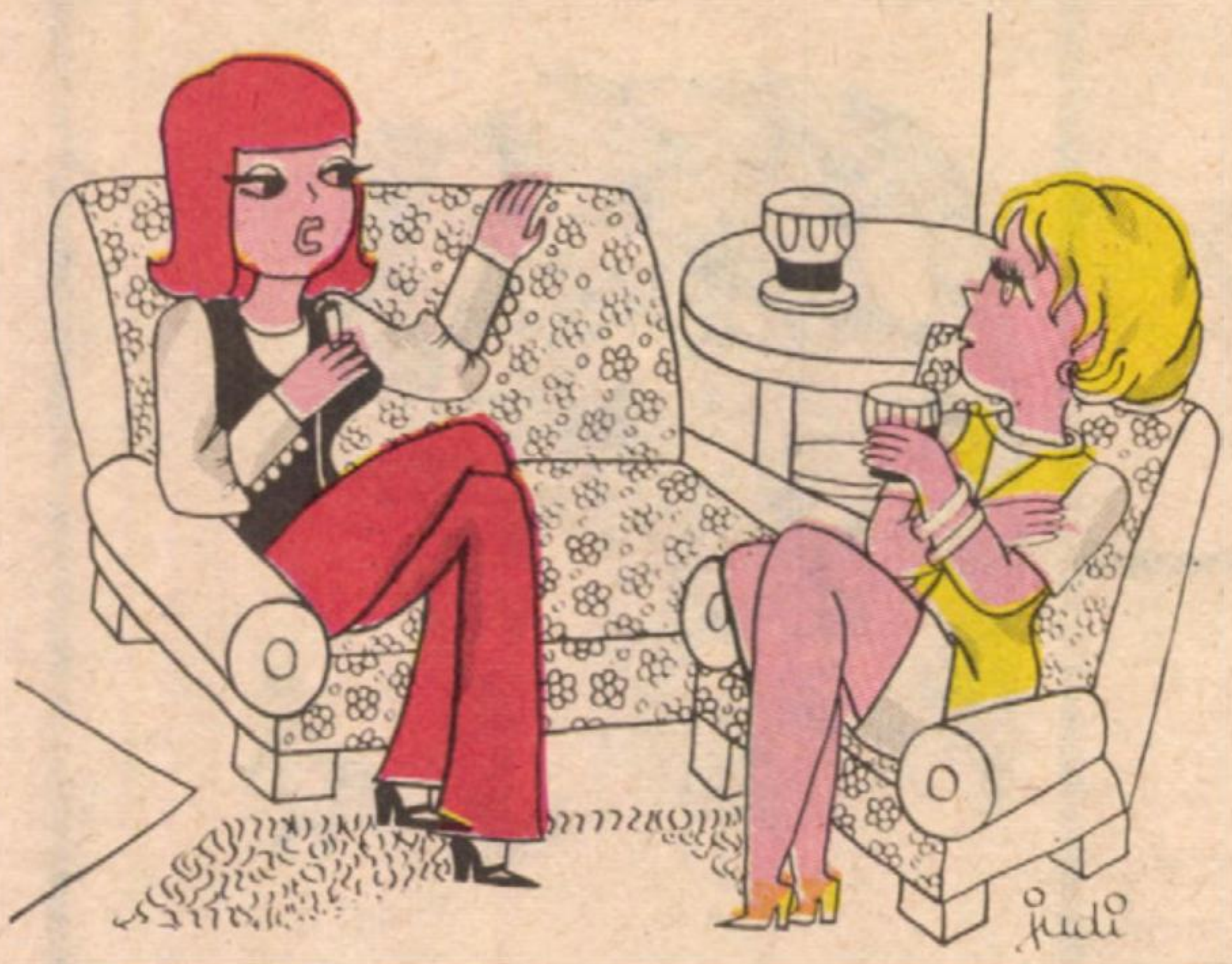

– Meséld el nyugodtan a problémádat, így legalább elfelejtem a enyémet...

FRANK SINATRA ÉS A FEKETEPIAC

A közeljövőben Londonba utazom és — ismerve a helyi viszonyokat —, felhívtam telefonon egy londoni barátomat. Megkértem, hogy szerezzen jegyet a Hair című musicalhez, majd eszembe jutott, hogy épp odaérkezésem estéjén ad hangversenyt Frank Sinatra, talán ehhez is tud egy belépőt vásárolni.

— Nem fog menni — közölte a barátom. — Kissé borsosak a helyárak. És most már csak feketén lehet jegyhez jutni.

— És mibe kerül egy jegy a feketepiacon?

— Ó, már száz fontért egészen tűrhető helyet lehet kapni — válaszolta a barátom.

Azt hittem, rosszul hallottam a telefonban a választ, de másnap kezembe került a „New Musical Express" legfrissebb száma és ebből kiderült, hogy a londoni barátom igazat mondott: száz fontért vesztegetik a hangversenyjegyeket a feketepiacon.

Ha száz font a legolcsóbb jegy, akkor az magyar forintban — szerényen számítva — 12 000 forint.

Namármost. Egy ilyen koncertre nem egyedül megy az ember, hanem elviszi, mondjuk, a szíve választottját. Ez eddig 24 000 forint. Igen ám, de Sinatra nem holmi beat-bálvány, maga is jól benne van a korban, tehát a szíve-választottjának az édesanyja is szívesen elandalogna a dalokon és ez újabb jegyet jelent. Egy ilyen este tehát magyar pénzben 36 000 forintba kerül.

És ebben még nincsen benne a taxi, a vacsora és a ruhatár...

Tardos Péter

TÉVÉNÉZŐK

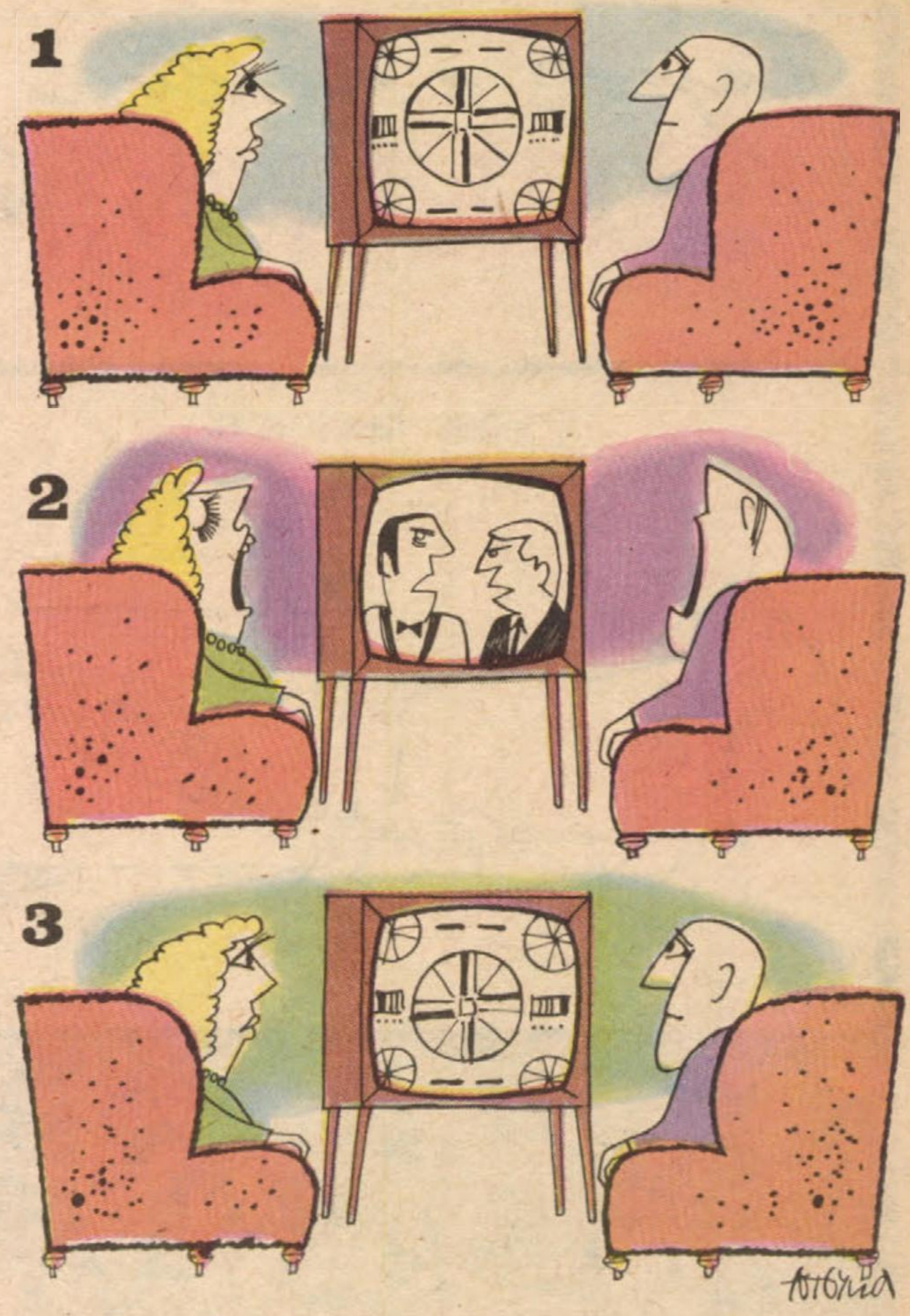
1
2
3
Kiss Ica

INDOKOLT TÉVEDÉS

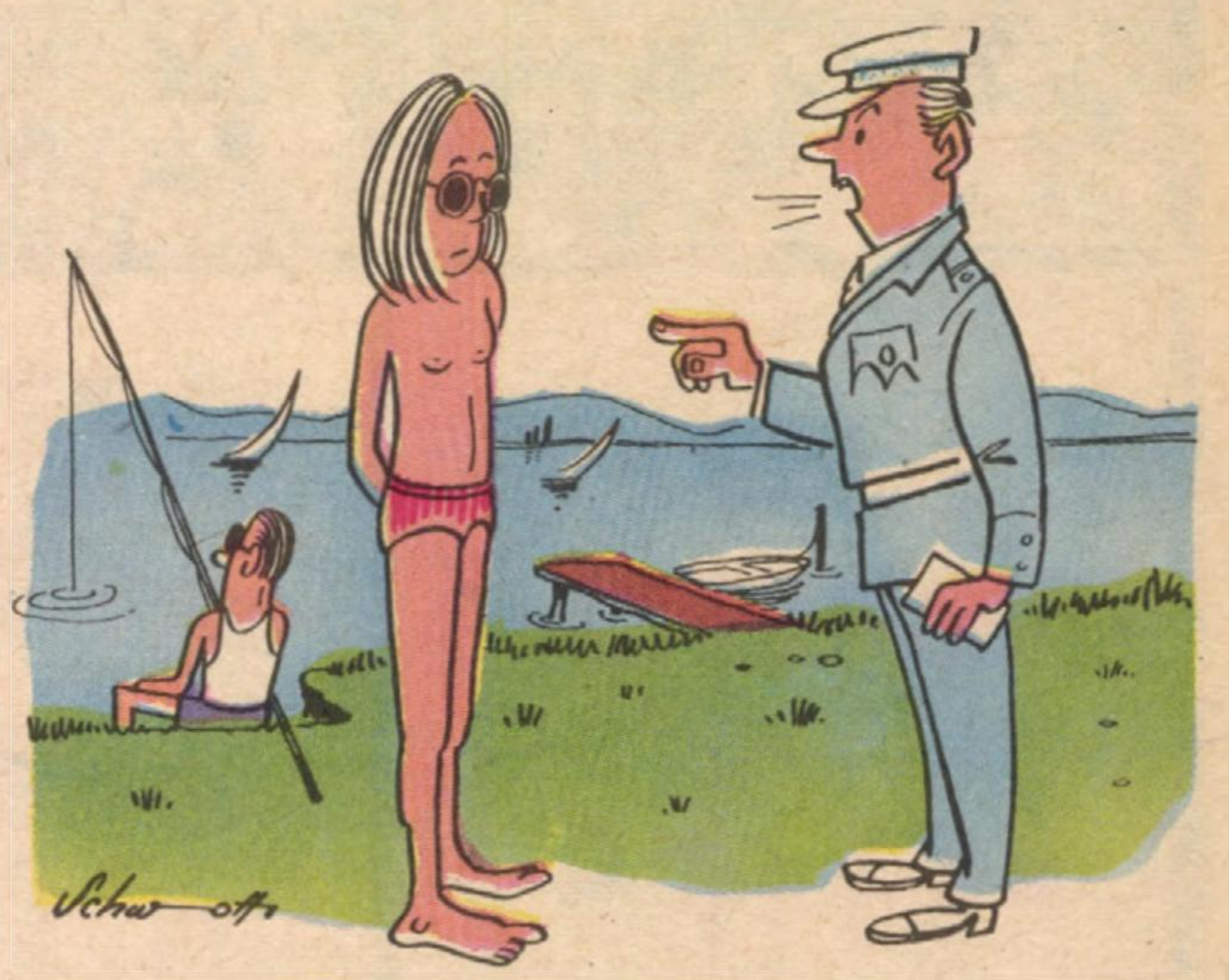

– Hányszor figyelmeztettem, kislány, hogy vegyen fel fürdőruhát! Megbírságolom! Mi a neve?
– Kovács Ernő...

HÓ VÉGI LELTÁR

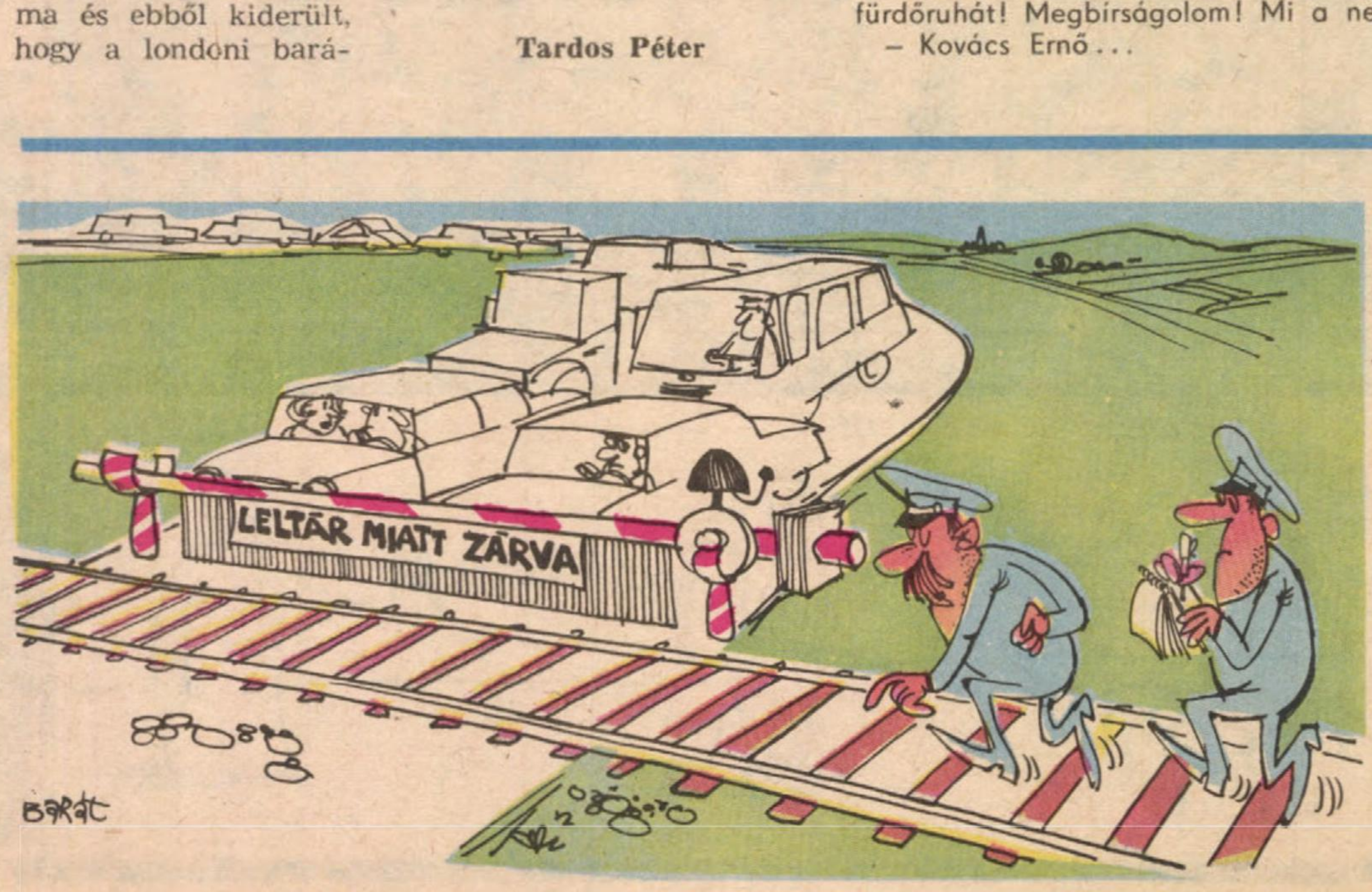
LELTÁR MIATT ZÁRVA
BARÁT

– Kétmillió-hétszázhuszonöt, kétmillió-hétszázhuszonhat...,

Rajzok a berlini EULENSPIEGEL-ből

VIDÉKI VENDÉGJÁTÉK

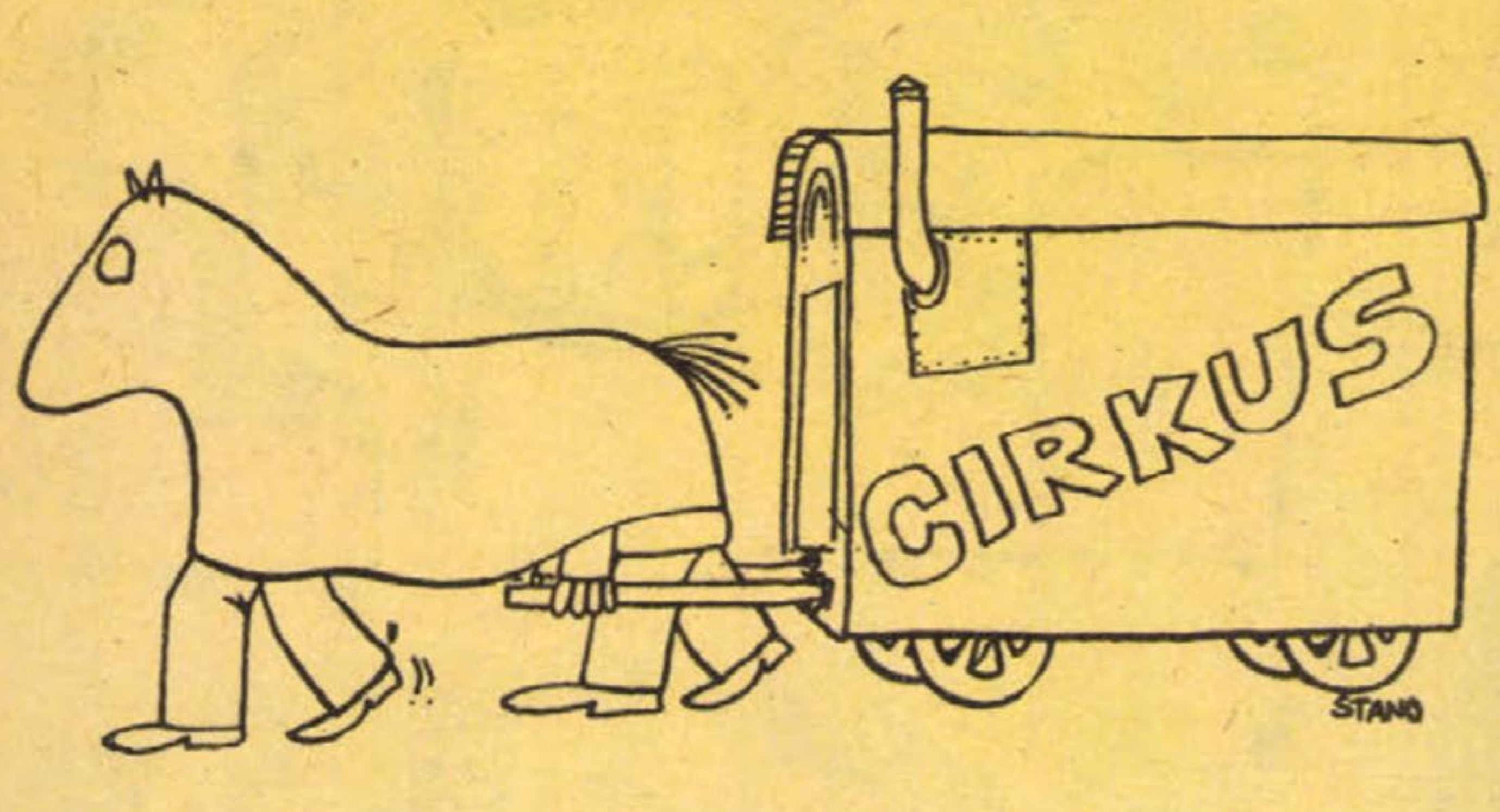
CIRKUS
STANO

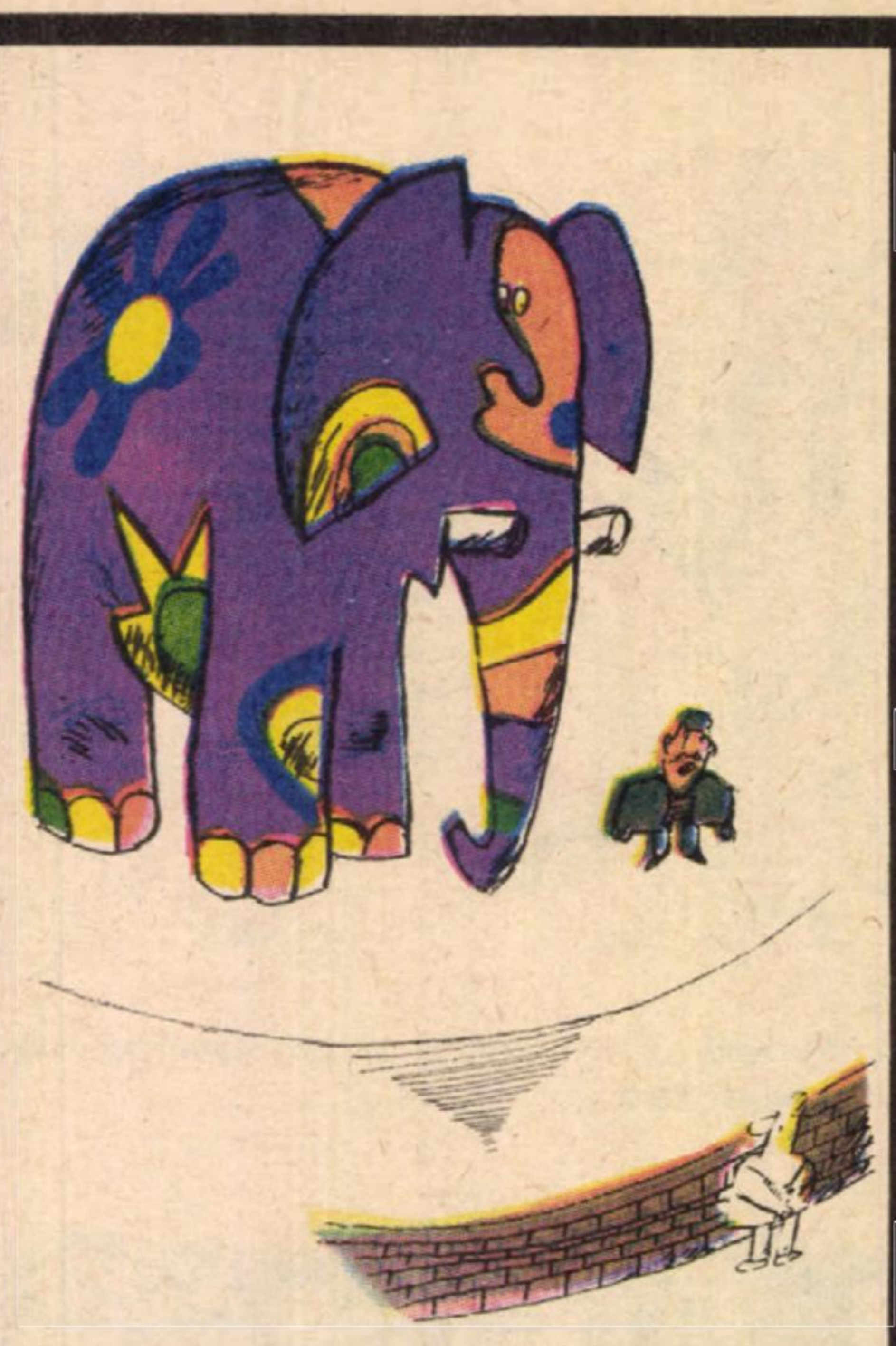

– Felkészitettem a tévé szines adásáia . .

SEBESSÉGEK . . .

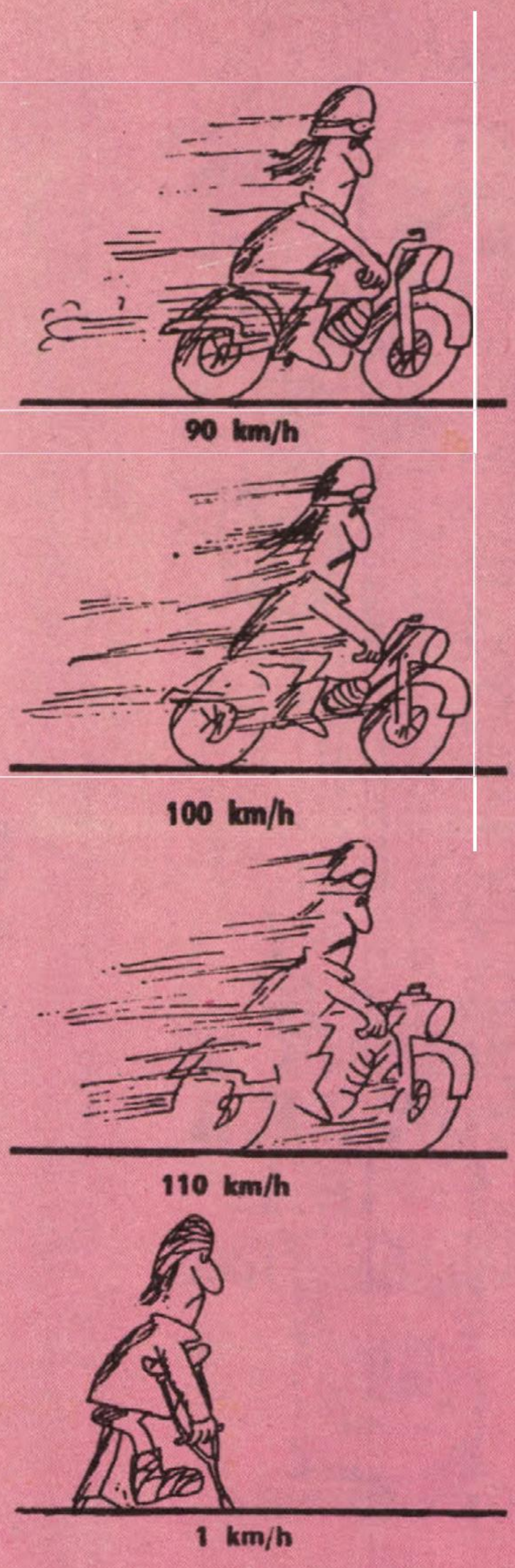
90 km/h
100 km/h
110 km/h
1 km/h

SZERENÁD

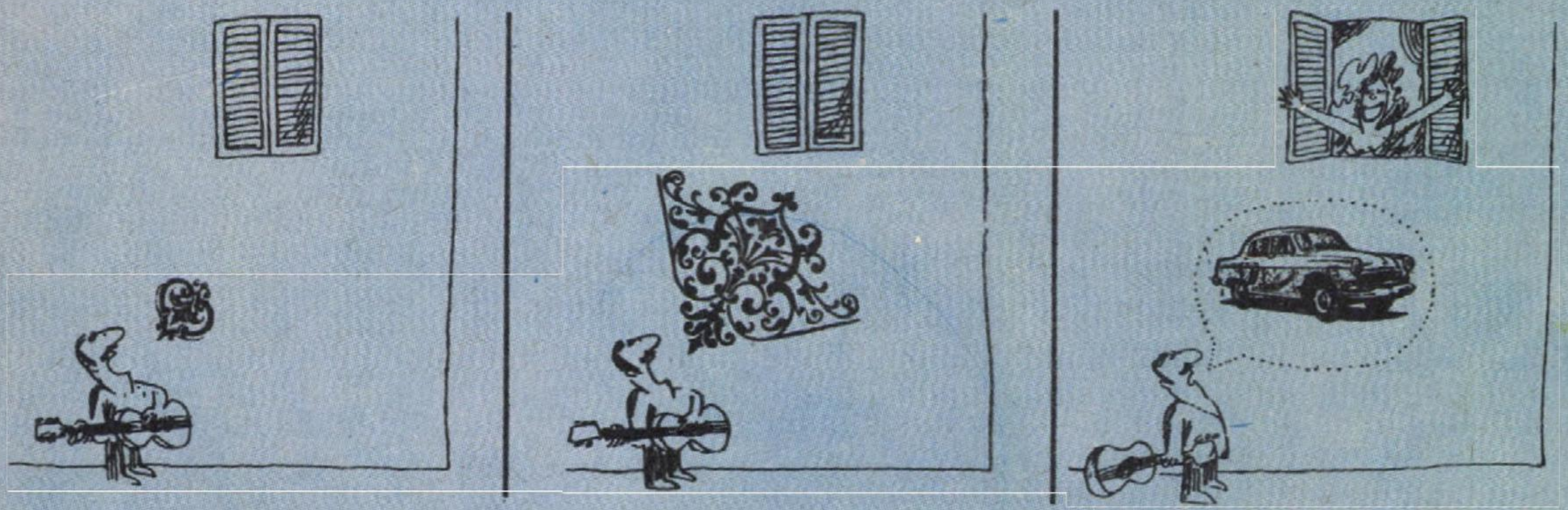

Rajzok a prágai DIKOBRAZ-ból és a pozsonyi ROHÁČ-ból

DEREK ASSZONYKA

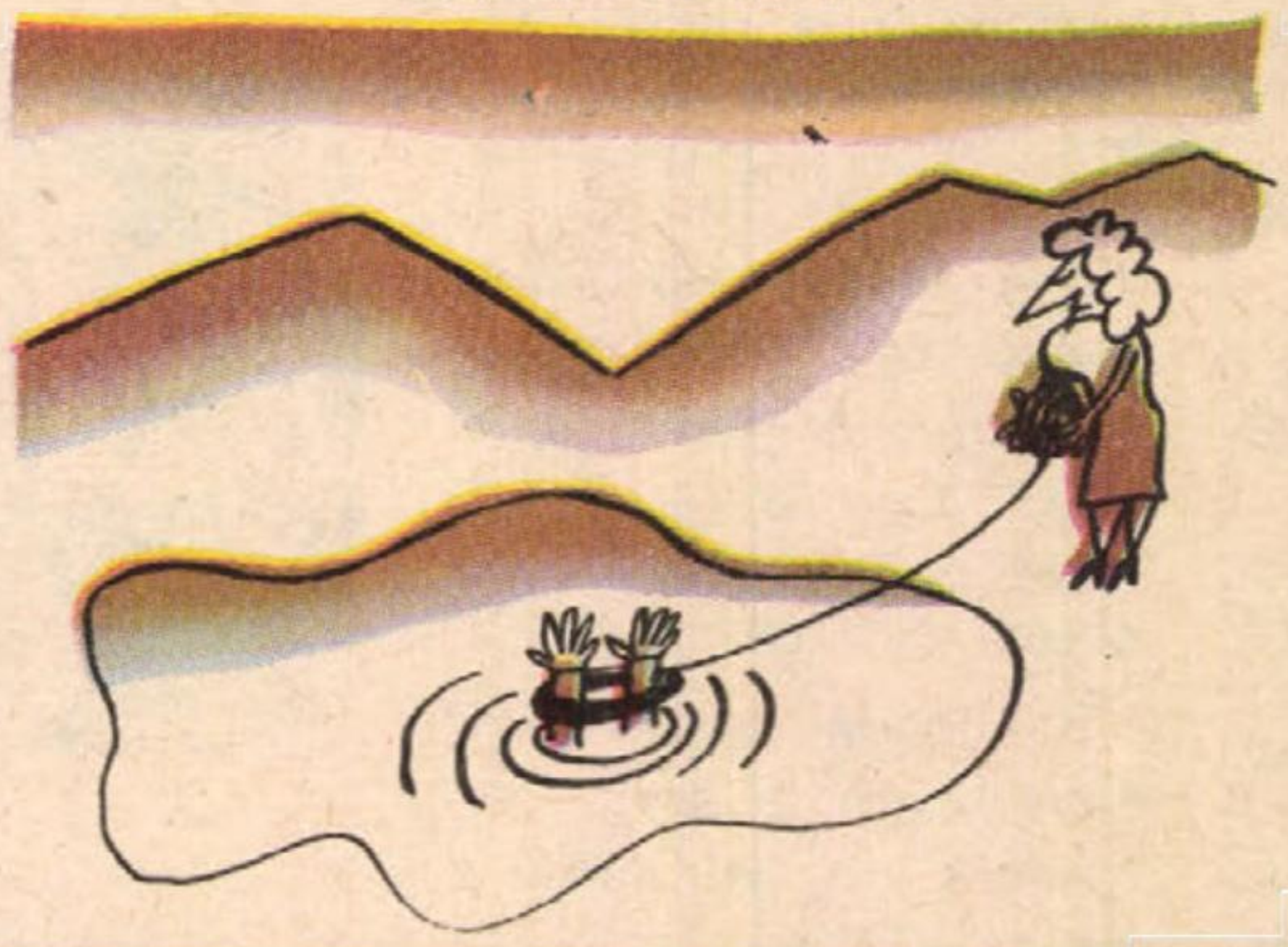

SZENVEDÉLYES MUNKÁS

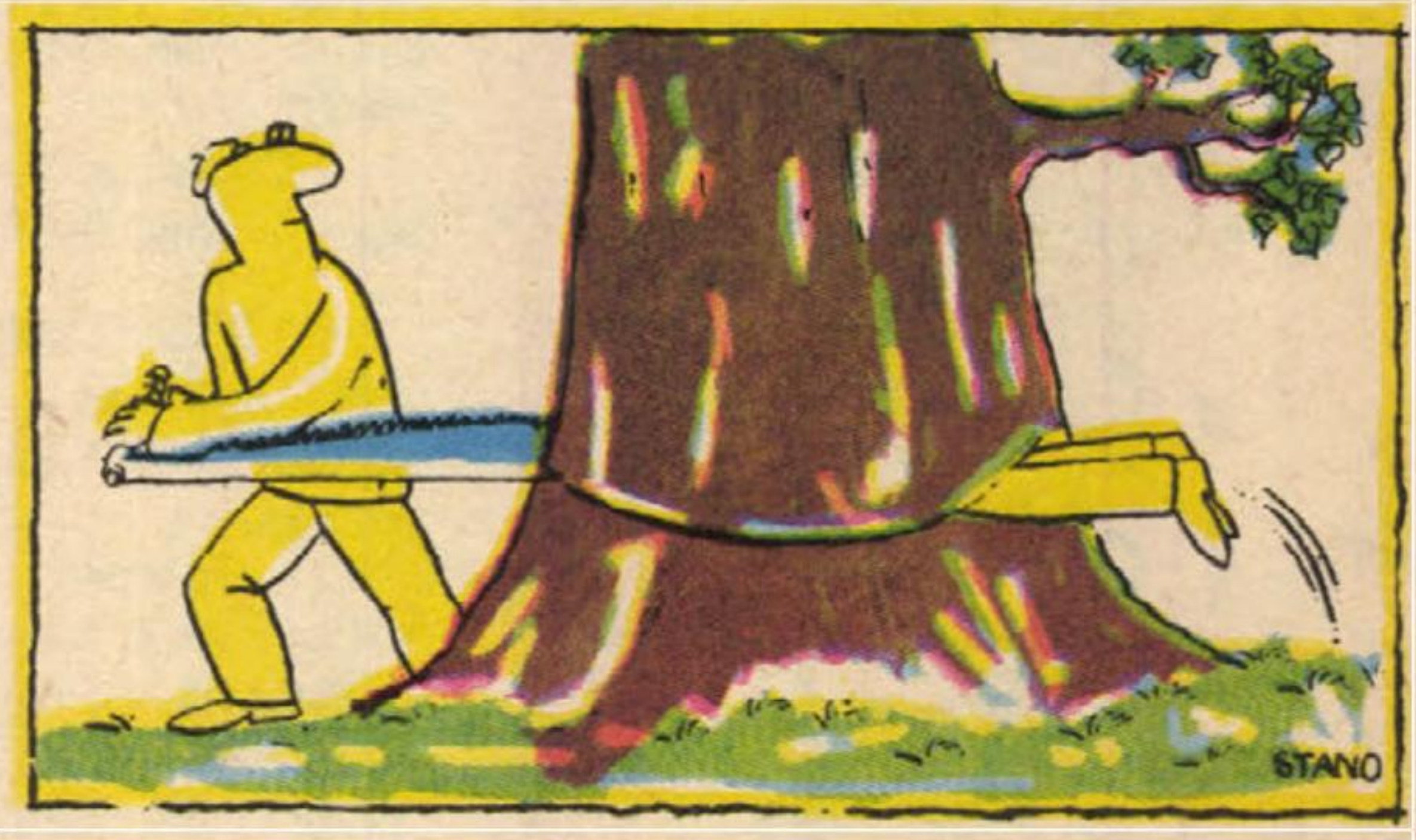

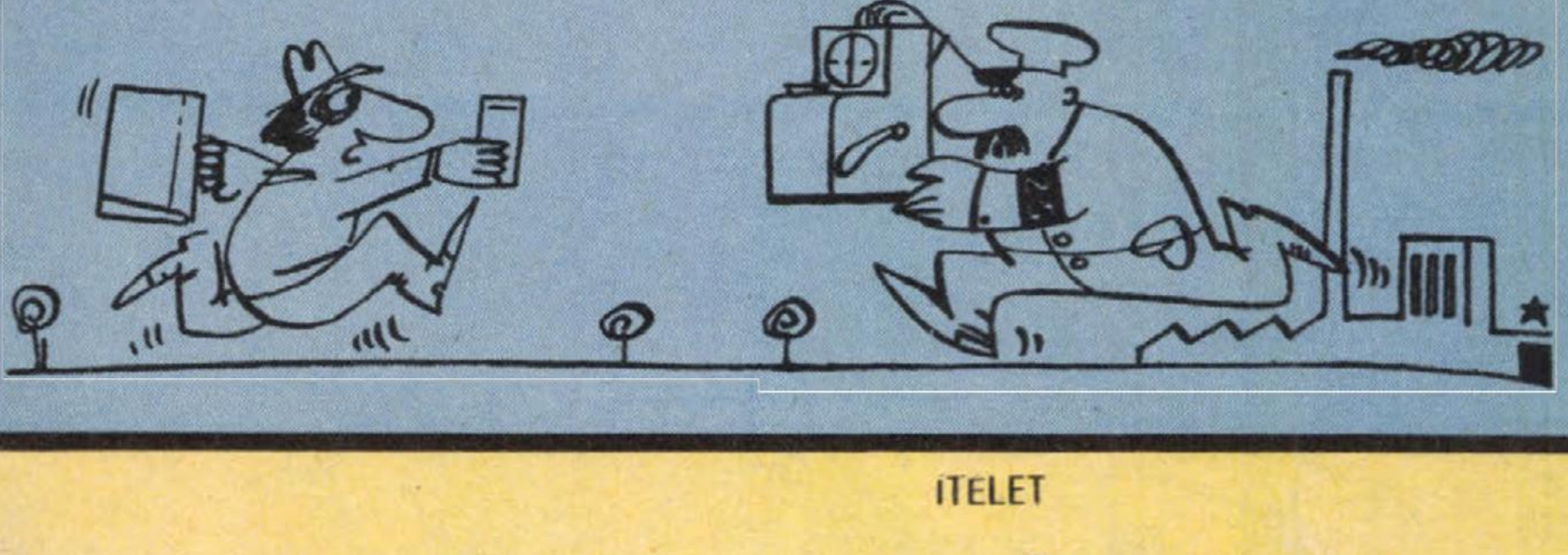

A PORTÁS BARÁTJA

LEGYŐZHETETLEN ELLENFÉL

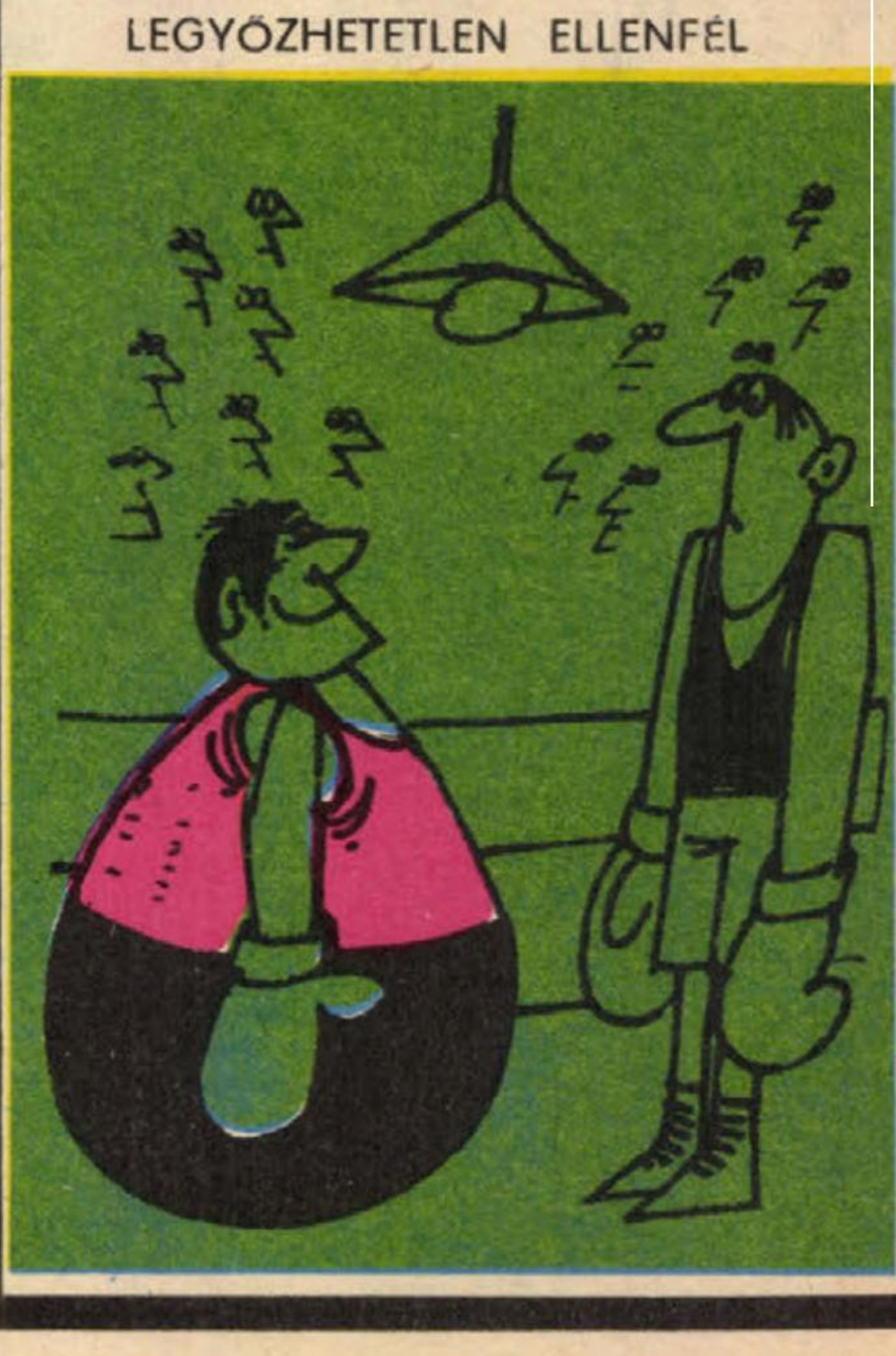

ÍTÉLET

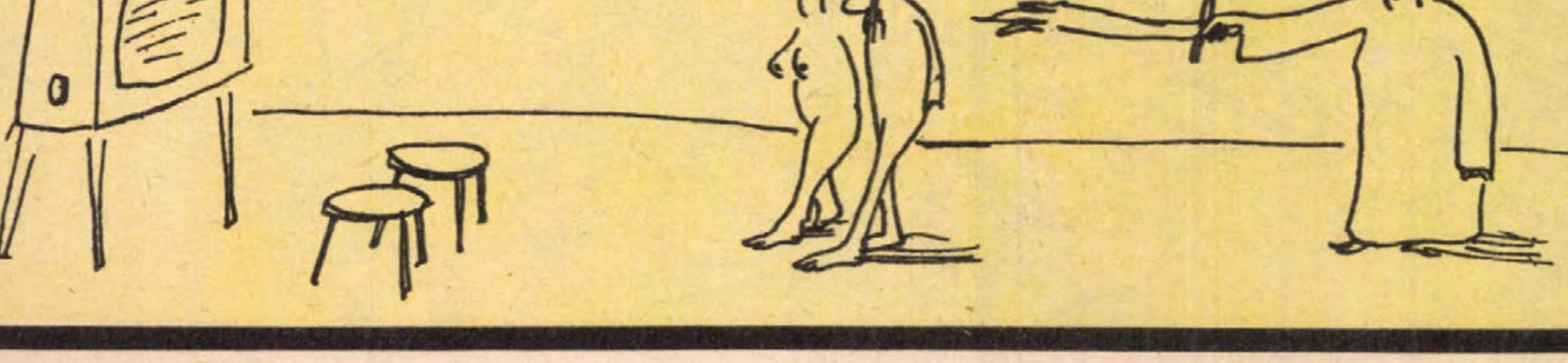

BEKAEXPORT

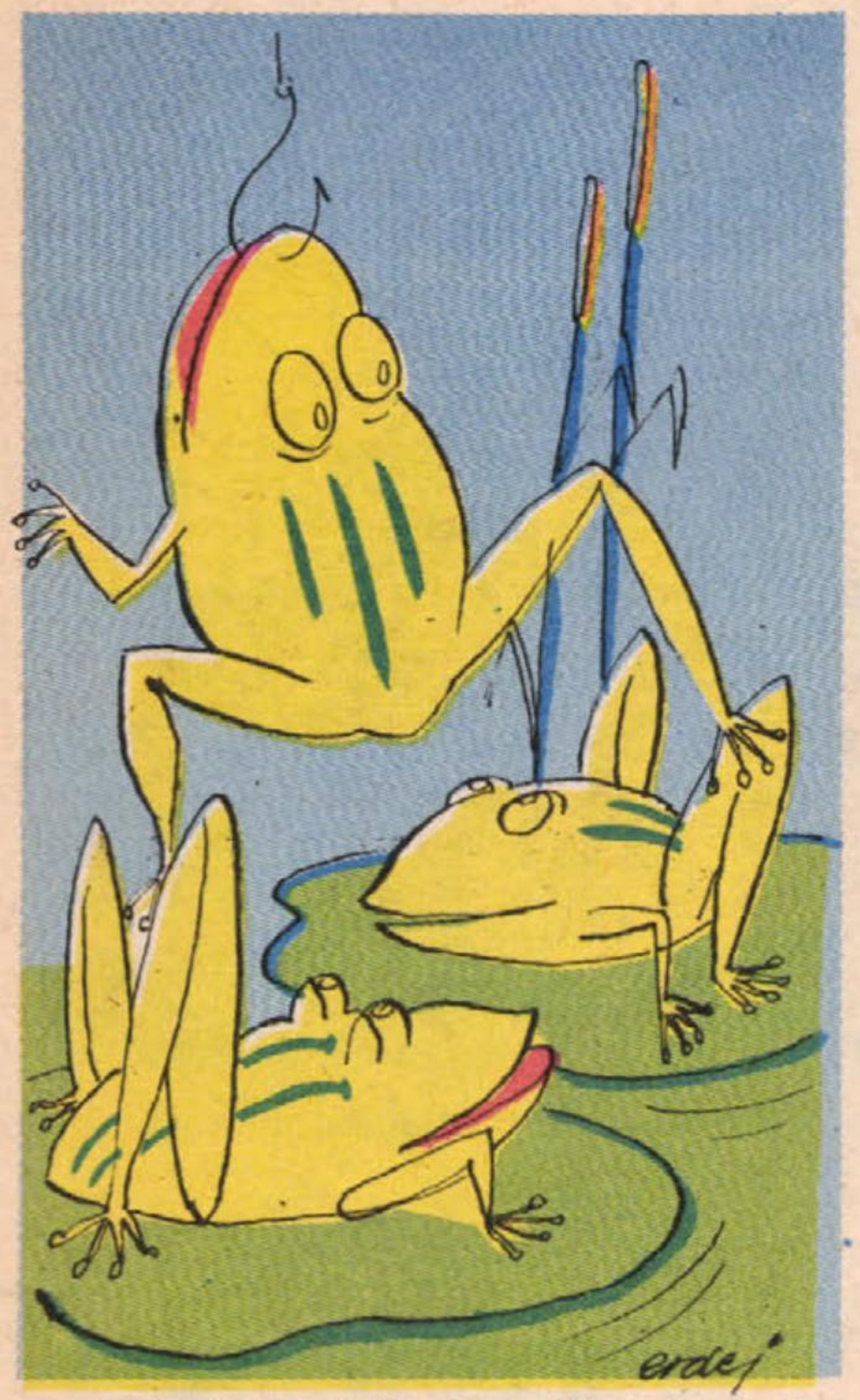

– Ez meg mit brekeg, hiszen mindig Nyugatra vágyott!

RÉBUSZ

122. rejtvényünk megfejtése:

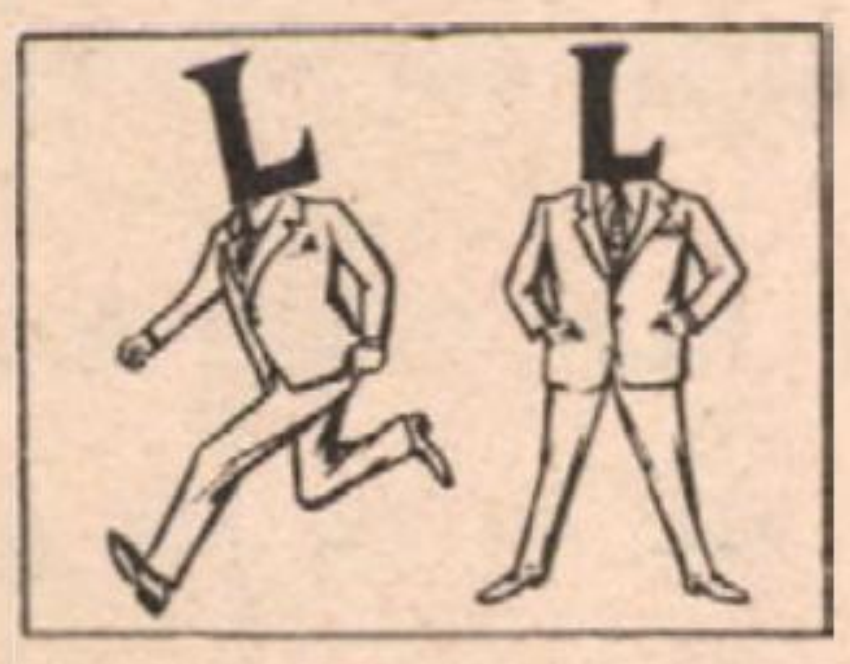

Futball

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Marton Jenőné, Budapest VIII., József körút 41.
Dörnyei László, Balatonszabadi, Nevelőotthon.
Lóránt György, Vasvár, Kossuth u. 5.

124. REJTVÉNYÜNK

OXIGÉN
B

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.
A megfejtéseket legkésőbb május 18-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

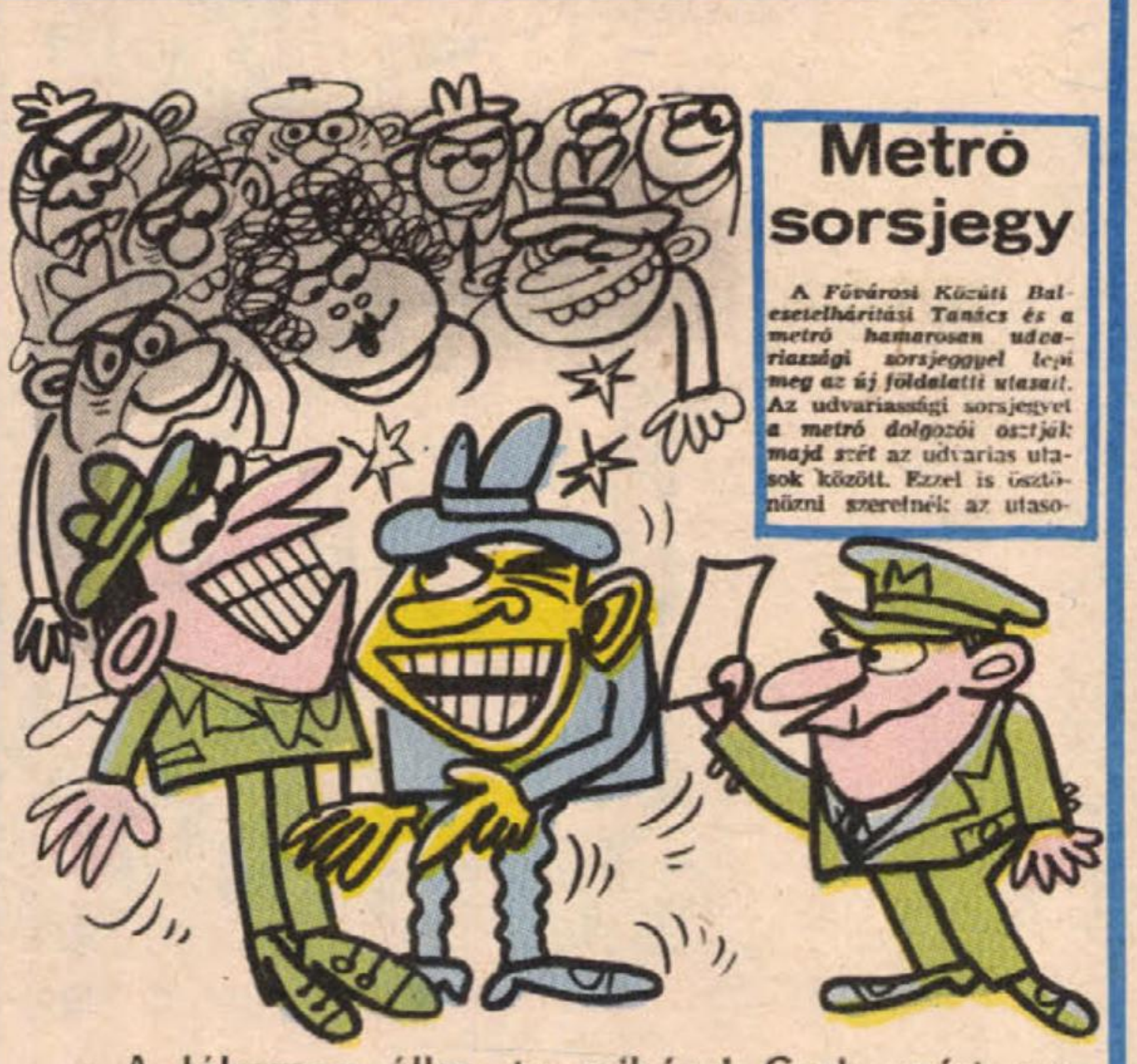

Metró sorsjegy

A *Fővárosi Közúti Baleselelhárítási Tanács és a metró hamarosan udvariassági sorsjeggyel lepi meg az új földalatti utasait.* Az udvariassági sorsjegyet *a metró dolgozói osztják majd szét* az udvarias utasok között. Ezzel is ösztönözni szeretnék az utaso-

– A lábamon állsz, te csibész! Csak azért mosolygok rád, mert különben nem kapok sorsjegyet...

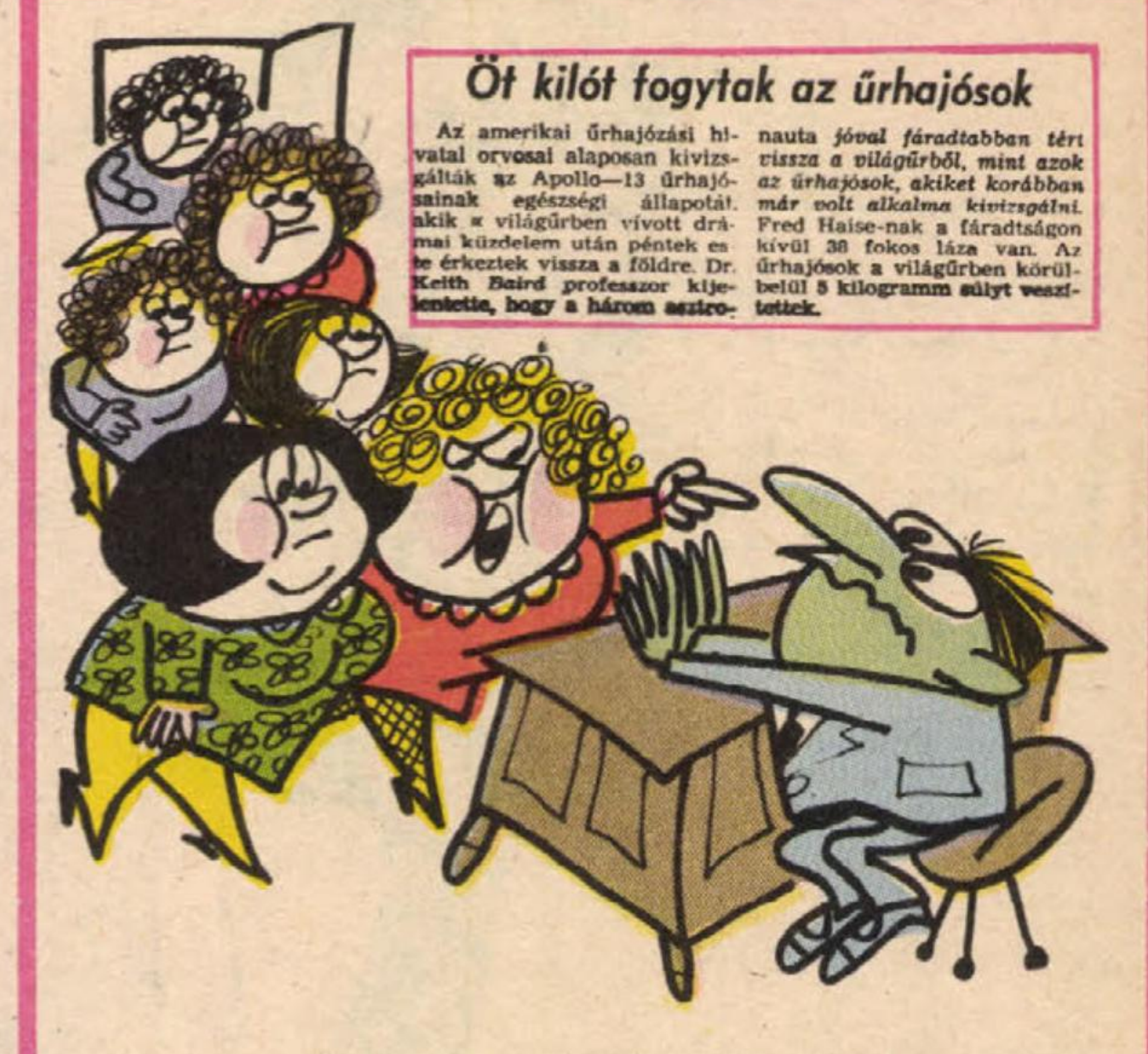

Öt kilót fogytak az űrhajósok

Az amerikai űrhajózási hivatal orvosai alaposan kivizsgálták az Apollo—13 űrhajósainak egészségi állapotát, akik a világűrben vívott drámai küzdelem után péntek este érkeztek vissza a földre. Dr. **Keith Baird professzor kijelentette, hogy a három asztro**nauta *jóval fáradtabban tért vissza a világűrből, mint azok az űrhajósok, akiket korábban már volt alkalma kivizsgálni.* Fred Haise-nak a fáradtságon kívül 38 fokos láza van. Az űrhajósok a világűrben körülbelül **5 kilogramm súlyt veszítettek.**

– Itt vesznek fel űrhajósokat?

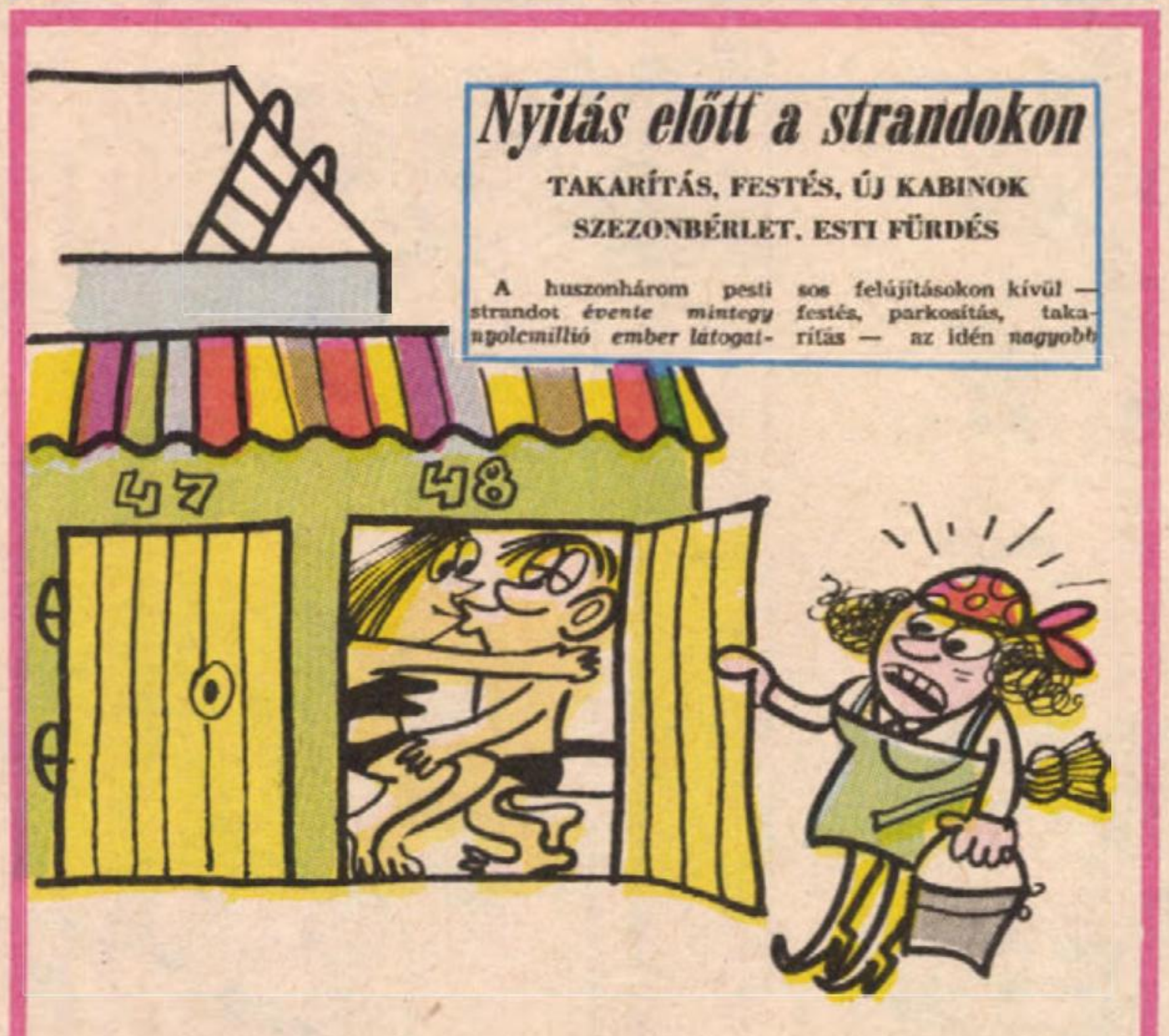

Nyitás előtt a strandokon

TAKARÍTÁS, FESTÉS, ÚJ KABINOK
SZEZONBÉRLET, ESTI FÜRDÉS

A huszonhárom pesti strandot *évente mintegy* yolcmillió *ember látogat*- sos felújításokon kívül — festés, parkosítás, takarítás — az idén *nagyobb*

– Jesszusom, ezek még tavalyról maradtak itt!

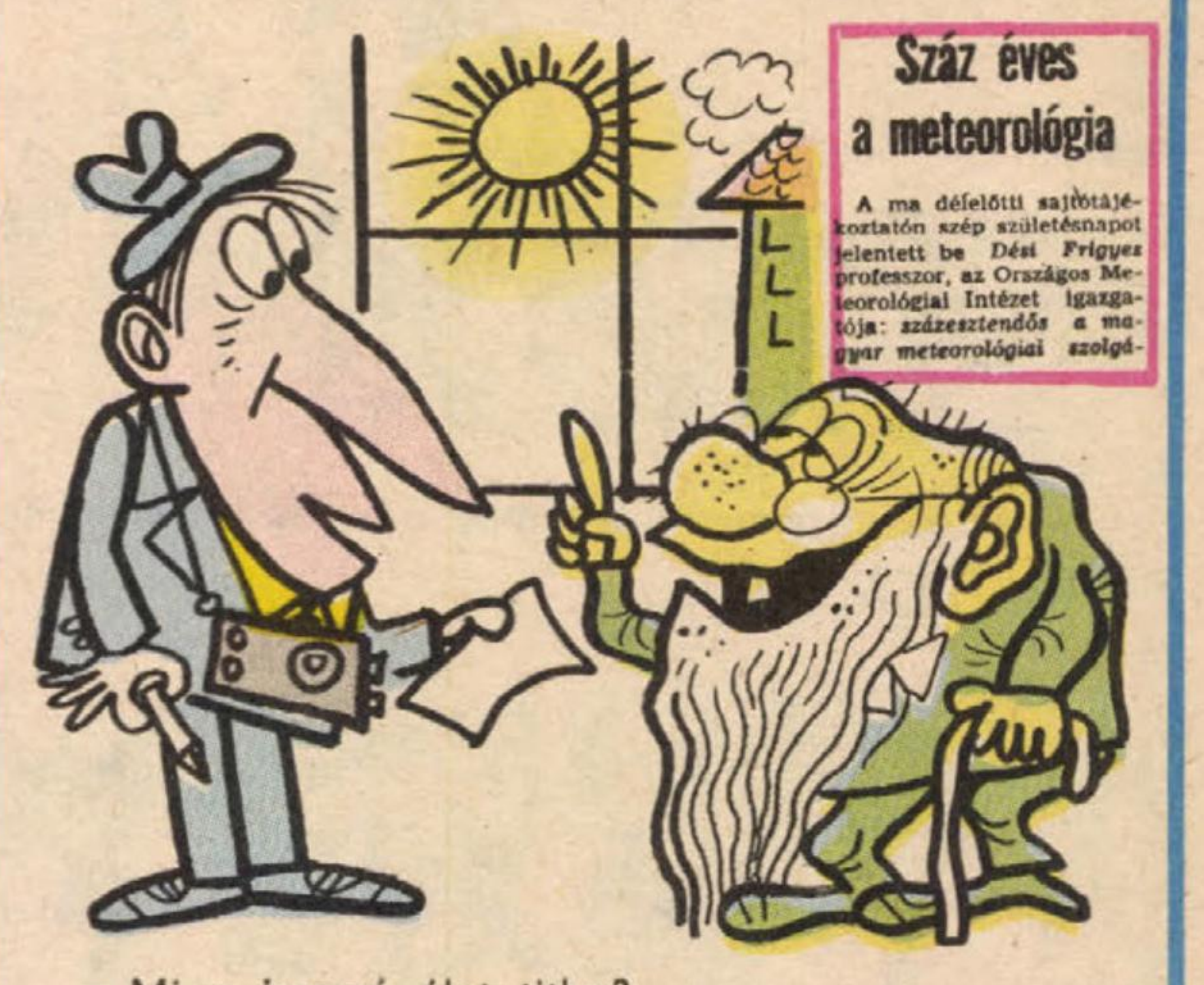

Száz éves a meteorológia

A ma délelőtti sajtótájékoztatón szép születésnapot jelentett be *Dési Frigyes* professzor, az Országos Meteorológiai Intézet igazgatója: *százesztendős a magyar meteorológiai* szolgá-

– Mi a hosszú élet titka?
– Rengeteget szidtak, de én soha nem izgattam magamat miatta.

TURISTAGÉP

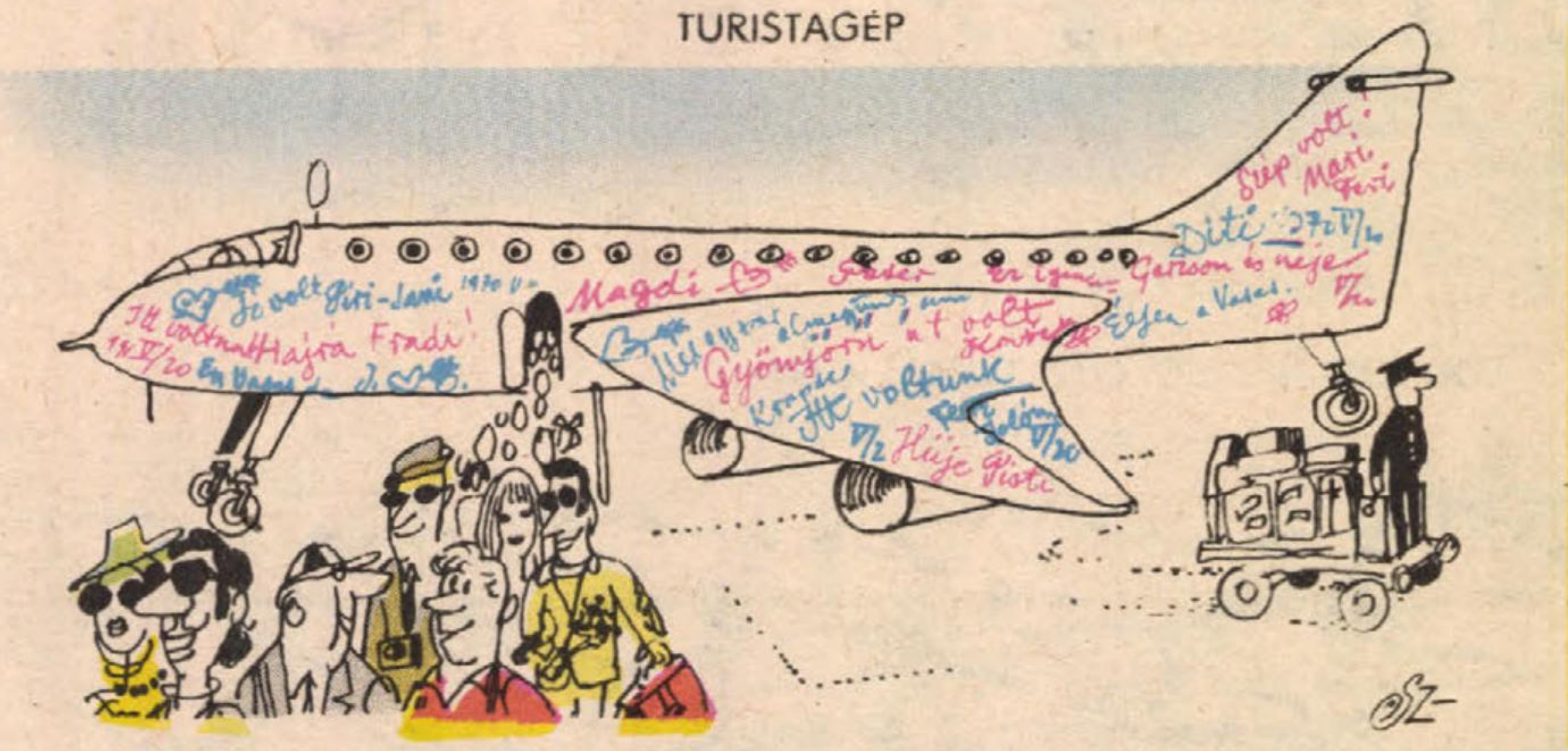

pesti panasz

Attól lesz a beteg kába,
Ha bemegy az Esztékába,
Mert amire sorra kerül,
Addigra álomba merül.

Hogyha kiáltják a nevét,
Előfordul vele sokszor:
Fel kell rázni őt is, mint a
Gyógyszert, amit ír a doktor.

h. f.

BUKSI ÉS A TAVASZ

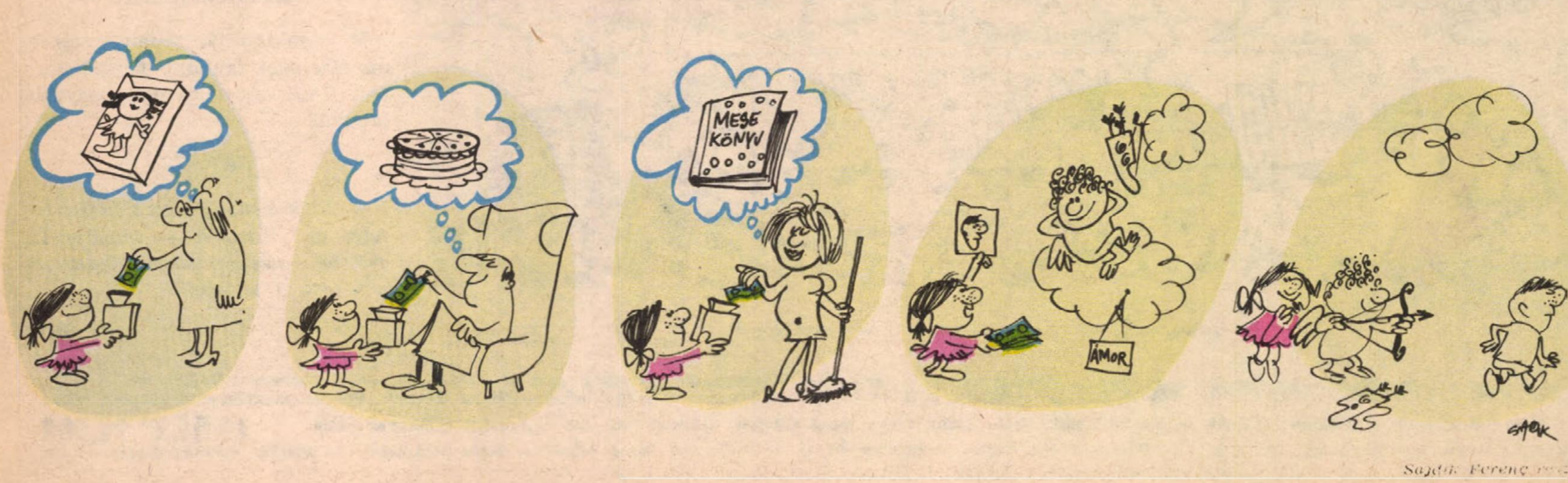

Sajdik Ferenc rajza

KAPUTELEFON

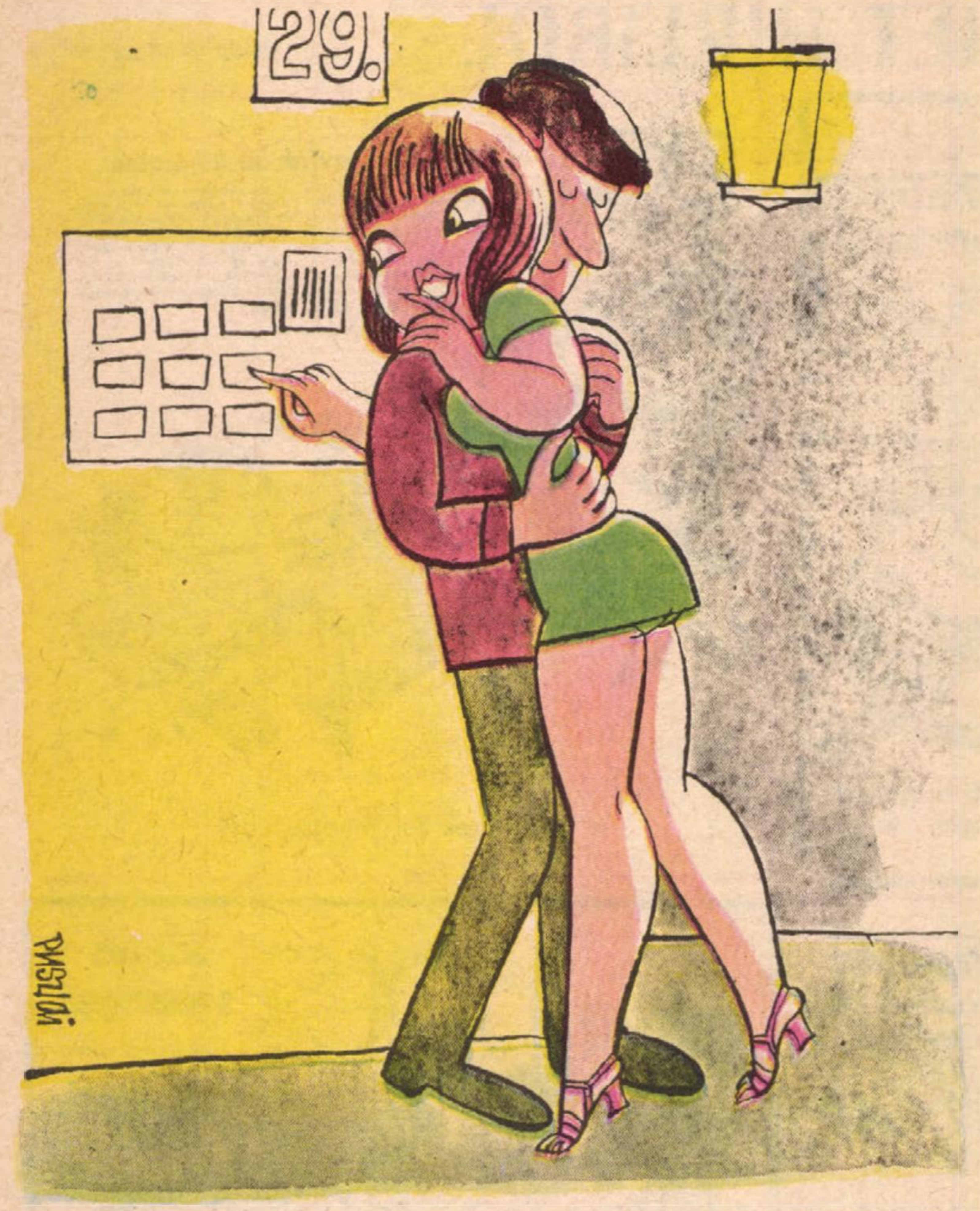

– Anyu! Lenn maradhatok még egy fél óráig, amíg Pista megkéri a kezemet?

GAZDASÁGOSSÁG

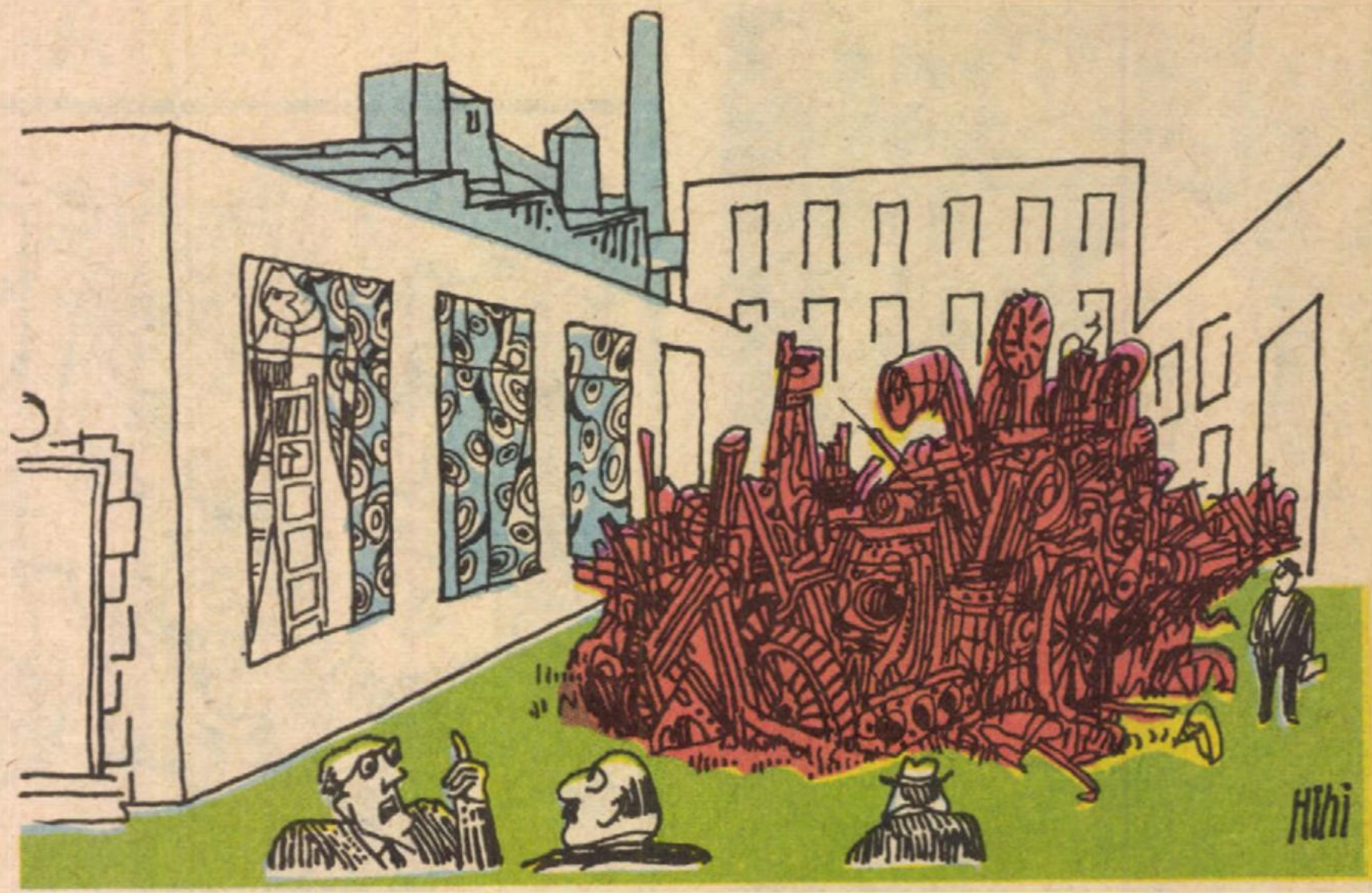

– Kevesebbe kerül a függöny az ablakokra, mint elszállíttatni ezt a sok selejtet!

IGAZGATÓI SZÉK

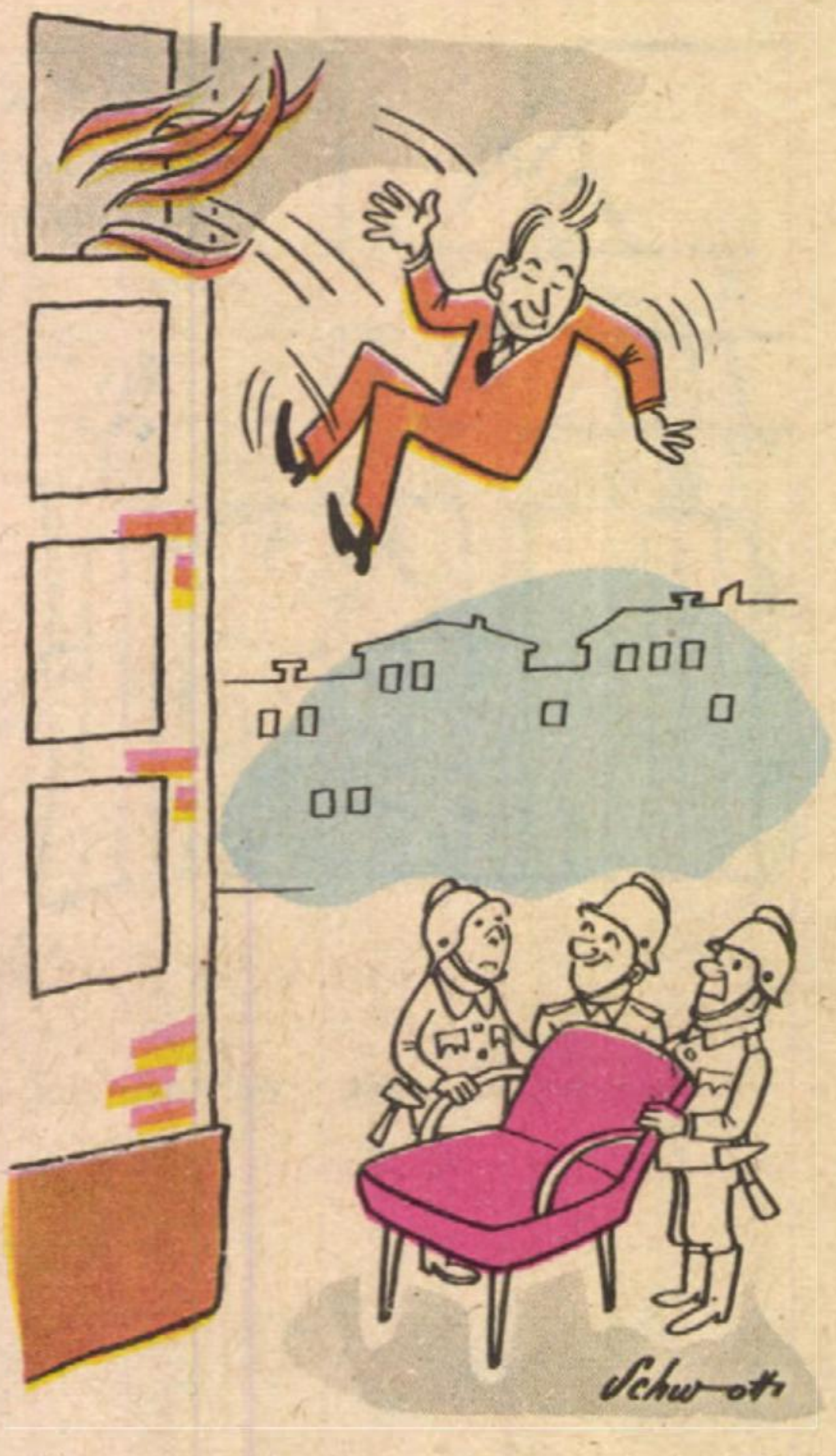

– Nyugodjatok meg, biztosan beletalál!

A BÁTOR EJTŐERNYŐS NŐ

Úgy mondják, hogy az ejtőernyős ugrás a bátrak sportja. Ezt el is lehet fogadni, mert bármennyire is nehéz játék a sakk vagy a golf, kiugrani egy repülőgépből . . . hát azért mégis! . . .

Az egyik kiváló amerikai ejtőernyős nőt, Mary Blazeket megkérdezték, hogy milyen érzés ejtőernyővel kiugrani, s mit érez, amikor zuhanás, majd lebegés közben látja a végtelen tájat.

– Semmit sem látok! – rázta a fejét a hölgy. – Nem merek lenézni. Tudniillik egy kicsit szédülök.

LONDON–MEXICO CITY AUTÓVERSENY

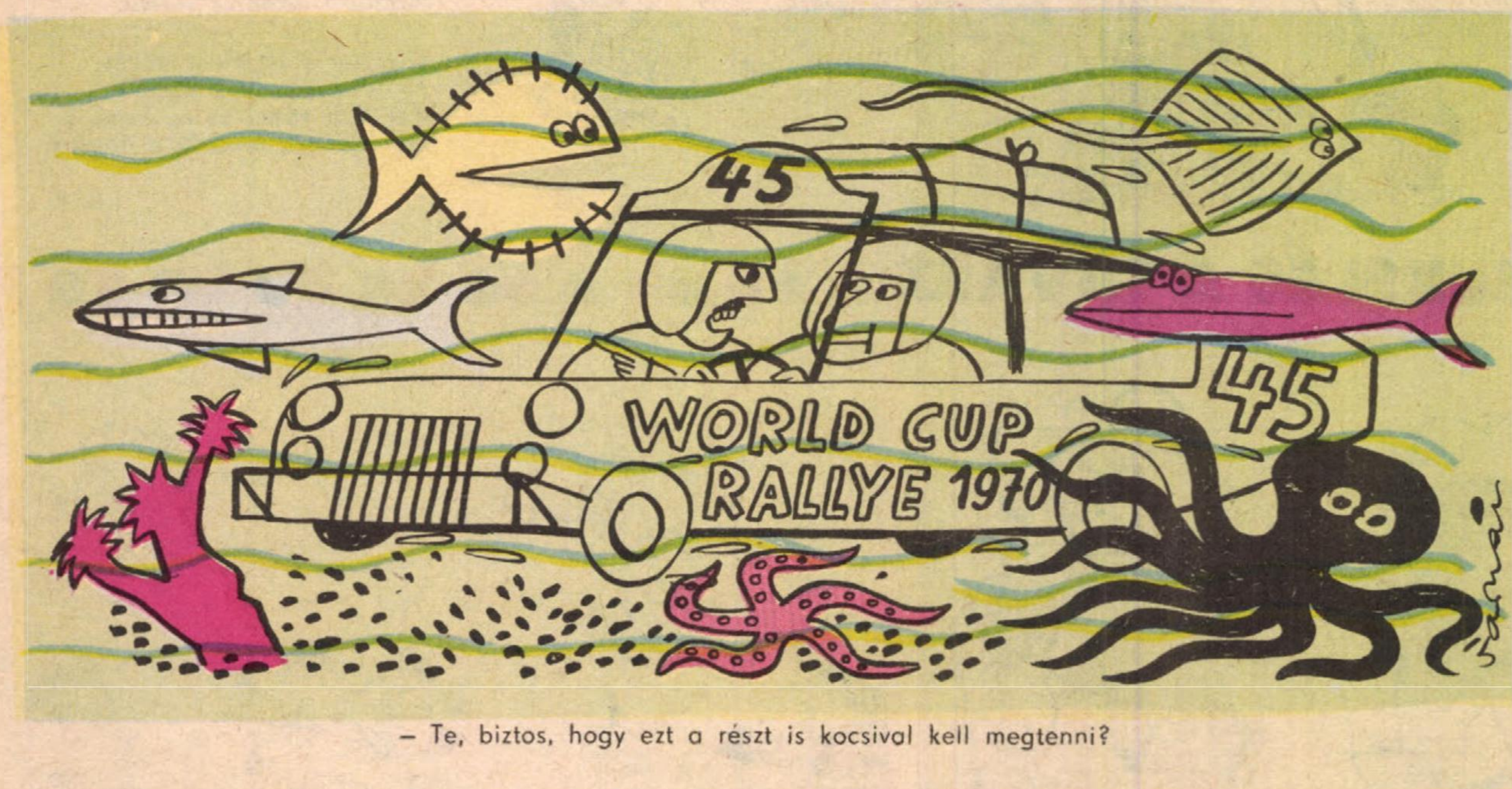

– Te, biztos, hogy ezt a részt is kocsival kell megtenni?

SZILÁNKOK

MUNKAERŐHIÁNY

— Jöjjön hozzánk dolgozni. Nálunk nemcsak az igazgató, de még a portás is visszaköszön.

EGY KISFIÚ NAPLÓJÁBÓL

1968. III. hó 16. Ma fogat mostam.

KRITIKA

. . . A koncerten a zongora és a közönség egy kicsit le volt hangolva.

VIRÁG

A napokban az utcán találkoztam Brahováczcal. Kezében virágcsokor volt. Kíváncsian kérdeztem:

— Kinek viszi ezt a tíz szál gyönyörű piros rózsát?

— A feleségemnek.

— Gratulálok. Tizennyolc évi házasság után még ilyen figyelmes. Képzelem, milyen boldog lesz a felesége.

— Dehogy. Ma kaptam fizetést. A kétezer forintból már csak erre a csokor virágra való maradt, mert a többit elittam.

MELLÉKÁLLÁS

N. házakhoz jár villanyt szerelni, vízcsapot javítani. Másodállásban pedig igazgató egy nagyvállalatnál.

PANASZ

— Ezek a mai fiatalok nem tisztelik az idősebbet — mondta L., aki hetvenéves korára húszéves nőt vett el feleségül.

G. Sz.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában 70.2775/2 **— Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre**